

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

K V E T E N 1 9 6 9

153	1.V.	Zprávy	Aktuality z Vatikánu
154	2.V.	"	Nemocní; mariánské písně z různých zemí
155	3.V.	"	Křesťanská výchova /dítě od 1 do 3 let II/
156	4.V.	"	Mariánské oázy - Svatá Hora
157	5.V.	"	Sv. Stolice v druhé světové válce V?
158	6.V.	"	Svaté obrazy /Spidlík/
159	7.V.	"	Audience; Mariánské oázy - Ročov
160	8.V.	"	Kard. Heenan - paní Haugtonová /korespondence/
161	9.V.	"	Nový liturgický kalendář
162	10.V.	"	Křesťanská výchova /dítě od 1 do 3 let, III/
163	11.V.	"	Homilie /5. neděle po velikonocích/
164	11.V.	"	Aktuality z Vatikánu
165	12.V.	"	Bůh a člověk v moderní literatuře I. /Vrána/
166.	13.V.	"	Věci poslední /Spidlík/
167	14.V.	"	Historický sjezd v Bari; Nanebevstoupení Páně
168	15.V.	"	Úvaha o sv. Janu Nepomuckém
169	16.V.	"	Nemocní; Mariánský pořad s písňemi
170	17.V.	"	Smrt kard. Berana /poledne/
171	17.V.	"	" " / večer/
172	18.V.	"	" " "
173	19.V.	"	Kard. Beran /Vrána/
174	20.V.	"	Kard. Beran
175	21.V.	"	audience; projev mons. F. Tomáška
176	22.V.	"	Pohřeb kard. Berana
177	23.V.	"	Rozhovor s 2 účastníky pohřbu kard. Berana
178	24.V.	"	Kard. Beran II. /Vrána/
179	25.V.	"	Úvaha k svatodušním svátkům; mariánské oázy - Rímov
180	26.V.	"	Jan Kolář: "Souběžné ráje" II. /Vrána/
181	27.V.	"	Duch svatý /Spidlík/
182	28.V.	"	Mariánské oázy - Bohosudov
183	29.V.	"	Blahoslavená Zdislava /Veselý O.P./
184.	30.V.	"	Poslední kniha Hanse Küniga
185.	31.V.	"	Zvláštní mariánský pořad

17	Mons.Dott. Škarvada	È morto il Cardinale Beran	<i>chybí</i>
18	P.Ovečka M.Turek	La Vita del Card.Beran	
19	Rev.Carlo Vrána	Come ho visto il Card.Beran /1/ <i>nr 24.V.</i>	
20	Rev.Carlo Vrána	Come ho visto il Card.Beran /2/ + +	
21	S.Ecc.Vescovo Tomášek	In memoriam del Card.Beran	
22	P.Ovečka	Funerali del Card.Beran	
23	P.Ovečka	Intervista con il Padre Blesik e dott.Ludvík sul Card.Beran	
24	Rev.Carlo Vrána	Come ho visto il Card.Beran /3/ <i>chybí</i>	
25	Rev.C.Vrána M.Franecová	La Pentecoste oggi. - Notizie dal Vaticano	
26	Rev.C.Vrána M.Franecová	"Vita dei paradisi orizzontali" /2/	
27	P.T.Špidlík	Lo Spirito Santo P.Ovečka	
28	O.Bazánek M.Franecová	Oasi Mariane in Boemia - Bohosudov	
		Notizie dal mondo cattolico	
29	P.dott.Veselý, O.P.	Beata Zdislava	
30	Rev.Vrána P.Ovečka	Hans Küng: Die Wahrhaftigkeit Oasi Mariane in Boemia - Notizie dal mondo cattolico	
31	M.Franecová	Maria, Regina mundi P.Ovečka	
		P.Hřešt - František Skála	
		P.Gábor M.Hrabecová	
		P.Bordák M.Hrabecová	
		P.Václav M.Hrabecová	
		P.Spolíček	
		P.Spolíček M.Hrabecová	
		P.Václav D.Pato - P.Ovečka	
		P.Václav D.Pato	
		M.Turánek P.Hřešt	

Svatý Otec Pavel VI. sloužil dnes ve čtvrtek na svátek sv. Josefa dělníka mši svatou s 33 nově jmenovanými kardinály. Tím skončily obřady, jimiž byli uvedeni ve svou hodnost a ve svůj úřad. V pondělí byla oznámena jejich jména; ve středu večer Pavel VI. jim odevzdal kardinálský biret a přidělil titulární kostel ^{v Rímě} a dnes při koncelebroavné mši svaté jim dal kardinálský prsten na znamení jejich uzšího spojení s církví a její viditelnou hlavou, papežem, jehož mají být pomocníky v jejím řízení.

Slavnost odevzdání kardinálského biretu se konala v aule zvané delle Benedizioni. Jmérem všech nově jmenovaných kardinálů poděkoval svatému Otci první z nich nankinský arcibiskup kard. Yu Pin za to, že jim udělil kardinálskou hodnost. Považují ji za nový závazek sloužit církvi a jejím věřícím svatého Otce ujistil oddaností a láskou svou i svých spolukardinálů.

Ve svém latinském proslovu Pavel VI. řekl, že kardinálský sbor dosud nikdy neměl tolik členů, kolik má nyní; má opravdu světový ráz, ještě lépe zastupuje země, v nichž církev žije a pracuje, a nyní lépe může plnit úkol,

který má v církvi. Potom dodal: "Jestli však kardinálský sbor nezastupuje ještě dokonaleji země světa, to závisí také na skutečnosti, že mimořádné okolnosti nedovolují nebo neradí, abychom svobodně vyjádřili své city a myšlenky stran některých zemí, kde církev žije a zasluhuje zvláštního uznání."

"V těchto slovech novináři viděli náznak, že papeži dvouma kardinály, jejichž jména sv. Otec v pondělí neohlásil, jsou preláti ze zemí, v nichž církev nemá plnou svobodu. Svatý Otec potom mluvil o úkolech kardinálského sboru a o jeho vztazích k biskupskému synodu. "Kardinálský sbor nenahrazuje synod,

stejně jako biskupský synod není náhradou za kardinálský sbor. Oba tyto orgány se navzájem doplňují; oba mají úkol poradní, mají vztah k nejvyššímu pastýřskému úřadu Krostova zástupce na zemi a jsou na něm závislé. Biskupský synod je přímým odrazem biskupské kolegiality soustředěné kolem Petra

va nástupce, je poradním sborem stran významných záležitostí církve; aniž ne odníma papeži výsadu osobní, ho všeobecného přímého řízení církve. ^{Každoto} Biskupský synod zasedá jen občas, ^{naproti} se papež s ním může radit tříze; kardinálský sbor

je v bezprostřední blízkosti papeže, ^{proto} že z nich je v čele ústředních církevních úřadů, proto papež se s nimi může radit snadno, kardinálové jsou v plném smyslu slova jeho poradci a spolupracovníci.

Závěrem svého projevu Pavel VI. oznámil, že jmenuje novým statním tajemníkem kardinála Jean Villota; ^{Karl. V. u. 14} nástupcem kardinála Cicognaniho, který žádal aby s ohledem na svůj věk byl tohoto odpovědného úřadu zproštěn.

vatí. Této množstvě klam dříve říkalo, co by církev myslila.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Nový státní tajemník kard.Jean Villot má 63 let.Je rodem Francouz. Na kněze byl vysvěcen v Římě 19.dubna 1930;byl profesorem ^(morálky) na semináři v Clermontě a na katolické universitě v Lyoně.2.září 1954 byl jmenován světícím biskupem paříského arcibiskupa kard.Feltina,ar.1959 se stal koadjutorem s právem nástupnictví arcibiskupa v Lyonu kard.Gerliera;r.1965 nastoupil na jeho místo, Téhož roku byl povyšen do kardinálského sboru a dva roky potom ho papež Pavel VI. povola do Říma za prefekta kongregace koncilu,která byla při refor mě římské kurie přejmenována na kongregaci pro kněze a věřící. V osobě kardinála Villota přichází do úřadu bezprostředního spolupracovníka papežova, jeho jakoby ministerského předsedy, ne diplomat,ale biskup s velkou zkušenos tí pastorační a biskupskou; a dále:po padesáti letech je to ne Ital, ale Francouz; posledním mimoitalským státním sekretářem byl kard.Merry del Val, Angličan pocházející ze španělského šlechtického rodu.

(dnes ve čtrtek)

Nově jmenovaným kardinálem papež Pavel odevzdal kardinálský prsten po kázání mše svaté,kterou s nimi koncelebroval. Svatý Otec mluvil postupně latinsky, italsky, francouzsky, německy, anglicky, španělsky a ^Skončil opět latinsky. Kázání bylo věnováno sv. Josefu dělníka:Sociální podmínky, v nichž Kristus chtěl žít jako občan této země a náš bratr, jsou v naprostém protikládu s běžným smýšlením, s našimi neuspokojenými požadavky a s lidskou touhou vládnout. Chudoba Nazaretu je stále školou pro pravé děti církve: papeže biskupy, kněze i věřící nabádala k velkomyslnosti, ^uvolala k životu velká dobročinná díla a tímto vědomím prodchla misionářskou činnost.I dnes křesťan se musí učit duchu chudoby:"V době, kdy nesmírně roste bohatství světa, my, církev, staňme se znovu učedníky Kristovy chudoby. Ne abychom upírali světu jeho pokrok, ale abychom si připomněli, že máme klást svou dřívěru jedině v duchovní síle, v milost a následování Krista; a za druhé, abychom usilovali o správné užívání bohatství:má sloužit za chléb pro chudé, k lepšímu rozdělení časných statků a být ve službě člověka." V Josefově škole se i Kristus stal dělníkem, řemeslníkem:po 30 let svého skrytého života ~~se nakáhal~~,potom se zaleskly jeho skráně.Tím ale změnil vnitřní hodnotu práce; ta zůstane zdravou činností a námahou, ale vrací se ke své původní důstojnosti:je účastí na činnosti samého Boha. Církev má v úctě jakoukoliv práci;nabádá své věřící,aby pracovali, žehná práci, protože v ní vidí nástroj vzájemné spolupráce, viditelný výraz svazků bratrství a pomoci,které spojují lidskou rodinu.

H vykonával práci rukou

Církev vidí v práci velkou školy lásky k bližnímu." Svatý Otec se potom dotkl bolestného protikladu mezi sociálními třídami, které právě práce by měla navzájem spojovat a které dnes stojí proti sobě; církev nemlčela vůči nespravedlnostem, které se vyskytly; ~~ještě~~ papežové vydali řadu encyklik o sociální otázce a postavili se na obranu práv pracujících a volali po větší sociální spravedlnosti. Tato obrana práce, pokračoval svatý Otec, stále potřebuje pomoci církve, protože ~~pracující třídy~~ stále z velké části stále ještě nemají patřičný blahobyt, sociální bezpečnost a člověka se zneužívá jako nástroje při nelítostných výpočtech ekonomických zákonů. Tento stav má nás vést k zpytování svědomí: musíme milovat chudobu, protože ji miloval K. Kristus; musíme ji uvést ve skutek tím, že se dovedeme odtrhnout od pozemských statků a dáme všechnen svůj přebytek tomu, kdo potřebuje pomoci. Musíme milovat chudé, protože ~~jsou~~ ^{části} Kristová tajemství, ~~se on~~ chtěl tajemným způsobem ztotožnit ~~s nimi~~, to je s těmi, kdo mají hlad a žízen, kdo jsou vyhnanci, kdo nemají si co obléci, kdo jsou nemocní nebo ve vězení. Týká se to nejen jednotlivců, ale též národů a států; je tu v sázce blahobyt a mír světa." Je povinností všech neodkladnou pomáhat národům, které usilují o větší rozvoj, a to ne násilím, ale mírností evangelia, morální silou spravedlnosti a ~~vše stravujícím~~ ohněm lásky. -Tento moderní program nechť je úkolem církve v dnešní době; nechť je to úkolem nás všech, tak aby evangelium bylo kázáno opravdu všem lidem a aby se nesetkávalo s překážkami, jako jsou zatvrzelost nebo bezcitnost, a především ne u křesťanů.

Svatý Otec skončil modlitbou k svatému Josefovi, prosil o přímluvu pro církev, aby kráčela cestou věrnosti evangelii, pro všechny, kdo vykonávají těžkou práci, aby je chránil před skleslostí, před myšlenkami na násilný zvrat věcí, který ale zničí vše, a pro svět, aby se dočkal míru, jenž jediný může zaručit rozvoj národů a naplnění všech lidských nadějí.

Hned po skončení kázání Pavel VI. odevzdal svým kardinálům prsten a potom pokračoval v koncelebrované mši svaté. Zakončil ji svým slavným požehnáním.

Pan kardinál Beran nás prosil, abychom jeho jménem poděkovali všem, kdo mu v poslední době psali. Dostal tolik dopisů, že je vyloučeno, aby na ně jednotlivě odpověděl. Děkuje za ně všem, všechny, kdo mu psali, uzavírá do svých modliteb a otcovským jim žehná.

Jeho karel a mří. partl e z ří. folkl do Českého státního archivu
ev. p. t. množstv 16 roky, počet mří. řekl mří. karel C.
a mří. mří. 12 výv. mří.

Švýcarská vláda oficiálně oznámila, že svatý Otec vykoná cestu do Ženevy 10. června, aby byl přítomen zasedání Mezinárodní konference práce. Zasedání tvoří část oslav 50. výročí založení Mezinárodní organizace práce. Datum papežovy cesty potvrdil také generální tajemník organizace David Morse, když uveřejnil znění dopisu, jímž Pavel VI. mu sděluje, že přijímá jeho pozvání do Ženevy.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnešní pořad, jak obvykle, věnujeme především našim nemocným.

Připojíme zprávy z katolického světa.

Z Vatikánu: V pátek dopoledne sv. Otec přijal ve svatopetrské bazilice nová kardinály spolu s poutníky, kteří za tím účelem přišli do Říma. Papež srdečně pozdravil všechny ^{četné} přítomné a podotkl, že touto poctou kardinálům je poctěna celá církev, i on sám. Závěrem udělil všem své apoštolské požehnání, a požádal je, aby se modlili za církev a za mír ve světě.

Na místo kard. Cicognaniho, který požádal, aby byl pro pokročilý věk zproštěn svého úředu státního sekretář, jmenoval sv. Otec kard. Jeana Villota. Zároveň mu udělil i další úřady, a to: Prefekta Rady pro veřejné církevní záležitosti, ^{míru} Předsednictví správy majetku sv. Stolice a Předsedy papežské komise pro vatikánský stát. Kard. Villot se ujmě svého nového úřadu 5. května

Dále jmenoval Pavel VI. kard. Wrighta předsedou Posvátné kongregace pro klérus.

Z Itálie: V Bari probíhá církevně historický sjezd o řecké církvi v Itálii od VIII. do ^{XVI} stol. pod patronátem Pavla VI. a ekumenického patriarchy Athenagora. Sjezd studuje život italsko-řeckých komunit v onom údobí ~~na~~ území Itálie, hlavně v Benátkách, kde od konce XVI. stol. měli své sídlo pravoslavní řečtí arcibiskupové. Historikové se též shodují v názoru, že řecká církev v jižní Itálii nebyla ve středověku latinizována

Z Anglie: Představitelé různých křesťanských církví a anglicky mluvících komunit se v minulých dnech sešli v Londýně, aby společně vypracovali nový překlad ^{chrámových} Otčenáše, Kreda a ~~mešních~~ textů Gloria a Sanctus

Německý historik Petr Phillips, vyučující na Adelaidské univerzitě v Australii a bývalý vězeň v koncentračním táboře, kritizuje ve své knize "The Tragedy of Nazi Germany" dramatika Hochhutha za jeho výtky papeži Piu XII, který práv málo vykonal na ochranu židů. Ve skutečnosti je dokázáno, že církev za války zachránila život 860.000 židů.

Ze Švýcarska: Mezinárodní a mezcírkevní pomocná organizace "Joint Church Aid" obdržela od podobné novozélandské organizace částku 10.000 dolarů na pomoc obětem občanské války v Nigérii.

Apertura

První část písni "K nebesům dnes zalet písni" ... až po slova "Potěší tě Maria".

Draží nemocní,

Jistě jste tušili, jaký bude námět našeho dnešního vysílání. A uhodli jste. Je květen, mariánský měsíc. Předevčírem večer se poprvé velebné chrámy i malé kostelíčky celé naši vlasti poprvé rozezvučely vznešeným chorálem ke cti Matky Boží při prvé večerní majové pobožnosti.

Většina z vás se jí snad nemohla osobně účastnit. Nemoc to nedovolila. Věříme však, že jste tuto májovou pobožnost prožili alespoň ve vzpomínkách. A čím je kdo z vás starší, tím krásnější jsou jistě i vzpomínky, které se vám přitom vybavují v mysli. Víme, co si asi myslíte. Dříve bývaly tyto pobožnosti krásnější. Oltář byl k tomuto účelu slavnostně vyzdoben, kostel plný lidí a světel, zpívané litanie, družičky s košíčky květin a hlavně ... na všech tvářích radost a opravdová pobožnost.

A ještě lepší to bylo na venkově, že ano? Tam se sama příroda postarala o slavnostní rámec. Na počátku pobožnosti ještě jasné nebe, pak zapadající slunce, soumrak a v něm se vznášela k nebi, k Bohu a k Panně Marii i vaše zpívaná modlitba. Byla upřímná, ze srdce a proto úrčitě pronikla tam, kam byla určena. Z jednoho srdce do druhého. Z toho vašeho, obtíženého starostmi, ale přesto stále doufajícího, až do srdce Mariina, které dokáže přijmout a obsáhnout všecky prosby a bolesti světa. A nejen obsáhnout, ^{nýbrž} ~~příkaz~~ i vyslyšet.

Ríká se, že květen je měsíc lásky. Na prvním místě ze všech lásek stojí láska mateřská. To víte nejlépe vy nemocní, kdo vám nejvíce pomáhal při vašich prvých nemocech, kdo o vás nejvíce pečoval a víte to i vy matky, které o nemocné pečujete nyní. Symbolem mateřské lásky pro nás křestany je Anna Maria, duchovní matka nás všech. A proto i jí byl právem zasvěcen měsíc, který je pokládán za nejkrásnější ze všech.

Vy nemocní nyní na májovou nemůžete. Rádi bychom vám to ale-
spoň trochu, podle našich možností vynahradili a proto jsme se
snažili připravit pro vás něco zvláštního, něco co na normální má-
jové pobožnosti není. Zahrajeme vám nyní několik mariánských pís-
ní, které asi ve vašem kostele neuslyšíte. Jsou to písni jiných
národů, ale námět je u všech stejný, jen slova a melodie se liší.
Všichni Panu Marii prosí o pomoc a pevně věří ve vyslyšení.

Maďaři např. nazývají Pannu Marii matkou celého národa, krá-
lovnou své země, sebe jejími dětmi a prosí o ochranu pro všechn lid.
Mají pravdu; bezpečnější ochranu a spolehlivější pomoc nelze najít.
Poslechněte si jejich píseň: Maďarská píseň.

Podobně i v Lotyšsku, na pobřeží baltického moře. Modlí se:
"Dej nám mír a štěstí; Lotyšsko ti zpívá svou lásku, vyslyš naše
prosby. To je nejlepší argument. Budeme-li tě my milovat, jistě i Ty
nám budeš milostivou matkou" Lotyšská píseň

Irčané se přímo dovolávají jejich mateřských citů. Znají, jak
i ona trpěla pod křížem, na němž visel její syn. Proto se bezpochyby
smiluje i nad námi, svými dětmi a ubohými hříšníky. Irská píseň

A nyní se v duchu přeneseme až na druhý konec světa, do Ti-
chého oceánu na Filipínské ostrovy. Je tam jiné podnebí, jiné zvyky,
ale vztah k Panně Marii je stejný, snad ještě důvěrnější a něžnější.
I oni prosí hlavně za odpustění hříchu. Mají méně kultury, blíže
k přírodě a proto se spíše podobají prosícím dětem. Muže je Maria
oslyšet? Filipínská píseň

A snad nejvroucněji zní modlitba čínská. Je prostá: "Maria,
matko, pros za nás Boha; my hříšníci potřebujeme tvou pomoc. Dnes
v Číně je nebezpečné se modlit. Tato modlitba, zpívaná nahlas, může
dnes čínského křesťana stát i život. A přece se ji modlí. Čínská píseň"

S mariánskou písni jsme obletěli celý svět. Co nám dala tato
pout? Jistotu, že Maria nás neopustí. Tolik lidí k ní vznáší své
oči a hlasy s prosbou na rtech, ale hlavně s láskou a důvěrou v srdci.
Jak by mohla zklamat a oslyšet taklik lásky, ona, která ^{sama} tolík milovala
svého Syna a nyní miluje i nás.

Združení důmí slovy. K nebesům chasiceb líčí.

Z Vatikánu: Pavel VI. zřídil 3 nové diecéze v jihoamerické Kolumbii, ato diecézi Valledupar, Sincelecho a Managué. Kromě toho vytvořil v téže zemi i novou církevní provincii tím, že povýšil diecézi Barrankilja na metropolitní sídlo a konečně zřídil i prelaturu Alto Sinu.

Svatý Otec zaslal soustrastný telegram indickému vice-presidentovi Girimu, v němž vyjadřuje své politování nad náhlou smrtí indického prezidenta Husaina Zakira.

Z Itálie: V Assisi zahájila v sobotu Pro Civitate Cristiana páťou mezinárodní studijní schůzku spisovatelů na téma: "Spisovatel a dějiny. Asi dvacet účastníků se bude zabývat sekularisačním procesem probíhajícím v současném světě a jeho odrazy ve spisovatelské práci.

V neděli bude znova otevřena pro veřejnost svatyně Panny Marie Milostné v Nettunu. Kromě zázračného mariánského obrazu jsou zde chovány i ostatky sv. Marie Goretti.

V chrámu Panny Marie Milostné v San Giovanni Rotondo byla v pátek pohřbena řeholní sestra Pia Forgione z kongregace Milosrdných sester /suore della Misericordia/, ^{rodiné} sestra zesnulého pátera Pia da Pietrelcina.

V Bari pokračuje církevně-historický sjezd o dějinách řecké církve v Itálii. Třetí sjezdový den zdůraznil hlavně její autonomii, které požívala ve středověku, a kterou dokazuje zejména život a činnost řeckoitalských řeholních komunit.

Z Německa: Kolínská arcidicéze vybrala mezi věřícími pro válkou postižené obyvatelstvo jižního Vietnamu částku 2 milionů marek. Obnos byl rozdělen jednotlivým jihovietnamským diecézím.

Pomocná organizace "Misereor" začala vydávat serií krátkých publikací, nazvanou "Misereor - aktuell-Papier zur Diskussion". Jejich účelem je seznámit veřejnost s různými stránkami pomoci rozvojovým zemím. Autory těchto brožurek jsou přední evropští i mimoevropští odborníci.

Z Turecka: Ekumenický patriarcha Athenagoras odcestuje 8. května z Cařihradu do Sofie, kde se účastní oslav jedenáctistého výročí smrti sv. Cyrila. Budou ho doprovázet 4 metropolité a 2 jáhni. V Bulharsku bude hostem patriarchy bulharské pravoslavné církve Cyrila a zdrží se v zemi 5 dní.

Náboženská výchova v rodině /9.pokr. -str 1-3/

Z Vatikánu: Pavel VI. zřídil 3 nové diecéze v jihoamerické Kolumbii, ato diecézi Valledupar, Sincelecho a Managué. Kromě toho vytvořil v téže zemi i novou církevní provincii tím, že povýšil diecézi Barrankilja na metropolitní sídlo a konečně zřídil i prelaturu Alto Sinu.

Svatý Otec zaslal soustrastný telegram indickému vice-presidentově Girimu, v němž vyjadřuje své politování nad náhlou smrtí indického prezidenta Husaina Zakira.

Z Itálie: V Assisi zahájila v sobotu Pro Civitate Cristiana páťou mezinárodní studijní schůzku spisovatelů na téma: "Spisovatel a dějiny. Asi dvacet účastníků se bude zabývat sekularizačním procesem probíhajícím v současném světě a jeho odrazy ve spisovatelské práci.

V neděli bude znova otevřena pro veřejnost svatyně Panny Marie Milostné v Nettunu. Kromě zázračného mariánského obrazu jsou zde chovány i ostatky sv. Marie Goretti.

V chrámu Panny Marie Milostné v San Giovanni Rotondo byla v pátek pohřbena řeholní sestra Pia Forgione z kongregace Milosrdných sester /suore della Misericordia/, sestra zesnulého pátera Pia da Pietrelcina.

V Bari pokračuje církevně-historický sjezd o dějinách řecké církve v Itálii. Třetí sjezdový den zdůraznil hlavně její autonomii, které požívala ve středověku, a kterou dokazuje zejména život a činnost řecko-italských řeholních komunit.

Z Německa: Kolínská arcidicéze vybrala mezi věřícími pro válkou postižené obyvatelstvo jižního Vietnamu částku 2 milionů marek. Obnos byl rozdělen jednotlivým jihovietnamským diecézím.

Pomocné organizace "Misereor" začala vydávat serii krátkých publikací, nazvanou "Misereor - aktuell-Papier zur Diskussion". Jejich účelem je seznámit veřejnost s různými stránkami pomoci rozvojovým zemím. Autory těchto brožurek jsou přední evropští i mimoevropští odborníci.

Z Turecka: Ekumenický patriarcha Athenagoras odcestuje 8. května z Cařihradu do Sofie, kde se účastní oslav jedenáctistého výročí smrti sv. Cyrila. Budou ho doprovázet 4 metropolité a 2 jánni. V Bulharsku bude hostem patriarchy bulharské pravoslavné církve Cyrila a zdrží se v zemi 5 dní.

Ke jmenování

Kard. Villot ~~byl~~ Státním Sekretářem ~~na~~ podal mons. Poupart ze státního sekretariátu toto vysvětlení:

Státní Sekretář je nejbližším papežovým spolupracovníkem. Dříve býval vybírán mezi diplomaty sv. Stolice. Po II. vatikánském koncilu se však situace poněkud změnila, neboť nyní pokládá sv. Stolice za nejdůležitější styk s biskupskými konferencemi a jedotlivými biskupy.

A právě v tomto ohledu má kard. Villot bohaté osobní zkušenosti, neboť hrál vedoucí úlohu při zrodu a vytváření francouzské biskupské konference. V koncilem období zastával úřad podsekretáře koncilu a měl tak možnost sesnámit se s biskupy z celého světa. Potom byl jmenován prefektem Posvátné kongregace pro klérus a tento nový úřad mu poskytl příležitost náhlédnout do vnitřního života církve v nejrůznějších zemích. Byl též pověřen předsednictvím při prvé biskupské synodě a v současné době připravuje i druhou.

Tato jeho dosavadní bohatá činnost mu dává všechny nutné předpoklady pro úspěšné zastávání jeho nového vysokého úřadu, řekl mons.

Poupart ze státního sekretariátu.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Rayat CECO 4-5-69

..zprávy z Vatikánu; zakončíme pořadem Mariánské oázy v Čechách -Sv.Hora.
Svůj proslov v poledne sv.Otec věnoval mariánskému měsíci květnu; vzpmně
kterak jako malý hoch cestou do školy ~~xyxxyxkyxkyxkyxkyx~~^{xkxxxxxxxxxxxxxx} na
oltář Panny Marie květiny a přední se zastavoval k modlitbě. Mariánská
úcta má i dnes svůj velký význam: stojí za to rozjímat o Marii jako o ide-
álu krásy, nevinnosti, nového života; je naší povinností, je pro nás užite-
čné k ní obracet své zraky a vidět v ní dokonalý odraz Kristův a proto
též onu plnost milosti, která naplňuje mysl obdivem a vítěznou nadějí.
Mariánská úcta není nic sentimentálního, je to škola pravého lidství;
je to zdroj oných evangelních ctností, které dělají život zbožným, dobrým
a radostným; u Marie se učíme věřit a milovat,^{u ní} tím oživujeme svou úctu k
čistotě, v ní najdeme spojenu statečnost s mírností atd. V našich dnech
jakoby snížení mravních hodnot se stalo módní; bude proto tím vhodnější,
abychom často vzpmínali na ^{Marii} Tajemnou růži a abychom našli znova radost a
mír, tím že se k ní budeme s novou horlivostí modlit: Zdrávas Maria-
Maria nechť je v tom naší vůdkyní a naší posilou.

Uplynulý týden ve Vatikánu byl ve znamení velmi významných událostí. Hned v pondělí Pavel VI. oznámil, že povyšuje do kardinálského sboru 35 biskupů; jména 33 ohlásil, zbyvající dva zůstávají in pectore - jejich jména budou ohlášena, až k tomu nastane vhodný okamžik. A v projevu ve středu, když novým kardinálem odevzdával kardinálský biret, naznačil, že tito dva tajní kardinálové jsou ze zemí, v nichž církev nemá plnou svobodu. ^{Při té} řeči Pavel VI. též ~~úřad kardinál~~ oznamil, že přijal demisi 86letého státního tajemníka kard. Cicognaniho a novým ~~vatikánským~~, ^{abycho} tak řekli, ^{představeným} ministrským předsedou jmenoval Francouze kard. Jean Villota. Po 50 letech při hází na tento nejvyšší úřad kardinál, který nepochází z Itálie, a za druhé kardinál s bohatou biskupskou a pastorační zkušeností, tedy ne kardinál z diplomatické služby. Kard. Villot má 63 let, byl ~~úřad kardinál~~ pomocným biskupem v Paříži a v Lyonu, kde se stal též arcibiskupem, a od r. 1967 je v Římě jako prefekt kongregace pro kněze a věřící. - Velký ohlas vyvolala slova sv. Otce, že končí přechodná doba v liturgické reformě: v pátek byl uveřejněn nový Mšeňí řád - neproměnlivé části mše svaté - a v pátek tento týden bude uveden novinářům nový reformovaný Liturgický kalendář. V kalendáři bude snížen počet svátků světců závazných pro celou církev a větší prostor bude ponechán

(věřícím dnešní doby)

místním světcům. I úprava Mešního řádu má za cíl přiblížit nějsvětější oběť, střed a vrchol naší bohoslužby; jsou proto vynechány věci, které nám dnes už neříkají, nebo obřady z nichž se uchávaly jen části; největší místo a důraz je dáno liturgii slova, která je rozšířena na tři čtení: ze Starého zákona, z listů apoštolských a z evangelia, a pak zdůrazněn^v obětního a eschatologického svátostného rázu mše svaté:proto např. jsou zjednodušeny tiché modlitby, které při obětování se modlil soukromě kněz, aby se naznačilo, že obětování: daru se děje až v kánonu; všechny kánony mají jednotná slova konsekrační modlitba Libera po Otčenáši končí slovy očekávání Páně:...abychom byli vždy bez hřachu a bezpečni před každým zmatkem, pokud očekáváme blaženou naději a příchod našeho Spasitele Ježíše Krista,končí kněz a věřící odpovídá:

jí-nebož ^{tobě patří} Království a moc na věky."Lámání konsekrované hostie nebude už jen symbolické, ale na více částí, tak aby alespoň několik věřících opravdu přijímalо z jednoho chleba, jak jsme to doposud prožívali jen symbolicky. - Nový Mešní řád vstupuje v platnost 30.listopadu.Do té doby biskupské komise budou mít možnost připravit překlady pro domácí řeč a popřípadě vsunout do Mešního řádu různé prvky, pro které je v něm místo a které odpovídají místním zvykům a obyčejům.Jak si to přál sv.Otec, chceme tyto nové úpravy přijmout s úctou a poslušností, i když snad naruší naše dosavadní zbožnostní obyčeje. Není to choutka novot, která vedela ~~xxx~~ Otce ~~zasy~~ na koncilu a také papeže Pavla, aby tyto novoty dal připravit a nyní zavádět ale jen naše dobro, oživení našeho náboženského života a úcty k Eucharistii.

V Bari ^{zde} pokračuje intercírkevní historický sjezd o řecké církvi v Itálii, zástitu nad sjezdem mají:svatý Otec Pavel a ekumenický patriarcha Atenagoras; pořádají jej Papežský výbor pro historické vědy spolu s pravoslavnými teologickými fakultami z Atén, Soluně a Halki.Jsou přítomní také čeští jesuita R.Krajcar a P.Špidlík a slovenský jezuita P.Lacko. Účastníkům sjezdu poslal pozdravný list papež Pavel; ^{upr. mnoho mluvilo hrušku, Mým} Děkovnou pobožnosti skončilo v sobotu ~~xx~~ zasedání synodu vídeňské arcidiecéze. Bylo jednáno o svátostech eucharistie, pokání, křtu a biřmování.Za pobožnosti promluvil protestantský teolog Wilhelm Erich.Kromě 340 katolických účastníků bylo přítomno na 30 nekatolických pozorovatelů a hostů kard.Köninga.Pozorovatelé měli přístup na zasedání komisí, které připravovaly předlohy a ~~základní~~ podíl na jejich sestavení.

Na území berlínské diecéze, která leží v NDR, pracuje už 66 jáhnů; v neděli dopoledne dostalo své pověření pracovat jako stálí jáhni 21 mužů.

slavnost se konala v katedrále svaté Hedviky a kanonickou misi jim oděv
vzdal světící biskup mons. Theissing.

Kard. Beran...

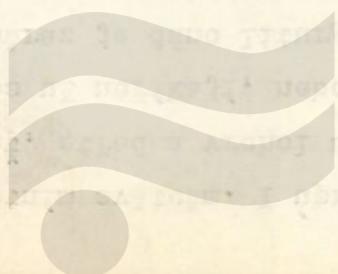
...v pondělí večer se ještě vrátíme ke knize Akta a dokumenty Svaté
stolice za druhé světové války; v úterý pokračuje ve svých konferencích
P. Špidlík.

Ještě mnohem a užití připomíná mezi kat. a protest. teology
~~mi~~ také studia uř. oltáře, kněz, pastýř a liturgii.
~~Jako základní vědy~~

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium totalitních režimů

D jiny Svaté Hory začínají ve 13. století. V hlubokých lesích u Příbramě byl přepaden lupiči rytíř Malovec se svými dvěma přůvodci. Slíbil Panně Marii, že na tom místě postaví mariánskou kapli, jestli se mu podaří vývázout ve zdraví. Jeho modlitba byla vyslyšena, a Malovec opravdu postavil na památku svého zachránění kapličku. Navíři z okolních stříbrných dolů se tam zastavovali cestou do práce na krátkou modlitbu. Když si arcibiskup pražský Arnošt z Pardubic vybudoval v Příbrami zámek, dal si z lipového dřeva vyřezat, nebo snad vyřezal sám r. 1348 půlmetrovou sošku Panny Marie s Dítětem a umístil ji v zámecké kapli. Odtud se tato soška r. 1513 dostala do Malovcovy lesní kaple a tam byla uchovávána jako památká ^{kolem} na arcibiskupa rnošta z Pardubice, který zemřel v pověsti svatosti. R. 1632 slepý žebrák Jan Procházka z Prahy se usídlil při kapli; ~~značky~~ neustále se vroucně modlil o ~~nabytí~~ zraku; a opravdu si tuto milost vyprosil. Lidé se začali hrnout na Svatou Horu, i sám císař Ferdinand II. tam toho roku zavítal. R. 1638 byla na přímluvu panny Marie udravena náhle těžce nemocná dcera Alberta Benedy z Netčin, a to v hodinu, kdy se její otec na Svaté Hoře za její uzdravení modlil. Beneda z vděčnosti důkladně kapli opravil a zvelebil. Jiní šlechticové po jeho vzoru pořídili zvon, postavili sakristii, boční oltáře a zlepšili vnitřní výzdobu. R. 1647 ~~přišly~~ se ujali duch. správy na Svaté Hoře jezuité. Pod jejich vedením zbožní čeští šlechticové financovali postavení celého věnce kaplí kolem původní kaple a všechny byly ladně sceleny terasou s ambity v překrásný harmonický umělecký celek. Kaplí je celkem 22. Ambity dostaly překrásnou štukovou výzdobu a 189 obrazů, před stavujících jednak výjevy z historie Svaté Hory, jednak zobrazené invokace z litanie Loretánské. Celý tento komplex staveb je ozdoben devíti věžemi. Pro sebe si zbudovali jezuité jen dřevěnou rezidenci, až teprve v letech 1662–1699 došlo k výstavbě zděného kláštera. Zásluhou jezuitů se Svatá Hora stala perlou umění staviteckého, malířského i sochařského. Největší zvláštností Svaté Hory je stříbrný oltář hlavní, který byl započat r. 1684 zbudováním stříbrného svatostánku a neustále ^{postupem let} okrášlován různými umělci, až poslední jeho části byly dokončeny v r. 1890. Po 300 let vítali poutníky fanfárami svatohorskí ministranti; byli to zvláště vybraní, nadaní chlapci, kteří na Svaté Hoře žili, chodili do školy a zpívali Svatohorské zrdávas. Zvláštností Svaté Hory je ještě jejich 8 zvonů, které každou hodinu hrají refrén ze Svatohorského zdrávasu: Buď nám milostivá, oroduj za nás, Panenko Maria.

Ravat CECO 5-5-69

*psv.
reflex*

Ve dvou předcházejících konferencích o 5. svazku knihy Akta a dokumenty Svaté stolice z druhé světové války, z měsíců mezi červencem 1941 až říjnem 1942, ~~jsme~~ ukázali na pevnou vůli Pia XII. zůstat neutrálním v konfliktu, který do sebe zahrnuval více a více zemí; nedal svou morální podporu antibolševickému křížovému tažení, třebaže ho to žádaly mocnosti Osy; ale nejen to, třebaže si nijak nedělal iluze o situaci katolické církve a náboženství vůbec v Sovětském svazu, přece jen neudělal to, co někteří by nazvali důsledek z protináboženského rázu bolševismu; hleděl přemluvit americké katolíky, aby se nestavěli proti pomoci, kterou Rusku chtěl poskytovat president Roosevelt. Tato pomoc je věc týkající se politiky, ~~čili jistiny~~ byla odpověď Svaté stolice; jestli se USA pro ni rozhodnou, je to jejich věc; nepomáhají komunismu jako takovému, ale ruskému lidu, a ten encyklikou proti komunismu nebyl odsouzen, stejně jako nebyl encyklikou proti nacismu odsouzen celý národ německý.

Toto své úsilí zůstat mimo oba válečné tábory Pius XII. si uchoval i v záležitostech diplomatických styků. Nedlouho po napadení amerického válečného loďstva Japonsko projevilo ~~vraž~~ zájem navázat diplomatické styky s Vatikánem; ve státním sekretariátě byli ochotni žádat o vyhovění, třebaže předvídali, že se na to spojenci nebudou dívat příznivě; a skutečně, jak ~~britský~~ tak i osobní vyslanec presidenta Roosevelta podali protest; dokonce i pres. Roosevelt řekl, že nevěří, že by Pius XII., jeho dobrý přítel, dal souhlas k tomu aby Svatá stolice navázala styky se zemí, která se dopustila nesprávedlivého válečného útoku; téměř by se vyslovil ve prospěch jedné z mocností Osy. Ve Vatikánu neustoupili; o navázání styků s Japonskem se jednalo už od r.

1923, odpověděli; ostatně Také Anglie navázala styky s Vatikánem r. 1914, na prahu války a USA r. 1939, kdy už svět byl víceméně rozdělen na dva tábory.

Navázáním diplomatických styků se (postaví na legální bázi) situace japonských katolíků a poskytuje se možnost vykonat něco pro válečné zajatce, kteří se ocetli v japonských rukou; netrvalo dlouho a jak Velká Britanie tak i USA uznaly správnost jednání Svaté stolice. při jednom rozhovoru s se státním tajemníkem se americký velvyslanec ptal, zda by Vatikán byl ochoten navázat styky i se Sovětským svazem. "Proč ne? dostal za odpověď, bohužel ale oni pánové ještě s takovým návrhem nepřišli." Opravdu šly hlasy, že Stalin poslal list papeži, a tyto hlasy byly brány tak vážně, že někteří vatikánskí diplomati žádali o vysvětlení. Třebaže byla několikrát rázně vyvrácena, zvěst se

šířila. Ve vatikánských archívech není po tomto listě ani stopy, asi to byl jeden z výmyslů válečné propagandy. - Případ Japonska není ojedinělý: za války navázala svatá stolice diplomatické styky ještě s Čankajškovou čínskou vládou - Japonsko hned přišlo s žádostí, aby Vatikán tak uznal i její nankinskou vládu, ale žádosti nebylo vyhověno - a konečně s Finskem. A na protesty z jedné či druhé strany státní tajemník kard. Maglione jednou řekl, že Vatikán je ochoten ~~navázat styky s jakoukoliv vládou~~, i když to nese s sebou nemalé těžkosti; tu asi narážel také na otázku bydliště vaticánského diplomatického sboru; Lateránskými smlouvami se italská vláda zavázala, že mohou bydlet na italské půdě, ve skutečnosti si ale vymohla, aby bydleli uvnitř Vatikánu a jugoslávského vyslance dokonce úplně z Itálie vypověděla.

Také vatikánskí nunciové ~~nacisté~~ vypověděli nunciům z států, kterých se zmocnili britská vláda opětovně žádala odvolání některých a jedinou námitkou proti nim bylo, že byli Italové; nemalé potíže měli i prostí misionáři, Italové, např. v Egyptě, a Eritrei. Tamkde nebyly v sázce otázky pastorační, Svatá stolice ustoupila, např. odvolala ap. delegáta Riberiho z Keně; jinde, např. v otázce správce nunciatury při polské vládě v exilu se bránila: žádala, aby Anglie dovolila vstup mons. Pacinimu, který při ústupu polské vlády zůstal ve Francii.

Mnohokrát nacházíme v knize, o níž mluvíme, jméno mons. Roncalliho, apoštolského delegáta v Turecku, který byl přítelem německého velvyslance von Papena; von Papen dával najevo touhu některých německých kruhů po uzavření separačního míru a podával návrhy na uspořádání v Evropě. Radil, aby ve vatikánském státním sekretariátě přijali von Papenova spolupracovníka barona von Lersnera. K rozhovoru došlo, ale bylo jasné, že jeho plány byly ireální a bez naděje na úspěch; Německo sice navrhovalo některé ústupky, ale většinou měla situace zůstat tak jak byla na konci roku 1941. O pokusech ze strany Německa se dověděli v USA a velvyslanec Taylor se šel informovat: varoval před nacismem a opakoval slova důvěry v pozitivní vývoj i po náboženské stránce v Sovětském svazu; a žádal odsouzení zvěrstev, kterých se nacisté dopouštěli v obsazených územích. Pius XII. osobně odpověděl Taylorovi: Nikdy jsme nepomýšleli na kompromisní mír za každou cenu, ať si opačná propaganda šíří cokoliv. Stran jistých principů týkajících se práva a spravedlnosti nemůže existovat žádný kompromis. Vánočních projevech z let 1939 až 1941 každý může vyčistit, některé z těchto principů; jsou vyjádřeny zcela

K nás může v jiném o mnohém svět. i sv. vikar
jasně... Principy, které vedou naše naděje a naše úsilí mají hluboké základy a nikdy neschávlíme a tím méně nikdy nebudeme podporovat mír, který by dal volnou cestu těm, kdo by chtěli podkopat základy křesťanství a pronásledovat náboženství a církve.

V pátém svazku seriálu Akta a dokumenty Sv. stolice z druhé světové války najdeme jen několik zmínek o českých zemích; ty byly úplně pohlceny Německem a neměly vlastní diplomatické styky; ap. delegát ve Valké Británii mons. Godfrey ^{27. července 1941} referoval do Vatikánu o opětovné žádosti československé exilové londýnské vlády, aby byl jmenován při ní prozatímní vatikánský zástupce; z Vatikánu odpověděli, že věc je ještě předčasná; stejně za předčasné považovali jednat o návrhu na konkordát se slovenskou republikou.

5. svazek potvrzuje tedy to, co už povídely svazky předcházející: Pius XII. se varoval vyjádření ve prospěch kterékoliv válčících stran; na obou měl své věřící katolické; a jakýmkoli otevřeným odsouzením ^{těho, co se dalo na} v nacistickém nebo komunistickém táboře by svým věřícím jen uškodil.

Zpárky z Vatikánu: Svatý Otec přijal v soukromé audienci nového státního tajemníka kard. Jana Villota, který se dnes ujal svého úřadu. L'Os. Romano uveřejňuje list, jímž sv. Otec kardinálu Villotovi oficiálně sděluje, že ho jmenoval státním tajemníkem a zároveň též prefektem Rady pro veřejné církevní záležitosti, předsedou Papežské komise pro stát Vatikánské město a Administrací majetku Svaté stolice.

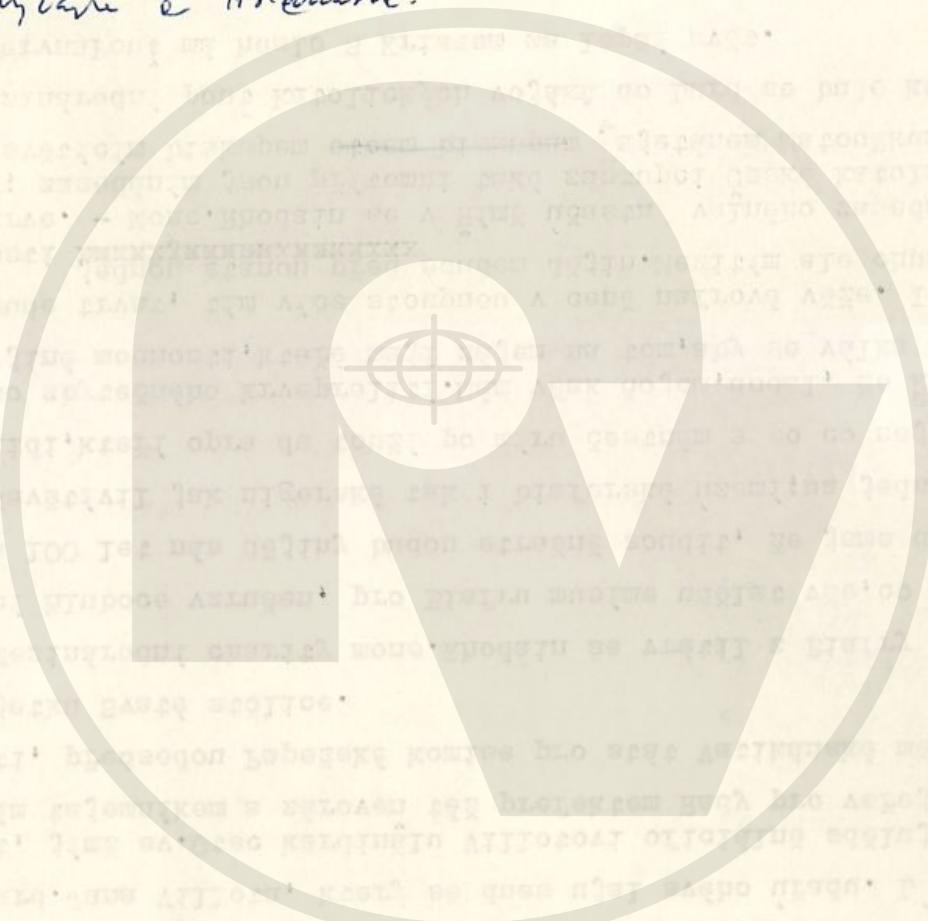
Předseda Mezinárodní charity mons. Rhodain se vrátil z Biafry do Říma. Pravil že se vrací hluboce vzrušen, pro Biafru musíme udělat vše, co je v našich silách; za 100 let nás dějiny budou strašně soudit, že jsme dovolili takové hrůzy. Navštívil jak nigerské tak i biaferské území; na jedné i druhé straně našel lidí, kteří opravdu touží po míru čestném a po co nejrychlejším ukončení tohoto zbytečného krveprolití. Mám však dojem, dodal, že existují jiní lidé nebo jiné mocnosti, kteří mají zájem na tom, aby se válka prodlužovala; čím déle bude trvat, tím více stoupnou v ceně nafrové věže. I tyto lidí a tyto mocnosti jednou stanou před soudem dějin. Mezitím ale chudí platí cenu života a krve. - Mons. Rhodain se v Římě účastní valného zasedání Mezinárodní charity; zasedáním jsou přítomni také zástupci České katolické charity v čele se světicím biskupem ~~e teem~~ biskupem ajetánem Matouškem.

Letošní mezinárodní pouť katolických vojáků do Lurd se bude konat ve dnech 13. až 17. června. Pouť má heslo S Kristem za lepší svět.

Bisk. Konni přesvědčil až v poslední chvíli plán muzik. koncertu, aby se diskutovalo o místech církvi. Nové konci

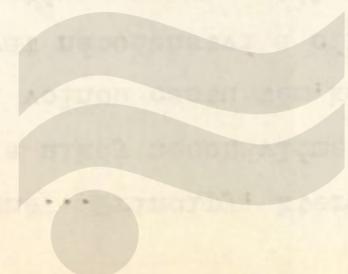
Druhé křesťanské věkohromy, k nimž náleží dílo souborný díl svět. a měst.
Vimperk, Živý zápis a Holandsko.

(Zdroj)

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium totalitních režimů

Z Německa: V neděli bylo pro východní část berlínské diecéze vysvěceno 21 jáhnů laiků. Již před nimi jich zde působilo 45.

Z Jugoslavie: Záhřebský profesor filosofie Dr. Bosnjak prohlásil při diskusním večeru v klubu důstojníků v Karlovaci, že dokud budou existovat člověk a smrt, bude i v socialistické a komunistické společnosti existovat víra v Boha. Chodí-li profesor nebo učitel do kostela, nedopouští se tím žádného přečinu proti socialistické společnosti - podotkl dále prof. Bosnjak.

Z Německa: V Bonnu skončilo v těchto dnech zasedání biskupské konference všech staro-katolických církví Utrechtské Unie. Byla projednávána též otázka většího sblížení starokatolíků s římsko-katolickou církví.

Předsedou nově zřízení Theologické komise byl jmenován kard. Seper, posy prefekt Kongregace pro nauku víry. Předsednictví v jejích jednotlivých sekciích může kard. Seper přenést na kardinály, kteří jsou členy téže Kongregace. Pro komisi byl vypracován i statut, podle něhož se bude po určitou dobu, zatím jen na zkoušku. Úlohou komise je pomáhat sv. Stolici a Posv. Kongregaci pro nauku víry při řešení důležitých věroučných otázek. Komise nemá mít více než 30 členů, kteří jsou jmenováni přímo papežem na 5 let. Po uplynutí této lhůty však mohou být znova jmenováni na další pětiletí. Návrhy pro jmenování jednotlivých členů předkládá papeži kard. prefekt Posv. Kongregace pro nauku víry po předchozí poradě s příslušnými biskupskými konferencemi. Všichni členové se mají alespoň jednou ročně shromáždit na plenárním zasedání. Členové komise mohou být tázáni o radě i písemně. Pro určité otázky může předseda zřídit i zvláštní komise složenou z jednotlivých členů. Všichni členové komise jsou vázáni tzv. papežským tajemstvím.

Z Kanady: Kanadská biskupská konference se rozhodla přizvat laiky a Boží lid vůbec k diskusím o úloze kněze v moderním světě, o sociálním postavení kněží a též o otázce kněžského celibátu. Je to první biskupská konference, která se rozhodla vyslechnout mínění laiků o problému kněžského celibátu.

Z Rakouska: Biskup ze St. Pölten, dr. Zák /českého původu/ prohlásil v jednom svém nedávném kázání, že kněžský celibát bude v katolické církvi dodržován i v budoucnosti a že nevidí žádný důvod, proč by měl být zrušen. V současném úbytku kněžských povolání otázka celibátu nehraje vedoucí úlohu - podotkl dále biskup - neboť též evangelické a pravoslavné církve trpí v nynější době nedostatkem duchovních. Naše církev bude i v budoucnu potřebovat hlavně lidi, kteří se ~~bumm~~ bezvýhradně a cele tasvětí Kristu a jeho království - zdůraznil dr. Zák nakonec.

Z Kuby: Havanský arcibiskup vydal společně s ostatními 7 kubánskými biskupy pastýřský list, ve kterém žádá, aby byla zrušena hospodářská blokáda tohoto ostrova, neboť její následky musí snášet především prostý pracující lid.

Z Německa: Rezenský biskup dr. Gra varoval věřící před nebezpečím různých proudů, jejichž ultrareformní snahy mohou církev jen poškodit. Ti, kteří by chtěli z církve vytvořit jen jakýsi debatní klub, at z ní raději vystoupí, podotýká biskup výslovně. Některí se též dali příliš strhnout ekumenismem a chtěli by nejraději slovo "katolický" nahradit výrazem "všesvětový". Dále zdůraznil, že "katolický Západ již vlastně prakticky neexistuje, neboť se vzdává tří věcí, které jsou hlavními prameny silné víry, totiž katolických škol, katolických spolků a katolického tisku. "Nepoznali jsme znamení času a nevšimli jsme si, jak zdánlivé aggiornamento a zdánlivý ekumenismus vedou v podstatě k indiferentismu, zlhostejnění" poznámenal dr. Gra výslovně.

Ze Švýcarska: V posledních dubnových dnech odjely z této země do Lourd 4 zvláštní vlaky s asi 2.000 švýcarskými poutníky - zdravými i nemocnými.

Ze Španělska: Španělská biskupská konference zavrhlala španělský a katalánský překlad hověho holandského katechismu, vydaný nedávno jedním barcelonským nakladatelstvím.

ústav pro studium
totalitních režimů

Hovory o náboženství: katechismus pro křesťanské rodiny:

Z Vatikánu: Posvátná Kongregace obřadů projednala na své úterní schůzi heroický stupeň ctností sluhy Božího Vincenza Grossiho, faráře a zakladatele Institutu sester Oratoriánek / Figlie dell'Oratorio/, který zemřel v r.1917. Beatifikační proces byl zahájen r.1954.

Sv.Otec přijal v úterý ráno generálního tajemníka Spojených národů U Thanta s jeho doprovodem. Po rozhovoru v papežově soukromé knihovně U Thant představil Pavlu VI. osoby, které ho při této návštěvě doprovázely a sv.Otec mu daroval obraz s chrámem sv. Petra a Andělským hradem. Po rozmluvě s papežem U Thant vykonal též návštěvu u státního sekretáře kard. Jana Villota.

Generální sekretář mezinárodní dobročinné organizace "Caritas Internatiolis, mons. Karel Bayer vyložil včera v Rímě při tiskové konferenci novinářům účel valné schůze této organizace, probíhající v těchto dnech v Rímě. Jejími členy je 89 států, mezi nimi i Československo, rovněž zastoupené na této schůzi a jejím účelem je buď bezprostřední pomoc zemím postiženým různými přírodními katastrofami anebo účast na dlouhodobých pomocných programech pro rozvojové země. Mons Bayer prohlásil, že valná schůze vydá při skončení svých prací rezoluci, v níž v souvislosti s válkou v Biafře zdůrazní škodlivost takových konfliktů. Při schůzi již se účastní přes 200 představitelů různých pomocných organizací, jsou zřízeny i 4 studijní skupiny, zabývající se podrobněji různými dílčími problémy.

V minulých dnech se sšeli v synodální aule ve Vatikánu zástupci katolických universit a ústavů pro vyšší vzdělání, aby společně sestavili dokument, který pak bude předložen Posvátné Kongregaci pro katolickou výchovu, která již v lednu rozeslala ředitelům asi 130 katolických universit dotazník, jehož účelem bylo sebrat materiál pro vypracování společného studijního programu pro příští léta. Došlé odpovědi byly sebrány do tří svažků a na zmíněné schůzi podrobně prodiskutovány.

Úterní číslo L'Osservatore Romano uveřejnilo článek kard. Feliciho předsedy komise pro revizi kodexu kanonického práva, který shrnuje výsledky čtyřleté práce této komise. Nepracuje spěšně, protože musí mít na zřeteli tisíciletou právní církevní tradici, kterou třeba přizpůsobit požadavkům dnešní doby. Na revizi nyní pracuje 138 odborníků, kteří se během posledních 8 měsíců sešli na 207 zasedáních. Do dneška lze

Svaté obrazy Ždobení užívají oltářů, soch, obrazů nebo kamenů, aby domnělovali o obrazu vše.

"Zhotovujeme obrazy zbožných lidí, píše svatý Cyril Alexandrijský, ne proto, abychom se těm obrazům křesťanským klaněli jako bohům, ale proto, abychom se povzbudili k napodobení těch zbožných, kteří tu jsou vymalováni. Proto si opatřujeme obrazy Krista, aby naše srdce vzplanulo láskou k němu."

Máme totiž psychologickou potřebu obrazu. Přijíždí skupina turistů na svatopetrské náměstí v Římě za pozdního letního odpoledne. Obyvatel věčného města už ví, jaký se zachovat. Sedne si na kámen kolonády a vychutnává jemnost měnících se barev a odstínů, zaposlouchá se do šplouchání dvou fontán, které jako by si navzájem šuškaly. Ale ta pohoda a klid okamžiku není pro chvátajícího turistu. Letmo a zběžně se rozhlédl kolem, otevře fotoaparát a už hledá vhodné postavení pro svůj snímek.

Vysmívají se někdy turistům a kárají je, že se tak cestovat nedá. Nakonec však musíme připustit, že nemohou jinak. Zběžné pohledy se zapomenou, jeden dojem vytlačí druhý. Obrázek však zůstane. Když si pak své fotografie doma uspořádá v album, popíše a často si je prohlíží, tu se najednou obnoví a prohloubí letmé dojmy, které by zůstaly nenávratně ztracené.

Člověk potřebuje obraz, aby pevně zachytíl něco pomíjejícího, aby si zpřítomnil něco vzdáleného. Proto se lidé odjakživa snažili zobrazit božstvo. Jinak by se jim duchovní svět stal jakousi mlhavou vidinou, která se rozplyne při pohledu do bílého dne. Bůh spojený se soškou, idolem, vniká lidem do smyslů a paměti. A i on sám je jakoby přikovaný k určitému místu, ke chrámu, ke stromu, k hoře. Je tedy nabízku, aby mohl slyšet a pomáhat.

Člověk by vždy rád Boha spoutal, příkoval, učinil ho svým sluhou, svou modlou. To pokušení je tak velké, že Bůh Abrahamův si zakázal jakékoliv obrazy. A ten zákaz trval po dobu celého Starého zákona. I v nejvyšších viděních proroků je slyšet Boží hlas, ale tvář Hospodinova

zůstává skryta.

Na tento přísný zákaz obrazů se odvolávali později ikonoklasté, obrazoborci, jedna z posledních velkých herezí v řecké Církvi. V jednom řeckémklášteře mě dodnes ukazují s velkou úctou starou ikonu s vypichanýma očima, památku na dávné obrazoborecké řádění, při kterém byly za pomoci císařských vojáků drancovány kláštery, mniši rozháněni a zavíráni, obrazy páleny.

V klášteře svatého Sáby nedaleko Jeruzaléma ukazují jeskyni, kde v skrytu psal svatý Jan z Damašku své tři pověstné řeči na obhajobu svatých obrazů. On si je dobře vědom starozákonného zákazu. Zdůrazňuje však, že jsme v docela nové situaci. Při vtělení Syna Bůh sám vytvořil svůj nejkrásnější a viditelný obraz v těle Vykupitele. Krista věichni viděli, slyšeli, rozmlouvali s ním. Evangelisté, očití svědkové, popsali jeho podobu, činnost a učení slovy v Písmu. Malíř pak, jak často říkají obránci svatých obrazů, dělá totéž barvami, zachycuje nám lidskou podobu Slova, které přebývalo mezi námi námi.

Obrazoborecké řádění trvalo dlouho. Mělo ostatně, jak to bývá, politické pozadí. Skončilo definitivně roku 842. Na památku vítězství zavedla řecká církev v první postní neděli tzv. svátek pravoslaví. Koná se procesí s ikonami, čtou se anatematizmy starých herezí a zpívá se na věčnou paměť obránců svatých obrazů. Od té doby se staly svaté obrazy, ikony, tak charakteristickým rysem východní zbožnosti.

I západní církev se musela čas od času hájit proti obrazoboreckým tendencím. Přesto však jí východní bohoslovci vyčítají určitou chladnost a ne dost uvědomělou víru v účinnost obrazu, Jsou skutečně katakýsi i někteří katolíci, pro které jsou obrazy v kostele jen otázkou dekorace a vkusu. Ve skutečnosti však je jejich funkce hlubší.

Svatý obraz má být na prvním místě hlásáním evangelia barvami. Ve středověku pochopily tento úkol především tzv. kazatelské řády. Getický františkánský kostel Svatého kříže ve Florencii je ozdoben nejkrásnějšími

freskami své doby. Chudí řeholníci nešetřili nákladu. Říkali, že ty obrazy se mají stát illiteratorum Bibliae, Písmo pro ty, kdo neumějí číst, živým kázáním. Dodnes ostatně nechybí v našich kostelích obrazy Křížové cesty, které zavedly tyž říd, jako názorné rozjímání o umučení Páně.

První zastánci obrazů se však nechtěli spokojit jen s touto funkcí, psychologickou a doktrinální. Slovo Boží nejenom učí, ale i působí svou silou. Tak i svaté obrazy. Milost Boží se tu jakýmsi způsobem zpřítomňuje, i když ne tak dokonale jako ve svátostech. Víra lidu připisuje zvláštní sílu obrazům a sochám dlouho uctívaným, tzv. milostným, zázračným.

Jistě, že se nesmí v tomto ohledu přehánět. Žádná soška nenahradí svaté přijímání, nošení medailonků a křížků nesmí být na újmu svátosti a pravého křesťanského života. Naopak však nemáme důvodu umenšovat nebo dokonce zesměšňovat víru lidu. Bůh působí zvláštním způsobem tam, kde se dva nebo tři sejdou v jeho jménu. Uctívané obrazy a sochy, zvláště na poutních místech, jsou takovým místem setkání, často celých generací. Není divu pak, že tu víc cítíme přítomnost Kristova mezi těmi, kdo se modlí.

Originálně to vystihují slova ruského filozofa Kirjejevského. Píše: "Stál jsem jednoho dne v kapli v moskevském kostelíku Panny Marie Iberské. Díval jsem se na zázračný obraz Boží Matky a uvažoval jsem o vřemaličkých, o lidu, který se okolo mne modlil. Ráj. Některé ženy a nemocní starci si klekali, znamenali se křížem, hluboce se klaněli. S velkou důvěrou jsem se díval i já do svatých rysů ~~ukřižované~~ obličeje a postupně se mi vyjasnilo tajemství zázračné moci. Není tu jenom pomalované dřevo ! ... Po staletí se obraz napájel záplavou vln vytékajících z dojatých lidských srdeč, modlitbami neštastných. Naplnil se tedy obraz tou silou, která z něho nyní vytéká. ... Stal se živým orgánem, místem setkání mezi Stvořitelem a lidmi. ... Padl jsem na kolena i já a modlil jsem se zbožně." Jedno slovo je v tomto textu pozoruhodné: místo setkání. Obraz či

socha je dřevo a nemůže mít tedy samo v sobě předmětem úcty. Byla by to modloslužba. Přičítat zvláštní moc dřevu by byla pověra. Síla obrazu je v tom, že se tu setkává Bůh a lidské duše, modlitba svatých v nebi a modlitba pozemšťanů. Obrazy se stávají svatými je tímto obcováním svatých.

V tomto smyslu platí slova L. Uspenského: "Svatý obraz není obyčejný obraz ani dekorační ozdoba ani ilustrace k Písmu svatému. Je něco daleko většího. Je to předmět kultu a nepostradatelná část liturgie."

Slyšeli jste Otce spirituála Tomáše Špidlíka. Příští úterý bude pokračovat. Připojujeme přehled zpráv z Vatikánu a z katolického světa.

./. Z Itálie: Papežův generální vikář pro římskou diecézi, kard. Del'Acqua požehnal velký ocelový kříž, který je nyní vztyčován na hoře Cerano u Lago Maggiore. Jeho jednotlivé části byly dopraveny na místo vrtulníky. Účelem tohoto monumentu je prosba o Boží ochranu italských rodin ohrožených připravovaným zákonem o rozvodu.

Ze Španělska- V Barceloně začal vycházet nový katolický časopis pro studenty. Nazývá se J-20 /Juventud Siglo Beinte - Mládež 20. století/ a bude vydáván čtrnáctidenně

Z Latinské Ameriky: V San Salvadoru, hlavním městě stejnojmenné středoamerické republiky bude 14. května vysvěcen chrám Panny Marie Pomocnice křestanů. V sousedství kostela byly postaveny i sály pro schůze, divadlo a kanceláře pro dobročinné sociální organizace.

V misijní stanici Ceferino Manuncura u Neuquén v Argentině bude zřízena zemědělská škola pro domorodce místních horských kmenů. Skolu povedou Salesiáni.

Sv. Otec daroval 75.000 dolarů na vybudování střediska pro mexickou universitní mládež v hlavním městě této země. Účelem tohoto daru je přispět k duchovní výchově americké španělsky mluvící mládeže.

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu nejdříve uslyšíte o generální audienci pak zprávy z katolického světa a nakonec zaletíme v duchu na mariánské poutní místo Ročov, Generální audienci, která se konala v bazilice sv. Petra, se i přes nepříznivé počasí zúčastnilo mnoho tisíc poutníků a turistů možný říci z celého světa.

X ta. Také dnes na ni přišlo několik skupin z ČSR; byli to zaměstnanci jednoho brněnského montážního závodu, 103 poutníků z farnosti Zazrivá na Oravě na Slovensku a další poutníci a turisté z Bratislavы a Košic a jiných míst v ČSR.

Svatý Otec jim věnoval zvláštní krátký pozdrav. Pravil úvodem, že tyto skupiny z ČSR už od loňska dodávají audiencím zvláštní lesk: jejím účastníkům připomínají, že patří k velkému společenství katolické církve, a nám zde v Římě, poskytuji příležitost dokázat jim svou účast. Potom vyjmenoval skupiny a pokračoval:.... X

i méně trutně venu

Děkujeme vám za vaši návštěvu, která nás naplňuje velkým díjem. Ujišťujeme vás, že vy a celé obyvatelstvo vašich zemí, jste blízci našemu srdci, a to zvláště v těchto chvílích, pro vás těžkých, ale oběti, rozvážnost a statečnost jistě přinesou hojně ovoce do budoucna; a jedno ovoce, jednu milost vám vaše oběti už vymohly, je to věrnost duchovním hodnotám a Kristu, je to pevnost ve víře a síla být svědky této katolické víry také před druhými.

Vaše katolická víra nechť je vám povzbuzením k čestnímu životu, k lásce k vlasti a věrnému plnění občanských povinností. Tak bude každý na vás vidět, že jste děti civilizace opravdu křesťanské. Pán Bůh vám žehnej! X

Po skončení audience zástupci jak brněnské skupiny tak i farnosti Zazrivá na Oravě byli představeni sv.Otcí. Brněnští mu odevzdali jako svůj dar hlavu trpícího Krista z vykládaného dřeva; zázrivský pan farář dř. Albin Senaj, kterého provázel pan Jan Karcol, otěc třinácti dětí, daroval sv.Otcí slovenskou valašku s pozlacenou hlavicí, a vyřezávaného jelena. Dř. Senaj jménem všech přítomných poutníků dříve děkoval sv.Otcí za jeho modlitby a za vše, co pro katolíky v ČSR může udělat druhý, a ujistil ho věrnosti a oddanosti našich věřících. X

X V hlavním italském proslovu sv.Otec mluvil o pokonciové obnově církve; církve prodlužuje mezi lidmi a v čase tajemství vtělení, je znamení a nástroj díla spásy; prostřednictvím koncilu zazářila před našimi zraky znova tato vznešenosť a velikost církve; současně jsme si ale uvědomili nedokonalosti, které jsou na církvi, protože se skládá z lidí, křehkých a nedostatečných. Církev proto neustále potřebuje obnovy a reformy, a nikdo po této obnově netouží

více než on, papež. Nesmíme ale přitom upadnout do druhého extrému a u vědomí lidských nedokonalostí zstatit ze zřetele tajemnou skutečnost, která se v církvi skrývá. Svatý Otec tu zvláště hájil tzv. struktury v církvi, její hierarchické a zevnější uspořádání, její zvyky, způsob mluvy, vše to, co církev zdědila z minulosti. Nejceme být obránci immobilismu a juriidismu, pravil sv. Otec, chceme dát církvi novou tvář; příslušné úřady pracují na přehlédnutí struktur; modernost církve nezávisí na to, že tyto struktury jednoduše odmítne. Pravá obnova, pravé omlazení církve spočívá v tom, že oživíme v lásce církve vanutí Ducha svatého, že se obnovíme v modlitbě a životě milosti, že budeme vykonávat skutky lásky, poslušnosti a svatosti.

Svatý Otec ještě pozdravil národní ředitele Papežských misijních spolků, jimž děkoval za pomoc poskytovanou misiím, a pak účastníky sjezdu pořádaného Evropským ústavem pro výrobu dětských hraček: v prslovu se zmínil o významu, který má pro psychický i fyzický růst dítěte hračka; zvláště chválil hru v šachu, a hračky mechanické, které spojují činnost rozumovou s manuální a konečně tělocvikem a sportem; konečně ~~ohlásil~~ pořádání Světového dne na heslo Keep smiling ve prospěch trpících a chudých dětí.

Dnešní L'Os. Romano uveřejňuje apoštolskou konstituci, která začíná slovy Posvátna kongregace obřadů; konstituci s^{dmaranum} kongregace obřadů rozděluje na dvě samostatné ústřední církevní úřady: na kongregaci pro bohoslužbu, a^{hongreum} pro procesy svatořečení. Založení těchto dvou kongregací ohlásil sv. Otec minule pondělí, když jmenoval 35 nových kardinálů. Prefektem kongregace pro bohoslužbu byl jmenován ~~benediktin~~ benediktin kard. Benno Gut a jejím sekretářem ^{lazarista} P. Hanibal Bugnini, známý odborník v liturgii; prefektem kongregace pro procesy svatořečení kard. Pavel Bertoli, býv. apoštolský nuncius ve Francii; a jejím sekretářem františkán tit. arcibiskup mons. Ferdinand Antonelli.

V úterý začalo valné zasedání ústředí charitních organizací Caritas Internationalis. První projev pronesl předseda Mezinárodní charity francouzský prelát mons. Rhodain na téma: Charitní činnost, svědectví církevního společenství; všechny křesťanské církve dnes svorně podávají toto svědectví v Nigerii a Biafra, kde společně pomáhají trpícím. Někteří řečníci vyzvedli ekumenickou stránku této spolupráce. Promluvil též italský universitní student Enzo Politi: ve spolupráci mladých s dospělými označil cestu, jak překonat tradiční pojmy charitní činnosti a jak hledat společný plán na celistvý rozvoj člověka, bez ohledu na jakékoliv předsudky politické,

sociální a náboženské. Zasedání Mezinárodní charity je přítomno na 200 delegátů, též České charity; dále zástupci OSN, Papežské komise Sparvedlnost a mír, Světové rady církví, Světové luterské federace a dalších křesťanských organismů, které spolupracují s Mezinárodní charistou.

* To byly správy z Vatikánu

Mariauské vězy v Čechách: Rovn.

D

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium totalitních režimů

V litoměřické diecézi v okrese lounském v severozápadních Čechách je mariánské poutní místo Ročov. Tato mariánská oáza je zasazena do krásné lesnaté a hornaté krajiny. Poutníkovi je milo, když stane před chrámem obklopeným tmavou zelení lesů. Původ tohoto poutního místa sahá do dob Karla IV. Když císař Karel IV. byl v Itálii, byl členem jeho doprovodu český šlechtic Albert z Kolovrat. V Itálii ~~mí~~ uládali Karlu IV. o život; Karel i jeho družina zažili nejedno vzrušující dobrodružství. Pan Albert z Kolovrat učinil tehdy slib, že postaví na svých statcích v Čechách augustiniánský klášter s kostelem, jestli všechna nebezpečí přežije. Svůj slib splnil. Už roku 1380 byl nový kostel posvěcen a do kláštera uvedeno osm řeholníků augustiniánů. S oltáře shlížela krásná socha Panny Marie kterou si velmi oblíbil okolní lid a začal sem putovat v procesích, ~~yygyy~~ Ročovský klášter i poutní chrám vyoblenili r.1424 husité, ale socha hrázy ~~zelenatky~~ přečkala, Chrám i s klášterem byly obnoveny, nejprve jen provizorně a roku 1523 opraveny důkladně. Po třicetileté válce sem přicházelo tolik poutníků, že r.1715 museli kostel rozšířit.

V letech 1731 až 1745 následkem povodní několikrát zdivo hrozilo sesutím. Proto byla svatyně zbořena a na jejím místě vybudován r.1746-1750 nádherný chrám podle plánů Ignáce Diezenhofera; stojí dodnes. Původní socha byla r.1750 přenesena do nového chrámu a umístěna na hlavním oltáři ve vlněné skleněné skříni. V následujících letech byl strop vyzdoven krásnými obrazy od Antonína Smičeia. Hlavní pout ^{tam} bývala 15. srpna. Popisuje ji Václav Beneš třebízský v jedné své povídce Pod Ročovem.

Svatá Maria, Matko Boží: uchovej ve mně srdce, ~~mí~~ jaké má dítě: čisté a průzračné jako horská studánka;
vypros mi srdce prosté, které se nedá ~~zlo~~ zlomit zármutkem;
srdce, které dává s velkomyslností; které dovede cítit s druhým;
srdce věrné a statečné, které nezapomene na přijaté dobrodiní, ale nemout
tí se nadutrpěnou křivdou;

Vytvoř ve mně srdce tiché a pokorné, které miluje, aniž čeká, že bude milováno;

takové srdce, které s radostí ustoupí ~~v srdci druhého~~ Tvému božskému Synu vypros mi srdce velké, nezkrotitelné, které neuzavře žádný nevděk, ani se neznaví před lhostejností;

srdce neustále se stravující po slávě Ježíše Krista, raněné jeho láskou - a dej aby tato ~~kuželk~~ rána se ve mně nezahojila leč až v nebi.

Pokoncillové aktuality. Církev a víra v problematice dneška.

(1) V dnešním pokračování, jak jsme vám slíbili, udělujeme slovo hlavně paní Haughtonové. Je to Angličanka, žena se západní mentalitou, která žije v demokracii a pokládá ji za něco samozřejmého. Má své názory, promyslila si je a nebojí se je vyslovit. Předkládá je svému biskupovi s očekáváním, že jí rovněž otevřeně řekne, v čem má pravdu, a kde se možná mylí. Je ochotna dát se poučit. Její zásadní předpoklad je správný. Hlavní je pravá křesťanská láska. S tou všechno v církvi stojí a padá. Z lásky nezbytně vyrůstá důvěra - i v tom soudí pí Haughtonová správně. A je logické, že věnuje-li mi někdo důvěru, cítím zodpovědnost, že ji nesmím zklamat. A to je snad ta hlavní věc, kterou chce pí Haughtonová vyjádřit. Laické nechtějí být jen pouhým pasivním prvkem, cítí s církví, považují ji za něco svého a chtějí jí aktivně pomoci. Poslechněte si co o tom všem říká:

(2) Tradiční způsob myšlení je přirozeně dobrý, správný a zodpovědný, kdežto výrazy nové, neužívané, třebaže neškodné, nejsou tak bezpečně správné. Teď je docela dobре možné, že nové ideje nejsou úplně ortodoxní, ale totéž se může stát i se starými. Víme např. že sv. Tomáš Akvinský, který je dnes pilířem pravověrnosti, byl ve své době pokládán za odvážného novátora. I dnes teologická spekulace nějakého nového druhu je velmi pravděpodobně nezodpovědná. Stejně nezodpovědným však může být přisát se ke tradici, neboť ta nenutí lidí k vážnému přemýšlení a přemýšlet lidé právě potřebují. Teologie se však nestává zodpovědnou či nezodpovědnou, pravověrnou či heretickou ani vlivem novot ani vlivem tradice, nýbrž stupněm pobožnosti a zbožnosti, jež věnujeme učení Kristovu, které nám je zjevováno vývojem života církve.

(2) Biskupa všichni jen kritisuji. Stalo se módou vykládat si dokonce i vtipy o biskupech. Některé snad jsou i pravdivé. A možná, že se staly i horší věci, o nichž se vůbec neví. A je taky možné, že všechno to jsou jen lži a pomluvy. Ať jsou tyto kritiky v podrobnostech pravdivé či ne, je rozšířena nespokojenost a ta si bere na mušku obzvláště bohužel právě biskupy.

Myslím, že příčinou tohoto zjevu je koncil. Uveřejněné debaty a po nich

následující dokumenty byly bezesporu velmi smíšené povahy, celkově však budily dojem, že biskupové nejsou pouhými otcovskými správci, kteří jen vykonávají ještě otcovštější směrnice z Říma. Ve skutečnosti to byli rozhodní a inteligenční mužové, kteří by neztratili odvahu ani při úplné církevní reformě. Možná Nový plán církevní struktury, jak ji měl na mysli koncil, způsobil, že křesťané si začali přát pedení přiměřené tomu, jaké nastínil dokument o církvi. Jeho potřeba byla tak akutní, že se věřilo v jeho bezprostřední uskutečnění. Uvedené stanovisko vůči biskupům však není správné, neboť ani oni nejsou nadlidé a jejich úkol, který mají provádět, je velmi obtížný. V každém případě lidem se však zdá, že byli opuštěni a že odpověď na jejich iniciativu je záporná. Velmi často věřící jsou vyzýváni, aby zachovali klid, dokud nepřijdou směrnice shora. Všechny ty pocity zklamání, protesty a stížnosti se potom obracejí proti biskupům. A proč? Co vlastně chtějí od biskupů? Přejí si něco skutečně přesvědčivého, co jednak vyjadřuje požadavky dnešní doby, ale jednak též vychází z tradice apoštolů a staleté církevní praxe. To je ten klíč k obnově církve a k obrácení světa, protože se týká v jádře opravdové křesťanské autority a jen ta může vytvořit i opravdovou křesťanskou komunitu. Co to znamená v praxi? Některá diecéze je např. velká a biskupovy styky s jednotlivci ve farnostech jsou jen krátké a řídké. Ale krátké setkání není nutně bezvýznamné. Naopak, může se stát tím působivější, neboť je důkladněji prožíváno. Kristus se setkal s tisíci osobami, s některými jen na několik vteřin, ale ty na něho pak už nikdy nezapoměli, protože on všechny miloval.

Nikdy není nemožné milovat. A milovat znamená důvěrovat. V tom je snad hlavní kořen současných potíží církve a z toho pramenící krize církevní autority, totiž nedostatek vzájemné důvěry. Z toho pak vzniká nechuť o něco usilovat, malomyšlenost a nakonec i protesty a vzpoura. Biskup musí důvěrovat svým věřícím. Aby to dokázal, musí především důvěrovat sám sobě. Je poslán Duchem svatým, a proto veškerá obřadnost v oblékání a vystupování není nezbytnou podmínkou. Když chce někdo zkusit něco nového, biskup mu uvěří, že to dobré myslí, a je-li možno, poradí mu. Řekne buď všeobecně: může se to zkusit, anebo nemůže, ale pak udá jasné důvody, proč to nejde. Kde taková důvěra existuje, tam nabyde i konkrétních forem, přiměřených dnešku, kdy ideálem je rovnocennost

a spoluzodpovědnost. Dnes může být člověk do něčeho zapojen jen demokratickým způsobem. Ani demokracie není sice ideální, často je nespravedlivá a vede ke zmatkám. Ale v tomto století nemáme pro lid nic lepšího. Konec konců, i v církvi je nutné, aby došlo sem tam i k nějaké srážce, má-li růst. Není ničím zlým, když i kvetoucí křesťanské komunity cití potřebu veřejně vyjádřit vzájemnou kritiku. Kde je důvěra a láska, přijme se i kritika. Nejdříve je ale nutno vytvořit takové ovzduší, kde by kritika nebyla ihned posuzována jako zrada. K jeho vytvoření musí spolupracovat všichni a biskup na prvním místě.

Současná krize autority může a měla by být i začátkem nové autority, bližší duchu evangelia, která bude lidštější a pro prostého křesťana i závaznější. Pak i v církvi působící charismatická moc se bude moci plněji projevit a církev se tak stane takovou, jakou musí být v současné době, v níž se střetávají dvě kultury. Církevní činitelé, kteří jsou proti změnám, jistě uznávají působení Duchha sv. A nepřesvědčí, li je argumenty, pak je jistě přesvědčí láska.]

(1) Kard. Heenan se ve své odpovědi snaží uvést tyto názory na správnou míru. Chápe důvody a nadšení paní Haughtonové a v jádře se proti nim nestaví. Biskup má však mnohem větší zodpovědnost, a to nejen před svými představenými a před věřícími, nýbrž především i před Bohem, a nejen za sebe, ale i za své věřící. Proto musí být s experimentováním velmi opatrny, neboť on musí vydat počet i ta všechny případné následky.

(2) Od konce koncilu věřící biskupům vytýkají, že nechtějí uskutečňovat koncilové reformy. Neuvědomují si ale vždy, že biskupové musejí studovat i eventuální důsledky, které mohou změny přivodit. Právě proto jim i koncil ponechal volnost, kdy a jak mají uvést reformy do praxe. Druhý vaticánský koncil není ani prvním, ani nejdůležitějším v dějinách církve. Ta má již zkušenosti s jinými koncily a ví jak postupovat. Pokud jde o demokracii, i politikové se shodují v názoru, že musí být přizpůsobena stupni vývoje jednotlivých národů. Dá-li se někomu plná nezávislost předčasně, může to mít osudné následky. Převedeno na církev, lze prohlásit, že nadšení je velmi krásná věc, nemůže však nahradit formaci věřících a pastorační zkušenosti. Někteří věřící se po koncilu stali až příliš radikálními. Dříve např. nikdo nepovažoval za vhodné, když se mluvilo o církevnících

představených, nazývat je pouhým příjmením. Dnes se některý biskup cítí štasten, mluví-li o něm bez přízviska či nějakého epiteta. A nejsměšnější je, že ti, co útočí na biskupy, říkají, že mluví v duchu papeže Jana XXIII. Ten maopak své bratry biskupy velmi miloval. Doufal, že celý koncil se odbyde jedním zasedáním. Sám se ptal biskupů, považují-li další zasedání za nutné a vyčítal si, že je zdržuje tak dlouho mimo jejich diecéze. Někteří z takových útočných katolíků jsou svedeni spisy, které byly vydány na počátku koncilu. Tyto spisy psali většinou novináři na základě nepřesných informací a biskupy popisovali většinou jako nepřátele reforem.

Nesmíme se ovšem domnívat, že za současné rozpory v církvi nesou vinu někteří laici a řeholníci, kteří by chtěli zaujmout místo biskupů a sami řídit věřící. Nebylo by konečně ani křestanské, svalovat vinu jeden na druhého. Hlavní chyba některých církevních činitelů spočívá v tom, že nechtějí připustit, že autorita v církvi byla před koncilem někde příliš autoritativní, tj. chtělo se, aby kněží a věřící poslouchali na slovo a bez odmluvy. Někteří biskupové nařizovali kněžím, co mají dělat, ale nevysvětlili jim, proč to mají dělat. A stejným způsobem někde faráři komandovali i své farníky. V tomto řetěznu bylo někdy velmi málo pravé křestanské lásky. I biskupové sami však museli poslouchat; před koncilem jen málo věcí bylo ponecháno jejich svobodnému rozhodnutí.

Koncil odkryl veliký nedostatek, totiž že ve vykonávání autority chybí hlavně láska. Ideálem byla mnohde jedině Kristova poslušnost až k smrti. Láska je dnes po koncilu tím, čím třeba začít, k čemu nutno dospět a u čeho se musí setrvat.

V Československu jsou zcela jiné poměry než v Anglii. Chtěli jsme jen informovat o knize, v níž diskuse vyšla;^{byla už přeložena do řady jazyků.} Ale jedna věc platí pro nás jako pro Angličany a ktroukoliv jinou zemi: Chceme-li uskutečnit reformy II. vatikánského koncilu, můžeme to udělat jenom s biskupy, v jednotě s nimi, v lásce a ve vzájemné důvěře.

Ústav pro studium
totalitních režimů

Připojujeme přehled zpráv z Vatikánu a z katolického světa:

Z Vatikánu.- Svatý Otec přijal v soukromých audiencích řadu nových kardinálů. Kardinála Hamleta Cicognaniho jmenoval Státním sekretářem na odpověď. Vídeňský arcibiskup kardinál König žádal, aby byl zproštěn úřadu ordináře rakouských branných sil. Novým vojenským ordinářem byl jmenován biskup ze Sv. Hypolitu mons. František Zák.

Z Ríma: V Rímě pokračuje 8. valné shromáždění Mezinárodní charity : Caritas internationalis. Mons. Jean Rodhain byl znova zvolen předsedou mezinárodní charity a bylo jmenováno pět místopředsedů: pro Asii, Afriku, pro Severní a Jižní Ameriku a pro Evropu. Evropským místopředsedou je mons. Leopold Ungar, předseda Charity rakouské. Ředitel kanadské charity Pater Riendeau byl zvolen za generálního pokladníka. Po oba dva poslední dny účastníci pracovali ve čtyřech studijních a diskusních skupinách. Hlavní téma, jimiž se zabývali, bylo svědeckví Církve vzhledem ke státu a k sociálnímu zákonodárství, spolupráce s vládními organizacemi, právo národů na rozvoj s ohledem na program Spojených národů pro příštích deset let, dále povaha a účel charitativní činnosti, poměr charitativní organizace k hierarchii a k řeholím, společné programy činnosti a význam charity jako projev křesťanského ducha uvnitř církevní komunity.

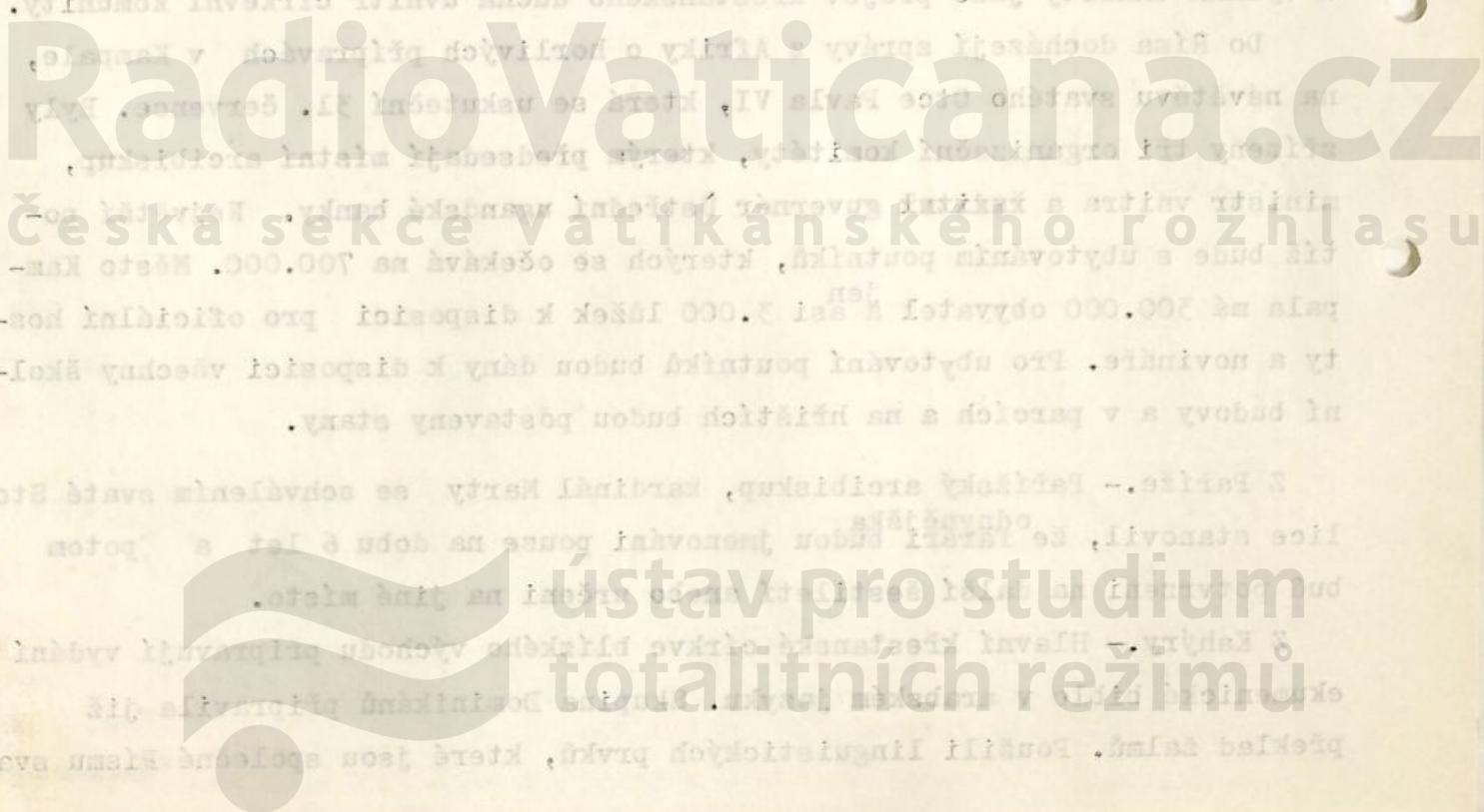
Do Ríma docházejí zprávy z Afriky o horlivých přípravách v Kampale, na návštěvu svatého Otce Pavla VI, která se uskuteční 31. července. Byly zřízeny tři organizační komítety, kterým předsedají místní arcibiskup, ministr vnitra a ~~ředitel~~ guvernér Ústřední ugandské banky. Největší potíž bude s ubytováním poutníků, kterých se očekává na 700.000. Město Kampala má 300.000 obyvatel ^{jen} asi 3.000 lůžek k disposici pro oficiální hosty a novináře. Pro ubytování poutníků budou dány k disposici všechny školní budovy a v parcích a na hřištích budou postaveny stany.

Z Paříže.- Pařížský arcibiskup, kardinál Marty se schválením svaté Stolice stanovil, že ^{odnynějška} faráři budou jmenováni pouze na dobu 6 let a potom budou potvrzeni na další šestiletí anebo určeni na jiné místo.

Z Kahýry.- Hlavní křesťanské církve blízkého východu připravují vydání ekumenické bible v arabském jazyku. Skupina Dominikánů připravila již překlad žalmů. Použili linguistických prvků, které jsou společné Písmu sva-

tému a Koranu.

Z Nového Yorku.- Podle poslední úřední ročenky je ve Spojených státech severoamerických 47 milionů a 800 tisíc katolíků, o 400,000 více než loni. Ale statistika kněží ukazuje ubytek: je jich 59.623 / loni jich bylo o sto více./ Rovněž ubylo žáků na katolických základních a středních školách, ale zato stouplo počet studentů na universitách: je jich přes 430 tisíc.

If první funkce varny pohl. bří s mpm. významce.

Ravat CECO 9-5-69

Po zprávách z Vatikánu ~~podáme hlavní body něčeho liturgického kalendáře, kte-~~
byl dnes uveřejněn.

Svatý Otec přijal v audienci 250 úřastníků valného zasedání ústředí charitních organizací Caritas Internationalis. Ve francouzském proslovu děkoval všem charitním organitacím za to, že přispívají k zmírnění bíd a utrpení ve světě. Nabádal je, aby pokračovali v této práci, aby ~~ne~~ neklasali na myslí před překážkami, nepochopením a nevděčností, se kterými se setkávají. Na druhé straně jistě ~~mnozí~~ vidí v jejich práci pokorné a vytrvalé svědectví o velikosti činorodé víry. V tomto hnutí všeobecného bratrství ve službě ~~lidu~~ trpícího lidstva nejsou sami. Zvlášt po koncilu ~~pocítila se v církvi~~ nutnost ~~zesilit úsilí o lepší koordinaci~~ ^{vat} ~~toto pomoc~~; to bylo cílem založení Papežské studijní komise Sparvedlnost a mír: jejím úkolem je ~~být důkazem zájmu~~ církve ~~sciální spravedlnosti~~ ^o podporu ~~rozvoje~~, lidského povznesení a míru, napomáhat při studiu těchto vážných problémů, probouzet zájem jednotlivců i ^o veřejného mínění ~~o~~ spolupracovat ^o a vědomí solidarity ^o ~~na příšt~~

Předtím Pavel VI. přijal poutníky ze Slovenska; přijeli do Říma k hrobu sv. Cyrila a aby byli přítomni položení základního kamene k nové kolejí pro alumniny slovinské; svatý Otec při audienci tento základní kámen posvětil. V další audienci přijal úřastníky mezinárodního sjezdu pracovníků ve spořitelnictví.

po prvé Nový státní tajemník kard. Villot se setkal s členy diplomatického sboru při Svaté stolici. Jejich jménem blahopřál kard. Villotovi děkan diplomatického sboru velvyslanec Kuby Luis Amado Blanco. Kard. Villot ve svém proslovu řekl, ^{že}, že církev se zajímá o všechny problémy lidí; vatikánský státní sekretariát a ^{že}ada pro veřejné církevní záležitosti nemají v úmyslu vmešovat se do záležitostí, které jsou vlastní politice a ekonomii; chtějí pracovat ze všech sil, podle své pravomoci k dobru všech ^{tak jako to} na konci, koncilu naznačil papež Pavel; chtějí sloužit člověku. I on ve svém úřadě chce přispět k tomu aby rostla církev a aby ve světě vládlo pravé bratrství, konstruktivní a upřímná spolupráce; ^{aby se poskytovala} pomoc rozvojovým zemím a aby všude byla opravdová a činorodá vůle po míru.

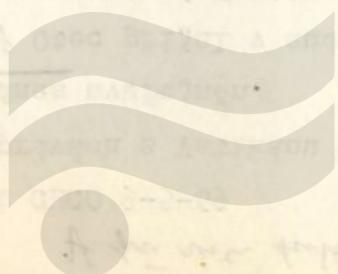
Zasedání ústředí Caritas Internationalis skončilo ve večerních hodinách. Dopoledne bylo jednáno o činnosti nových komisí stálých i ~~zároveň~~ podkomisi, založených ~~na~~ na kratší dobu, ^a které mají čelit vyskytujícím se vážným problémům; jsou to podkomise pro Vietnam, pro Nigerii a Biafru, pro Střední Východ a pro pomoc uprchlíkům z jižního Súdánu.

*Muž
Ny*

V soukromých audiencích Pavel VI. přijal dnes 4 maďarské biskupy, kteří dle
v něm; ~~xxvii~~ arc. káločský mons. Ijjášem, který je předseda maďarské
jsou to
biskupské konference, dále mons. Brezánoczy, ~~arc.~~ v Egeru, mons. Bánk, biskup
z Váče a mons. Čserháty biskup z Péče. l' Os. Romano přináší zprávu o smrti
mons. Schwarze Eggenhofera 79letého, ~~mýkynejlykýkyxužipixkátoru~~ arcidie-
céze ostřihomské
který od r. 1959 až do ledna t.r. řídil
jako apoštolský administrátor

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Největší změny v liturgickém kalendáři jsou ve slavení památky světců. Je rozděleno na tři stupně, třídy: první jsou velké svátky, sállemnitas; druhé tvoří svátky, festum, třetí den památky, memoria; které jsou povinné a dobrovolné, ad libitum. Tak mizí z našeho kalendáře liturgického velký počet svátků světců a světic. A při tomto výběru byly vyloučeny svátky světců, jejich historická existence není dostatečně zaručena, to se týká především světců a mučedníků z prvních křesťanských staletí: buď mizí úplně, nebo se budou slavit jen tam, kde je jejich úcta více orzšířena, *ale už níže*

Nový kalendář světců chce dát obraz o všeobecnosti křesťanské svatosti, že církev v každém století zrodila světce, že světci pocházejí ze všech zemí a ze všech věků a stavů. Tak v novém kalendáři, kromě svátků Páně, P. Marie sv. Josefa, andělů a apoštolů, je za celým rok 58 svátků povinných a 92 dobrovolných; 64 žilo v prvním tisíciletí, 79 v druhém tisíciletí. Nejvíce je zastoupeno století 4. - má 25 světců v kalendáři, 12. století jich má 1

dvanáct, 16. má 18. století mají po sedmnácti světcích. Je pravda, že většina světců je stále z řad biskupů, kněží, řeholníků a řeholních sester; přece je počet světců laiků je rozšířen o svatou Marii Gorettiovou a o anglického

kancléře mučedníka z 16. století sv. Tomáše Mora. že křesťanská svatost kvete na celém světě, je zdůrazněno tím, že do celé církve jsou zavedeny svátky; svatých mučedníků japonských 6. února; svatých mučedníků amerických a kanadských 19. října; mučedníků ugandských 3. června, sv. Petra Chanela, mučedníka z Oceánie, a dvou světců z Peru, jedním z nich je misionec sv. Martin z Porres. 126 svátků oslavuje světce z evropských zemí, 8 svátků světce afrického původu, 14 asijské světce, 4 svátky světce americké a jeden svátek světce z Oceánie. 37 světců je z Itálie, 25 z Ríma, 16 z Francie, 11 ze Španělska,

Německo má 8 světců, Polsko 3, Rusko jednoho, sv. Josafata, české země rovněž jednoho, sv. Václava - v oficiálním kalendáři zůstávají také svatý Cyril a Metoděj. Jak bylo řečeno na začátku, mluvíme o oficiálním kalendáři, platném v celé církvi, biskupské konference mají právo vsunout ještě svátky svých místních světců. Světci mají svůj svátek v den své smrti, v den svých narozenin pro nebe; proto např. připadá svátek sv. Cyrila a Metoděje na 14. únor, den smrti sv. Cyrila; pokud ale nebude vydány nové liturgické knihy, slaví se jako dříve, tj. 7. července v celé církvi a v našich zemích 5. července.

a opakovaně i mimo sv. Anton a Kolumbu.

P. Jomel po této výzvě odmítl na svých dveřích; do této situace se však
projekt měl prosloužit celou, první věc je výše o tomto
němu ohmatatelné, eklesiologické - otvor měl být už již v Maltě
dokončen během i pravidla.

Konference s pánem P. Humbalem Brugui, ministr kultury v belgickém
říši pětka Rada pro pov. konstituce o lit. knole provozovala i pro vel.
volant kultury - knole to bylo konfidenčního lit.
*(Máme za svého strážce
první lit. knolu.)*

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Vatikánský deník L'Os.Raomano uvelejnil dnes apoštolský list, který začíná slovy: paschalis mysterii celebrationem - Slavení velkonočního tajemství. Tímto listem se uveřejňuje nový přehlednutý liturgický kalednář. O apoštolském listu a hlavních charakteristikách nového liturgického kalendáře promluvil k novinářům Francouz P.Petr Jounel. Úvodem P.Jounel poznamenal, že nový kalendář ještě nebude ohled na nové uspořádání týdnů a měsíců, jak se o něm mluví; to je v pravomoci mezinárodních organismů; ani se nedotýká slavení velikonoc v týž stabilní den, třebaže mnohé křesťanské církve by si to přály, jistě nedojde zde k dohodě před valným koncilem všech pravoslavných církví, který otázku velikonoc má na svém pořadu. Nový kalendář vstoupí v platnost 1.ledna 1970, pokud ale nebudeme mít nové liturgické knihy - misál a breviář, bude v platnosti ještě starý kalednář, ale svátky, ~~se budou~~ slavit už s úpravami a doplnky. Ap.listem je vyhlášen liturgický kalendář platný pro celou církev, tj.biskupské konference budou ještě moci jej doplnit svátky místních světců. - Rozdělení

~~Když bude slavení liturgického roku na údobí vánocní, velikonoční a neděle~~
~~kyž bude slavení liturgického roku na údobí vánocní, velikonoční a neděle~~

je nezměněno: Zásadně je dána přednost slavení Kristova tajemství před svátky světců: Velikonoční noc je střed křesťanského roku; velikonoční doba má 50 dní a vrcholí v Hodu božím svatodušním; je odstraněna svatodušní oktáva, ale Duchu svatému jsou plně věnovány dny mezi svátkem Nanebevstoupením Páně a Hodem Božím svatodušením. Neděle je den Páně, den, který shromažduje věřící okolo oltáře; jen největší svátky světců mají přednost před nedělním formulářem. Druhou zásadou při úpravě liturgického roku je přizpůsobit jeho slavení konkrétní situaci církve v dnešním světě: ~~věřící tvoří menšinu~~ v mnoha zemích, a proto církve nemůže ukládat slavení všech svých svátků; ~~kromě~~ Hodu božího vánocního všechny ~~dosud~~ zasvěcené svátky mohou být přeneseny na následující neděli, když v té zemi nejsou státně uznávány. Církev žije v celém světě, v obou zeměkoulích, nemůže tedy vázat svou bohoslužbu na roční doby středozemské ~~oblasti~~; proto na př. čtvero suchých dnů a prosebené dny ~~minim~~ biskupské konference mohou jinak upravit.

Největší změny v liturgickém kalendáři jsou v kalendáři světců. ^{Jejich} ~~základ~~ svátky jsou znova rozděleny na ~~xx~~ ^{xx}

ústav pro studium
totalitních režimů

Křesťanská výchova dítěte ve věku od 1 do 3 let / část třetí/
Kapitola desátá /1- 3/ registrováno 9 min.

Připojujeme přehled zpráv z Vatikánu a z katolického světa.

Z Vatikánu: V sobotních ranních audiencích sv. Otec přijal studentky školy Pia XII. ve Florencii spolu se sestrami Dominikánkami, které ji vedou. V podstatě jde o akademii výtvarných umění, která se chce stát, jak zdůraznil Pavel VI. ve svém projevu, fornovatelkou /šířitelkou/ křesťanské kultury a tak vytvářet skutečné talenty jak po stránce umělecké tak i duchovní. "Umění, procítěné a protrpěné ve své ryzosti" podklal pa-
pež, „mluví jazykem ducha a je jeho jemným nástrojem. Proto umělec má být "tlumočníkem nekonečné dokonalosti Boží, zejména jeho krásy a souladu". Víra poskytuje umělci v jeho tvorbě neocenitelnou pomoc, je-li opravdu prožitá, neboť umělec v ní nachází stálý podnět, aby překonal sám sebe a vydal ze sebe to nejlepší. "K takové dobrovolné službě víře jste povolány i vy" pokračoval sv. Otec "není to cesta snadná, nýbrž namáhavá, je třeba zápasit a jít proti proudu. Vyžaduje především soulad s vlastním svědomím, ^a odmítnutí morálních kompromisů, které nejen urázejí Boha, nýbrž mohou i uhasit vnitřní inspiraci, jež předpokládá čistou duši". Závěrem — Pavel VI. věom udělil apoštolské požehnání. —

○ V Kongregačním sále Apoštolského paláce se v sobotu ráno sešli kardinálové, kteří ~~hodnou~~ řídí ^{centrální} ~~ještě~~ kuriální úřady. Schůzi předsedal státní sekretář kard. Villot, který v úvodní krátké řeči poděkoval svému předchůdci kard. Cicognanimu za práci, již vykonal pro uskutečnění nejdůležitějších směrnic apoštolské konstituce "Regimini Ecclesiae Universae".

○ Pavel VI. udělil rovněž audienci skupině amerických pilotů, kteří bojovali v Itálii během prve světové války. Připomněl jim, že oni, kteří se vystavovali tolika nebezpečím pro obranu svobody, mají přinášet pro tentýž ideál oběti i v době mírové. —

○ Z Ríma: ~~Becvátná kongregace pro řeholníky a řád karmelitánů dali souhlas ke zřízení~~ ^{Bylo uřízeno} ~~novonimické Karmelitánské~~ ^{nové rádové} provincie Dolního Německa, ~~ještě~~ ^{ještě} ~~R~~ bude v sobě zahrnovat 56 kněží, 4 studenty, 9 bratří laiků, 2 novice a 9 řeholních sester. Kněží slouží buď jako kaplané v nemocnicích, nebo vyučují na školách náboženství, organizují duchovní cvičení a konají sbírky pro potřebné. —

○ Z Itálie: Domimikáni z kláštera sv. Marka ve Florencii zřídili ve stejnojmenné farnosti farní radu. Je složena z 15 volených členů a jsou v ní zastoupeny různé kategorie věřících. Jeden z řeholníků organizoval v klášteře i útulek, kam mohou chodit chudé děti po škole. —

○ Z Bulharska: Sofijská akademie věd uspořádala v pátek v rámci výslav výročí smrti sv. Cyrila slavnostní zaředání, na němž promluvili ekumenický patriarcha Athenagoras, bulharský pravoslavný patriarcha Cyril a jménem delegace sv. Stolice remešský biskup, mons. Maury. Poslední z nich zdůraznil hlavně dílo sv. Cyrila pro vzájemné společenství mezi církvemi a připomněl, že některé z těchto problémů jsou aktuální i dnes. Oslav se účastní asi 50 představitelů různých pravoslavných církví. —

○ Z Irska: V Africe působí v současné době na 4.000 irských misionářů. Podle nejnovějších statistik l.449 z nich jsou v Nigérii, l.361 v Jižní Africe, 472 v Kenyi a dále pracují hlavně v Zambii, Rhodesii, Ugandě a Tanzánii. —

Ze Spojených Států: Biskup ze Spokane ve státě Washington, mons. Topel prodal biskupský palác a přestěhoval se do skromnějšího sídla. Výžězek věnoval dobročinným akcím pro místní chudé, hlavně pro černochy. —

○ Katolikos pravoslavných Arménů Khoren I. přijede v úterý do Washingtonu, kde ~~se zastaví při své~~ cesta po Spojených Státech, na níž se chce seznámit s životem a problémy tamních arménských komunit. Ve čtvrtek se spolu s kard. O'Boylem účastní ekumenické liturgie pro sjednocení církví v katolické katedrále sv. Matouše. ~~Ve Spojených Státech setrvá až do července~~

Z Peru: Rozhlasové školy pro obyvatele peruánské náhorní planiny trpí nedostatkem finančních prostředků. Podle slov biskupa z Puny, mons. Gonzáleza Ruíze bude ~~z tohoto důvodu v brzké budeounosti zavřeno asi~~ 520 ~~českých~~ škol spolu s televizní stanicí.

Dominica V. post Pascha

Lze těžko přehlédnout, jak Kristus klade důraz na skutečnost "budete prosit ve jménu mé" - jistě bychom zůstali pouze na okraji či povrchu této veliké skutečnosti, kdybychom předpokládali, že ta-to prosba předpokládá pouze slovní použití jména Ježíš - zde se jed-ná o něco daleko hlubšího - jde o jakýsi úhrn těch skutečností, kte-re vyjadřuje jméno Ježíš.

Druhou pozoruhodnou skutečností je ujištění Kristovo "nepravím vám, že já budu prosit Otce za vás, neboť Otec sám vás miluje..." apoštolo-vé vstupují do bezprostředního vztahu k Otci - stojí po boku Kri-sta v jakém sítotožnění s Ním - *V*nitřním důvodem tohoto zpodobnění s Kristem je účast na díle vykoupení, kterou otevřelo Kristovo zmrt-výchvstání a příchod Ducha Svatého. - *T*oto vnitřní zpodobnění s Kri-stem je vysvětlením předchozího výroku "budete prosit ve jménu mé" -

Správné pochopení ukazuje, že tyto skutečnosti nemohou být omezeny pouze na apoštoly, - *P*ro povahu věci samé - každý křesťan je povolán k tomu, aby v sobě dotvořil Kristovo dílo vykoupení. - *J*ádrem tohoto dotvořování nejsou pouze vnější skutky /i když na nich záleží/, ale především vnitřní zpodobnění s Kristem - účast na jeho vnitřním ži-votě. - *I* v tom lze spatřovat důsledek Kristova vtělení - že totiž přijal lidskou přirozenost s plností vnitřního života člověka, aby člověku nabídl účast na svém vnitřním životě jako Syn Boží - na své svatosti.

Slyší-li *však* dnešní člověk slovo svatost či svatý, mívá při nej-menším pocit něčeho zvláštního a spíše člověku cizího. - *T*vrzení, že každý křesťan je povolán ke svatosti se mu zdá upřílišné a obraz-né - a přece opak je pravdou! - *K*řtem jsme byli vštípeni do Krista - právě do jeho vnitřního života, z něhož vyrůstá dílo vykoupení. - *U*čast na Kristově svatosti předpokládá, že křesťan se vnitřně a ú-činně chce podílet na dovršení díla spásy, pokud se odehrává v je-ho nitru, i když proto neztratí zájem o život svých bližních. - *T*ento vnitřní pohyb, směřování k dokonalosti stává se oblastí působe-ní Ducha svatého skrze víru, naději a především lásku.

Ve velikonoční liturgii se častěji ozývá označení křesťana jako "nové stvoření". - *J*e to název pravdivý - především pro možnosti, které se člověku poskytuje. - *P*pispáním Božím /milostí/ může člověk tvořit dílo, které zcela přesahuje jeho přirozené možnosti a schop-

nosti. - Křesťan opravdu vstupuje do nového života a sám se stává novým stvořením. - Při nutnosti vlastní činnosti člověka při účasti na Kristově svatosti nelze však nikdy ztratit ze zřetele, že je to však dílo, které dává a dovršuje vlastně Bůh - je to jeho život, kterým On skrze Ducha Ježíšova žije v nás.

Snad právě velikonoční doba by měla být dobou vážného zamýšlení nad tím, zda žijeme těmito Božími záměry - zda skutečnost být křesťanem, tedy povolaným ke účasti na svatosti Kristově, se nestaly něčím dávno zapomenutým, neskutečným.

Často se lidé odvolávají na překážky - ty vnější jsou vždycky druhotné - hlavní překážka je vždycky v nás. ~~pokud toto povolání zmrt-~~

~~Uvažme však, že~~ Pohled do nitra člověka ve světle evangelia ukazuje, že v člověku i po obrácení zůstávají sklonky, které nejsou méně nepřátelské jako pronásledovatelé vnější - vždyť v nauce o duchovním životě tvoří velmi důležitou část nauka o umrtvování, která tuto skutečnost předpokládá a z ní vychází - ví velmi dobře o této předpočetnosti Kristově a pronásledování věcí Božích, které probíhá v nitru člověka a je neméně tvrdé

Nelze však přehlédnout, že mnozí křesťané pokládají nauku o umrtvování za zastaralou, příliš tvrdou, odporující radostné ~~zvěst~~ zvěsti. Rovněž nutno mít na zřeteli, že jedním z podstatných rysů současné postupující civilisace je snaha vytvořit člověku pokud možno nejpříjemnější životní podmínky, které by jej zbavovaly nesnází a těžkostí. - A tato snaha je sama o sobě pochopitelná a dobrá - v této souvislosti však nelze zapomenout na jednu věc: poněvadž umrtvování není snadné ani příjemné přirozenému lidskému smýšlení, stává se, že je mnozí považují za cosi barbarského, nekulturního, nelidského - Tyto pocity však nic nezmění na skutečnosti, že křesťanství ve své nejvlastnější hloubce je cestou ~~ze~~ smrti do života. - Nejen na konci života, ale i během pozemského života - je však podstatné, co zemře a co zůstane žít - v tomto duchu mluví Písmo na mnoha místech ~~z~~ alespoň některé výnatky: "Chce-li kdo za mnou přijít, zapří sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne! Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí jej; kdo by však svůj život pro mne ztratil, nalezně jej." /Mt 16,24 - 26/

"Nezemře-li pšeničné zrno, jež padlo do země, zůstává samotno; zemře-li však přináší mnoho užitku. Kdo miluje svůj život, ztratí jej; a kdo nenávidí svůj život na tomto světě, zachová jej pro život věčný." /Jan 12,2č - 26/

Toto umírání však není resignací, nýbrž skutečnou láskou k životu - proto křesťan je člověk, který zvolil život - ažvolil doopravdy a proto je ochoten odumřít všemu, co tento život pronásleduje, aby jej zničilo. *a tak zvolil h. římský. Páter.*

To byla nedělní homilie Pavla Skály. -

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V našem pořadu vatikánských aktualit se nejdříve vrátíme k tomu co tvorilo hlavní událost ve vatikánu v minulém týdnu. Byl vyhlášen nový liturgický kalendář; novinářům byl uveden v pátek. A reakce veřejnosti, především máme na mysli italskou, byly kladné i záporné. Kladně byla přijata snaha nově upraveného liturgického kalendáře učinit z Kristova díla spásy, velkonočního tajemství vrchol a střed naší liturgie. Připomínkou tohoto velkonočního tajemství je každá nedělní bohoslužba, proto ji zatlačí do pozadí jen největší svátky světců. Záporné reakce na nový liturgický kalendář, pokud se objevily v tisku v sobotu a neděli, pocházejí spíše z nepochopení, jakoby úpravy svátků světců znamenaly jejich potlačení; počet svátků světců, které se budou slavit v celé církvi, je významně méně, než bylo historicky prokazatelných. Nový liturgický kalendář byl podstatně redukován: kromě svátků P. Marie, sv. Josefa, apoštola a andělů, budeme mít od 1. ledna 1970 58 svátků povinných a 92 dobrovolných; pro místní, diecézní kalendáře jsou ponechány svátky světců, které mají jen místní význam, ať už svou osobností, nebo že ~~nejsou~~ máme málo historicky prokazatelných znalostí.

Nový liturgický kalendář chce konečně ukázat, že církev vždycky dala světu světce - proto je zaveden sv. Marie Gorettiové, z našeho století - až se dala u všech národů: ve všeobecném kalendáři budeme mít svaté mučedníky ugandské, severomaericke, japonské a sv. Martina z Porres, rodem z Peru, který za svého života vytrpěl mnoho ústrků, protože byl misionářem, ochráncem boje za obranu lidských práv. V kalendáři jsou hlavní misionáři a apoštoli národů, sv. Ansgar a Kolumbán pro severské národy, svatý Cyril a Metoděj; my češi tam najdeme sv. Václava, Ukrajinci sv. Josafata, Poláci sv. Stanislava, Jana Kentského, sv. Hedviku a Kazimíra atd. Kalendář vstoupí v platnost 1. ledna, dokud ale nebudou vydány nové liturgické knihy, budeme slavit svátky světců podle starého kalendáře ale způsobem jak se nyní zavádí. Proto kniha "Nový liturgický kalendář" přináší schéma přezatímní liturgický kalendář a kalendář na rok 1970, který bude doplněn svátky místních světců, které biskupské konference pro své církevní provincie zavedou.

V Římě skončilo výroční zasedání ústředí charitních organizací Caritas internationalis. Na sobotní tiskové konferenci se veřejnost dověděla, že Svatý Caritas internationalis spolupracuje s katolické charitní organizace 88 zemí; už 18 let vykonává záslužnou činnost, ale svět je o ní dovídá vlastně až Ioni, kdy se situace v Biafře stala kritickou, kdy jedna po druhé vládní i mezinárodní pomocné organizace pro nové a nové těžkosti zanechávaly pomocnou práci

organisatorisch solche Blühpunkte zu bestimmen und mit dem

1968

a Caritas internationali na svém místě zůstala. 27. března začala svůj vzdušný most: letadla s potravinami a léky přistávala na jediném biaferském letišti a zachraňovala denně tisíce před smrtí hladem. Dosud bylo vykonáno ~~cca 2000~~ ~~cca 2000~~ letů, ~~průměrně~~ ~~cca 15~~ let za noc, ale někdy jich je až 26. Jeden let stojí asi 3000 dolarů. Mezinárodní Charitě ~~je~~ této práci ~~slouží~~ 13 křesťanských i laických pomocných organizací; a bude pokračovat, třebaže se nejednou letadlům nepodaří uniknout nigerské střelbě, měkolik pilotů se z letu nevrátilo. Předseda Mezinárodní charity ~~prohlásil~~, že válka a smrt hladem statisíců v Nigerii bude velkou skvrnou v dějinách 20. století. Pražskému arcibiskupovi kardinálu Josefu Beranovi byla ~~za~~ v pátek odevzdána zlatá medaile, kterou dal ⁱ razit ve Spojených státech ~~členové~~ ~~Čs. orla~~ ~~členové~~ ~~české republiky~~ k 50. výročí republiky. Panu kardinálovi přivezl medajli pan Bohuslav Blahut a odevzdal mu ji rektor kolej Nepomucena mons. František Planner. Medaile má číslo jedna, je to první ~~medaile~~ vůbec, která bude ražena také ve stříbře a v bronzu. Na jedné straně je ~~velký~~ ^{někdejší} znak republiky a na druhé straně alegorická postava. ~~(Z medaile až počet nám všechno všechno)~~ ~~Ta je (Brahum) maternost~~
Mariánské oázy v Čechách: Hora Panny Marie u Králik. ~~že před 10 lety OSN~~ V mnoha zemích slaví dnes svátek matky; současně vzpomínají ~~zákaz~~ vyhlášení ^{ilg} Listiny práv dítětě; těmto dvěma tématům věnoval pozornost sv. Otec ve svém projevu v poledne: "nejen proto, pravil, že nic z toho, co je opravdu lidského není cizí našemu křesťanskému svědomí a našemu úkolu ve světě, ale protože jak pojem matky tak i dítěte, jsou pro nás posvátné a vznešené, tvoří vrchol lidské důstojnosti, jsou vrcholem tvůrčí a lásky plné činnosti Boží. Svatý Otec se potom zmínil o vznešenosti ženy matky, o jejím odpovědném úkolu: být pomocnicí mužem, pramenem nového života, učitelkou mluvy mravního citu, základem společnosti. Nic na světě nedovede vykreslit zázrak, jímž je každé dítě, vše třeba vynaložit ~~k~~ ^{ejmú} k plnění jeho potřeb a k jeho ochraně; je vhodné připomenout si to vše, když ze všech stran útočí na nedotknutelnost matky a dítěte; a nezapomeňme, že nejvznešenější matkou byla Maria a nejvznešenějším dítetem Kristus - syn člověka a syn Boží. V nich matka i dítě najdou svůj vzor a svou záchrannu.
Našim maminkám platí tedy dnes naše vzpomínka: těm zemřelým přejeme, aby každé dítě, jemuž daly život, bylo jako fábor v jejich nebeské koruně - aby chom užili obrazu Jana Čarka; a těmi živými se chceme modlit modlitbu, kterou památce své matky složil francouzský jezuita P. Raoul Plus:...
F h

některé pořady příštích dnů; v pondělí večer začneme nový seriál
úvah nad literárním dílem některých spisovatelů; začneme českým spisova-
tem Janem Kollárem, který žije v zahraničí; v úterý pokračuje ve
svých konferencích P. Tomáš Špidlík.

ve čtvrti měsíce

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Hora Matky Boží u Králík.

Na území Čech, v místech, kde se stýkají Čechy, Morava a Polsko, leží 780 metrů vysoká Hora Matky Boží. Stoupá se na ni z městečka Králík dlážděnou silnicí, lemovanou alejí stromů a osmi kaplemi, v nichž sochy v životní velikosti představují scény z utrpení Páně. Za osmou kaplí nás uvítá nádherná vstupní brána s ambity, lemující čtvercové nádvoří před vlastní třílodovou barokní svatyní, kde na hlavním oltáři je kopie římského mariánského obrazu v bazilice P. Marie Sněžné. Kopii pořídil neznámý malíř v Římě. Do Čech ji dovezl jezuita P. Jan Videra. Další osudy obrazu nejsou známy; v druhé polovině 17. století jedna starší zbožná paní darovala ~~byl obraz~~ obraz temnímu děkanovi ~~z Holubic~~ Tobiáši Beckerovi, rodákovi z Hostinného Králík.

Tento muž už za chlapeckých let snil o tom, že zbuduje na kopci nad Králík tehdy zvaném Lysá hora, mariánský kostel. Tento sen uskutečnil, když už jako 47letý ~~byl~~ se stal kanovníkem v Praze. Neměl sice dost finančních prostředků, ale lidé pracovali zdarma a všechno pomáhali vybudovat chrám.

Tomáš Becker umístil v novém chrámě onen obraz, navrhl pro pahorek nový název Hora Panny Marie, který se ihned vžil, a ke chrámu uvedl řád servitů, služebníků P. Marie. Když se Becker stal královéhradeckým biskupem, dojížděl sem velmi často. Ještě před svou smrtí 1710 byl svědkem velkých poutí na Hrušku Panny Marie.

Roku 1846 kostel i klášter od zásahu blesku vyhořel, ale kněží servitům, za pomocí věřících, podařilo se vše rychle obnovit.

R. 1883 vystrídali po 170 letech působení servity redeptoristé; servité neměli dostatek členů a nestačili na tak květoucí poutní místo.

Za redeptoristů vznikl poutní dům a obrazová výzdoba v ambitech, na schodiště a obrazy křížové cesty. V záznamech kláštera je mnoho případů lidsky nevysvětlitelných vyslyšení prošeb, vysílaných k P. Mariánu na její Hoře.

Zvláštností tohoto poutního místa jsou v mabitech dvě obrazové cesty do nebe: cesta pokání a cesta nevinnosti. Obě cesty mají 42 obrazů. Na cestě pokání jsou tu jednak obrazy svatých, kteří yli napřed hříšníky a pokáním dosáhli svatosti, jednak obrazy znázorňující bolesti P. Marie, které trpěla za obrácení hříšníků. Cesta nevinnosti má obrazy svatých, kteří po celý život se vyhnuli hříchům, a obrazy radosti Panny Marie. Hora P. M. u Králík je vzácná mariánská oáza, obklopená tichem okolních hor a lesů.

Dnes začneme nový seriál úvah na téma Bůh a člověk v moderní literatuře.

Nejdříve zpávy z Vatikánu.

Svatý Otec Pavel poslal patřiarchovi bulharské pravoslavné církve Cyrilovi telegram k oslavám 1100.výročí smrti sv.Cyrila. Posílá mu svá přání a ujišťuje ho svou bartrskou láskou v zmrvýchystalém Kristu. Na oslavách zastupovala Svatou stolicí zvláštní delegace, kterou vedl arc.z Reims mons.Maurus Oslavy vyvrcholily v neděli slavnými bohoslužbami v katedrále sv.Alexandra Něvského; "S velkou radostí zdravíme delegaci Jego Svatosti, Pavla VI.", našeho milovaného bratra, řekl patriarcha Cyril v kázání; delegace je svědectvím obnoveného a stále rostoucího ekumenického ducha a nové cesty ke křesťanské jednotě." Mons.Maurus promluvil v pátek při slavnostním zasedání v budově Bulharské akademie věd:zdůraznil práci svatých slovanských apoštolů za bratrské společenství církví, a za uvedení Slovanů mezi kulturní národy. Svatí bratři vybízejí dnes křesťany aby spolu se všemi lidmi budovali svět více lidský, končil mons Maurus. Na rasedání poutníků zvláštní udělil audienci Pavel VI. přijal 600 poutníků a turistů z Bratislav, V italském proslovu je vybízel, aby si uchovali své náboženské tradice, u jejichž základů stáli svatý Cyril a Metoděj; žádá to vážná doba, kterou církev prochází: povinností a svého úkolu pracovat, aby společnost se otevřela vlivu Božího království. V soukromé audienci Pavel VI. přijal mj. generálního tajemníka Organizace amerických států dr.Gala Plazu a jeho doprovod, a pak předsedu demokratické strany Seychellských ostrovů James Manchama. Belgickému jezuitovi P.Charles Matagnovi sv.Otec poslal blahopřejný list k 100.výročí teologického časopisu Nouvelle Revue Théologique; P.Matagne je jeho redaktorem. Časopis je vydáván profesorským sborem filosofické a teologické koleje sv.Alberta walonské jezuitské provincie.

Seriál Bůh a člověk v moderní literatuře začínáme úvahou nad románem Souběžné ráje, který napsal Jan Kolár; Žák Je to Čech, náš krajan, který žije už řadu let v Amerunu. Úvaha je nadepsána Marnost horizontálních rájů.

To byla první část úvahy, Marnost horizontálních rájů. Závěr uslyšíte příští pondělí.

X tří ekumenický patřiarcha Atanagoras a patřiarcha Cyril

Ravat CECO K-5-69

Dnes začneme nový seriál úvah o filosofických a teologických problémech

Poslucháte si nejdříve zprávy z Vatikánu. **XXIX**

Svatý Otec poslal telegram patriarchovi bulharské pravoslavné církve Jeho Blaženosti Cyrilovi.

v moderní literatuře,

Po ohlášení poslání sv. Oca vyrazil měsíc, až u s ním promluvit.

Němí a počávas na slávu až jíš vlasti.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V sídle organizační UNESCO se konala oslava 1100. výročí smrti sv. Cyrila.

Slavnostní řeč pronesl předseda francouzské komise při UNESCO profesor Julien Cain; mluvil o veropském významu životního díla našeho věrozvěsta. Profesor Sorbony Jean Guillard označil ve svatém Cyrilovi předchůdce velkého duchovního hnutí, které vedlo k renesanci.

15. května začne v Pangalore celindický seminář na téma: Církev v dnešní Indii. Zahajovací proslov pronese kard. ~~XAVIER~~ Gracias z Bombaje. Budou přítomni zástupci všech 80 indických diecézí.

Rovníková Guinea, která je od října m.r. 43. nezávislým africkým státem, má největší procento obyvatel katolíků z celé Afriky. Z 257 000 obyvatel se hlásí ke katolické církvi 90%; ~~PŘEVÝŠENÍ~~ misionáři Španělé a Italové tam přišli už r. 1645, ještě před obdobím kolonizace.

Argentinští biskupové konali nedávno své výroční plenární zasedání; v závěřeném prohlášení praví, že považují za svou povinnost pracovat na totální osvobození člověka a přispívat k odstrnění nespravedlivých sociálních struktur.

Francouzský dominikán P. Damián Boulogne oslav svůj první rok života s novým srdcem. Právě před rokem 12. května 1968 podstoupil operaci transplantace srdce v nemocnici Broussais v Paříži. P. Boulogne má 58 let.

Několik desítek tisíc poutníků přišlo ze všech částí Portugalska do Fatin aby byli přítomni oslavám 53. výročí zjevení Panny Marie. Ve večerních hodinách je na pořadu velký pochodňový průvod na prostranství před poutním kostelem; 13. května po slavné mši svaté je požehnání nemocným a nové závěrečné procesí. Ze tří omilostněných dětí žije už jen Lucie, která je karmilitánkou v Komibře; ~~u ostatních~~ dvou se jedná o jejich blahořečení.

Kubánští biskupové vydali společný pastýřský list a v něm žádají, aby byl ukončena ~~ekonomická~~ blokáda jejich vlasti. Odvolávají se na obsah encykly Pokrov národů, na projev Pavla VI. při zahájení světového eucharistického sjezdu v Bogotě a na odpověď valného zasedání latinskoamerických biskupů v Medellinu a volají ke všem, ~~když mají vliv, aby se přičinili o skončení~~ blokády; ta vede k tomu, že se zbytečně zvětšuje utrpení dělníků a jejich rodin, dětí, anemocných.

~~Naše vlasti je výsledkem politického a ekonomického tlaku, který byl vytvořen podle japonského modelu. Naše vlasti je výsledkem ekonomického tlaku, který byl vytvořen podle japonského modelu. Naše vlasti je výsledkem ekonomického tlaku, který byl vytvořen podle japonského modelu.~~

MS 17-2-92

V našem pořadu vatikánských aktualit se nejdříve vrátíme k dvěma hlavním událostem ve Vatikánu v uplynulém týdnu: byl vyhlášen nový liturgický kalendář, a za druhé: ~~ustředí~~ ~~Mezinárodní~~ ~~charitní~~ organizaci Caritas internationalis konalo v Římě své výroční valné zasedání. Nový liturgický kalendář byl uveden novým v pátek, v pozitivním ohlasu který vyvolal se vyzvedá, ~~je~~ jeho snaha dát Kristovu dílu spásy ustřední a vrcholné místo, dále že kalendář nyní podává důkaz

Лъгна си се за гравюра. Тя е във вид на една кръгла картина, която съдържа изображение на един човек, който се състои от две глави и четири ръце. Тази картина е обрамната от кръгъл медальон, който е изработен от злато и съдържа надписа "Св. Георги Победоносец".

audioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

иа најавите и месечните отплати са се извршили във всички 521 000 отплати по данъка на имущество за 1993 г.

the following day. The author's name was omitted from the list of speakers.

„*Городъ създадъ възможностъ да използва външната обстановка и да създаде външна обстановка, която да поддържа външната обстановка.*”

ústav pro studium

totalitních režimů

A BRIGHT BLOOM, 100 FT. HIGH, SO CLOSELY BRANCHED THAT IT IS HARD TO TELL WHERE THE LEAVES END AND THE BLOOM BEGINS.

132

RAVAT

Václav

M A R N O S T H O R I Z O N T Á L N Í C H R Á J Ÿ

"Duchovní poušť. Mrtvoly karavan tvých někdejších a tvých budoucích dnů."

"Svět může být nazýnán dobrým jen v místě, kde byl stvořen, neboť jen tam bylo řečeno: A hle, je dobrý - a jen odtamtud může být odsouzen a zničen".

Franz Kafka.

Nemýlim-li se, byl to François Mauriac, který řekl: "Nedělí

nás tolik to, co rоздěluje východní sovětský blok od Západu, ale spíše to, co je jim společné." Vyslovil bez pochyby, i když snad jednostranně a příliš vyhroceně, velkou pravdu. Nezavíráme oči

před hlubokými a stavebními rozdíly západního životního slohu

a komunistického východu. Do těchto rozdílů a do jejich dialek-

tického dramatu a sgrétávání jsou vetačky provždy naše osobní

osudy i úděl naší země. Při tom však nezapomínáme, že skutečný

kořen našich lidských problémů, které zmírají dnešním světem a

zneklidňují naši duši, leží hlouběji. Leží na metafyzické a teo-

logické rovině lidské existence, ať už chceme nebo nechceme - ať

už věříme nebo nevěříme v Boha. Dnešní člověk není ~~dnes~~ ohrožen

jen ve svých občanských a společenských svobodách a právech.

Politická zvěcnělá byrokracie je jen jedním z chapadel civilizačního technologického polypa, který se přisál na člověka.

Jan Kolár patří nesporně k oněm dnešním českým spisovatelům, i když piše francouzsky, kteří se nezalekli hrůzné propasti nového humanismu, Necouvl před naléhavostí otázky zcela podstatné: ve světě, který se se rodí, bude člověk moci zíít ještě jako člověk zachová si svou lidskou tvář anebo se stane funkci a věci? Kolárova umělecká zásluha netkví v tom, že podal nějaké řešení (je-li jaké) této velké těživé otázky, ale spíše v tom, že k ní dorůstá a že si k ní klestí bolestnou, kritickou cestu. Měří jeho rozměry, váží její lidskou tíhu; hledá platné obrazy, aby zachytíl její celou tvář; sestupuje do jejího pekelného labyrintu a mapuje její bludné cesty.

Jana Kolára známe jako neklidného, hledajícího a citlivého esejistu, jak autora "Listů němému příteli" a "Otázecké tradice". Víme o jeho úspěšných pokusech o exulantský román. Jeho "La Monnaie de retoar" ("Peníz na návrat") a "Le Nouveau Venu" (Nový příchozí) čerpají svou inspiraci a látku z osudu mladých českých exulantů, z jejich dramatické rozpolcenosti mezi lákavou a neúprosou dravosti západní spotřebitelské společnosti a vertikálou jejich česství, jejich svázanosti, srostlástí s domovem a s duchovní, humanistickou tradicí Evropy. Klíč k pochopení Kolárova uměleckého a myšlenkového světa najdeme v jeho otevřeném a až paličsky zaníceném eseji "Jak přežít: Pohled do budoucnosti" (ve Svědecví, č. 25-26).

V románu "Paradis parallèles" (Paříž, Éditions Albin Michel, 1967) Kolár si vydobyl další perspektivy, prohloubil svůj pohled do tajemství lidského osudu, zjemnil své výrazové nástroje a zvládl lépe lidskou, národní i svou osobní problematiku. I když se neodvážuje

mluvit o naprosté originalitě ~~šíkaneckých~~ situací a otázek v Kolárově románu, přece se domnívám, že náš autor vyhmátl téměř mistrně skutečný pranerv lidského úděla v jeho trojím rozměru na pozadí doudobého dějinného dramatu: odmítnutí světa pponořeného do absurdity zla, hledání ráje a potřebu skutečné transcendence s osobní tváří. Na souběžných osudech, které se sice odehrávají na různých empirických rovinách a v rozdílných zeměpisných polohách, ale pod stejnými historickými souhvězdími, ve stejných hloukách lidského srdce, náš autor rýsuje tragickou křivku pádu, hroucení a troskotání stále znova opakovánoho pokusu lidského rodu vybudovat na zemi ráj pro člověka bez Boha, přetvořit hloží světa v mateřskou stědrost života, štěsti a spásy.

Román "Smrtelníci m. někdy"

*brodumí pín.
jeho. řečí
L. nýdum*

V Praze socialistického ráje; Antoním Malý, bývalý průmyslník a dnes metčír ve své znárodněné továrně, jeho žena Máša, jejíž synové: uvězněný František, mravní a náboženský idealista, a Pavel, znechucený vším a unavený hantýrkou demokracie a socialismu, představitel vykořeněné střízlivé mládeže bez ideálů....nejsou s touží, jako mnozí jiní uvěřit v rudý ráj. Bojují zomífale a osamoceně a každý svým způsobem proti dusivému, odlišťujícímu socialistickému ráji, Zápasí denně s ~~úvahou~~ ^{mavou} o svou lidskou tvář, o trochu tepla a naděje proti mrazivým vlnám lhostejnosti a bezvýchodnosti.

Své rozhodné "ne" a svá "jsem proti" vyslovuje a žije i kněz Otec Barák, jeden z těch, kteří ~~šík~~ platí vysokou daň za svou vnitřní svobodu. Pavel ho obdivuje a snad mu i závidí jeho víru jako svému bratru Františkovi. Odmitá však Barákovu pokoru, resignaci, trpělivost.

Ale ani Pavlova radikální vzpoura proti "ráji" a jeho obžaloby generace svých rodičů nevedou nikam, Vedou ho zase jen do zoufalé a prázdné revolty chuligánů a jejich smutného, vydražovaného světa. Nabubřelá a nadutá hesla socialistického ráje obnažují vnitřní nemohoucnost komunismu získat a přesvědčit člověka. Nej slabší režim je ten, který se musí stále opírat o milice, policii a tanky. Tragický experiment s rájem končí v rozvrácení člověka, ve ztrátě jakékoli naděje a smyslu života.

Souběžně s "pražským rájem" Kolár líčí podobné experimenty na Západě. Na španělském ostrůvku ve středomoří bývalý lékař, na půl žid a nad půl novopohan, hledá svůj rád s hrstkou lidí, kteří se rozešli z různých důvodů, se rády západního ráje hmotného pokroku, technologické civilizace a spotřebitelské společnosti. Brzy však musí poznat a zažít marnost a vratkost svých iluzí o vytvoření jakéhosi ostrůvku blaženosti podle rousseauvského modelu. Pozná, že jeho "ráj" je obklopen smrtí, magií pekla a mytologií peněz. Bojuje svůj předem propořaný boj, opuštěn svými přáteli a sám se svými pochybnostmi, nejistotami, se svým ontologickým pocitem viny a drásavou potřebou transcendence. Dravá, nenasyltná, totální chobotnice technologicky pokročilé, ~~nejsoucí~~ a konsumní společnosti rozhodne, že zařadí a začlení "rajský ostrůvek" Cala d'Or do svého systému. Vyzbrojena prohloubenou ~~znalostí~~ tržních zákonů, slabostí lidské povahy, třpytivostí nových mýtů a neúnavnými misionáři nesetká se se skutečným odporem, ~~nestřetne~~ se skutečnou silou, která by se ~~ží~~ s ní mohla opravdu měřit. Ani tragická smrt mesiáše pokroku nemůže změnit nic na tom, že zde běží spíše o obchodní záležitost, příjemnou, vzrušivou hru než o skutečný konflikt, a ~~zápas o duši a spasu člověka.~~

Hovory o náboženství. Katechismus pro křesťanské rodiny.

Pater spirituál Spidlík bude pokračovat ve svých věroúčných úvahách.

Dnes bude hovořit o tak zvaných `posledních věcech.` - Dříve si poslechněte zprávy z Vatikánu ~~a z katolického světa~~

Z Vatikánu: Ve Vatikánu a v Ženevě byl současně oznámen program cesty sv. Otce do tohoto švýcarského města, která se uskuteční dne 10.VI. Pavel VI. přiletí na ženevské letiště asi v 9 h. ráno. O hodinu později promluví na zasedání Mezinárodní Organizace Práce a ~~o~~ prohlédne si její sídlo. V jednu hodinu se sejde s představiteli švýcarského státu a ve 4 hod. odpoledne se švýcarskými biskupy a zástupci mezinárodních katolických organizací. Hodinu nato vykoná návštěvu v sídle Světové rady církví. Po mši svaté, kterou bude sloužit v půl sedmé večer odletí zpět do Ríma.

V úterý ráno bylo uveřejněno poselství sv. Otce ke III. Světovému dni masových sdělovacích prostředků, který se bude konat příští neděli na téma "Masové sdělovací prostředky a rodina" Sv. Otec nejprve zdůrazňuje jak v současné době tisk, rozhlas, film a televize pronikají celým rodinným životem a působí na jeho citovou a intelektuální stránku hlavně v náboženském a mravním ohledu. Kladem tohoto působení je snadné a rychlé šíření kulturního bohatství. Zneužívání těchto prostředků může však vést k vážným mravním škodám, zejména v řadách mládeže. Rodina sama se musí důkladně zabývat řešením problémů, jež sdělovací prostředky s sebou přinášejí, především v otázkách výchovy mládeže, kde je nutná těsná spolu-práce se školou. Též mezi vedoucími představiteli sdělovacích prostředků a rodinou je třeba zahájit dialog, v němž ~~mohou~~ ^{z mohou} rodiče účinným způsobem vyjádřit svá přání a kritiky, jež musí druhá strana respektovat. Vedoucí rozhlasoví a filmoví činitelé opět musí projevit vysoký smysl pro zodpovědnost a přispívat všemožně k upevnění rodiny, nikoliv k jejímu rozvracení. Masové sdělovací prostředky vychovávají dnes nejen mládež, nýbrž celou veřejnost a mají velký vliv na stav současné společnosti. Hlavně mladí křesťané by se měli zapojit do práce i na tomto poli. Závěrem poselství Pavel VI. přeje všem tiskovým, filmovým a rozhlasovým pracovníkům mnoho úspěchů v jejich činnosti. Místopředseda papežské komise pro masové sdělovací prostředky, mons. Ferrari Toniolo komentoval v úterý ráno obsah poselství shromážděným novinářům a vyzdvíhl hlavně výchovné úkoly, které z něho vyplývají jak pro rodiny tak i pro všechny ostatní.

Úterní L'Osservatore Romano uveřejnilo článek sekretáře Posvátné Kongragace pro bohoslužbu, pátera Bugniniho o novém římském kalendáři. Autor úvodem zdůrazňuje, že nový kalendář v sobě plně uskutečňuje směrnice posledního koncilu. Jeho těžištěm je každoroční oslava velikonoc, jež v sobě soustřeďují tajemství zmrtvýchvstalého Krista a jehož pokračováním a doplněním je cyklus vánoční.

Hlavní pozornost věnuje článek svátkům světců a uvádí hlavní kritéria, podle kterých se postupovalo při reformě římského kalendáře. Základním z nich je univerzalita, všesvětovost církve; proto musí být i v tomto směru přiměřeně zastoupeny všechny země světa. Univerzální ráz má rovněž život církve a proto se v kalendáři nacházejí všechny ideální typy pravého křesťanského života. Při zařazování jednotlivých světců do nového kalendáře se přihlíželo zejména k tomu, jakým způsobem vyjadřují svou svatost, tj. jaký druh apoštolátu, poslání anebo křesťanského ideálu zosobňují, např. lásku, dobrovolnou chůdou, laický apoštolát. Bral se dále zřetel i na dějiny církve, tj. aby byli zastoupeni světci všech dob. Jedním z kriterií byla i, abychom tak řekli, aktualita světců, totiž v jakém stupni jejich svatost odpovídá požadavkům a měřítkům současné doby. Světci, kteří nejsou uvedeni v novém kalendáři, figurují však i nadále v římském martyrologiu. Na místní a stavovské úctě jednotlivých světců jako patronů se nic nezměnilo, tento kult zůstal nedotčen.

Pokud jde o jejich povinný či dobrovolný liturgický kult, řídí se podle toho, jak je který světec znám a jeho úcta rozšířena, např. Indové nejsou povinni slavit svátek světce, který je obzvláště vzýván ve Spáňsku. Hlavní zásadou bylo stanovit málo svátků povinných, všeobecných a mnoho nepovinných, místních. Na tomto poli čeká ještě mnoho práce na jednotlivé biskupské konference, diecéze a řeholní řády, které si mohou sestavit své zvláštní kalendáře.

ústav pro studium
totalitních režimů

Věci poslední

Používáme příležitost blíže k větce. Na vlastnosti, aby dom
peruvali o typu poslední věci větce v klidu je
řeč v dymatice

Bývají doby, kdy mají davové úspěchy kazatelé hrozící brzkým koncem světa. Vědomí všeobecné zkaženosti a korupce někdy tak pronikne do lidu, že se pak mnozí začnou obávat velkých trestů Božích, o kterých se mluví v Apokalypse. Ani dnes nechybí ti, kteří přikládají velkou důležitost poplašným správám ze soukromých zjevení, a rozšiřují po případě hrůzostrašné, ale nezaručené předpovědi.

To však, že nevěříme samozvaným prorokům, neznamená, že nebereme vážně křesťanskou eschatologii, nauku o tzv. posledních věcech člověka a světa, o posledních fázích růstu a dozrání hořčičného zrnka království Božího. (srov Mt 13,31) Nikdy tedy nemůžeme připustit, že by bylo křesťanství jen jakýsi systém názorů, jednou pro vše hotový. Je to život, který začíná, růst, roste a dozrává, jak v jednotlivci, tak i v celé Církvi. Církev je společnost těch, kteří s vírou a láskou očekávají Boží království, které se má teprve uskutečnit. Má tedy křesťanství vědycky, jak říkají, ráz eschatologický. Říkáme v očekávání příštích věcí.

Někteří tu chtěli objevit zásadní rozdíl mezi křesťanskými církvemi Východu a západní Církvi/ latinskou. Východ právě celý žije v duchu eschatologismu. Stará se tedy pramálo o tento svět. Vždyť stejně zahyne v ohni. Křesťan má spasit duši a o víc se nestará. Pamatuje na slova Kristova: Mé království není z tohoto světa. (Jan 18,36) Jinak právě chápali poslání křesťané západní. Jsou pro ně klíčem charakteristická slova Mařínského: "Mé království není z tohoto světa, ale je pro tento svět."

I v Římě očekávali brzký návrat Krista, ale snad jen za Nerona, nebo v jiných kriticky těžkých údobích. V klidnějších dobách si církve latinská pospíšila, aby si vybudovala pevnou právní a organizační strukturu, opřenou i o podklad politického a finančního vlivu. Rozvinula širokou činnost charitativní a misijní, stavěla nemocnice, ústavy, školy, a je právem na ně hrdá. Běrdjajev však napsal, že křesťan Východu není

schopen tyto úspěchy obdivovat. Považuje je spíše za odcizení se křesťanskému ideálu než jeho uskutečnění. Západ věří, že kdykoliv, snad i v této noci se má uskutečnit új návrat Krista na zemi, poslední soud. Ale mezi tím prý jedná, jako by Krista nečekal, a jeho příchod považoval za nežádoucí, hrozný, ne jako radostnou zvěst, ale jako světovou katastrofu, den hněvu, dies irae. Co potom zbude z krásné modlitby, kterou končí Písmo svaté: Maranatha, přijď, Pane Ježíši ?

Předpokládaný rozdíl mezi církví východní a západní obsahuje snad hrnek pravdy. Projevuje se tu dvojí mentalita a postoj ke skutečnosti. Málo se však dotýká samého dogmatu, článku víry o příštích věcech. Teologie označuje slovem μέχρι παρουσίας všechno to, co se má přihodit na konci světa, poslední události. Míníme tím návrat Kristův na tuto zemi, vzkříšení těla, poslední soud, blažené patření na Boha nebo věčné zavření, nové nebe a novou zemi. To všechno věří jak křesťané východní, tak i západní. A obojí očekávají.

Člověk, který čeká, se však může zachovat různým způsobem. Lidé, kteří za války "očekávali", že jim každého dne může bomba rozbit dům, se přirozeně nestarali o jeho velké opravy a nepomyšleli na jeho přebudování. Jinak se chová zemědělec, který čeká uchráni obilí a dobu žni. Dá se do práce s celou plní, aby bylo pole oseté, vypleté, v nejlepším pořádku. Jinak totiž očekáváme katastrofu, a jinak se připravujeme na to, co svým časem přijde a přijít musí jako cíl dosavadní práce.

V Očekávání tzv. posledních věcí, smrti, soudu, konce světa, na nás velmi působí jejich nepředvídatelnost, neočekávanost a apokalyptické předpovědi pohrom. Je psáno, že "o tom dni a té hodině neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, leč jedině Otec." (Mt 24,36) Přesto by bylo zásadně nesprávné, kdyby se křesťan díval na tento závěr lidských dějin jako na katastrofu, která ničí všecku lidskou práci a lidské snažení. Pak by bylo opravdu lepší složit ruce v klín a očekávat konec.

Zdá se, že nic ~~není~~ není náhodnějšího než smrt člověka. Proto se

jedna nepodobá druhé. Věříme však, že každá smrt pochází z rukou Boží prozřetelnosti a nepřijde ani o vteřinu dříve či později. Bůh pak nejedná nikdy náhodně a nerozumě. Jeho důvody jsou skryté. Můžeme předpokládat, že duše jsou jako klasy. Žnec očekává určitou zralost, než na ně spustí kosu. Připravujeme se tedy na smrt dobrým a intensivním životem, ve kterém chceme uskutečnit všechno dobro, ke kterému nám dnešek poskytuje příležitost.

I konec světa přijde neočekávaně, kdy se nejméně nadáme. Ale nepřijde náhodně. Bůh čeká až pole Církve dozraje. Když tedy Církev houzevnatě pracuje o uskutečnění Božího království na zemi, když se zdokonaluje organizačně, na poli kulturním a sociálním, nijak se tím nezpronevěřuje svému eschatologickému ideálu očekávání Kristova příchodu. Spíše jej urychluje.

Dokonce se dá říci, že Církev už nyní nosí známky posledního dne a budoucího věku. Mesiášův soud na konci věků totiž znamená definitivní rozlišení dobra a zla. O co jiného se neustále snaží Církev ve svých zpovědnících, ve výkladu mravních zákonů, ve výchově ?

Budoucí věk pak znamená plnost Ducha svatého, vylitého na všechno stvoření. Týž Duch však oživuje už dnes Církev, dává sílu a moc svátoštem, které jsou jakoby ukázky plodů z budoucí zaslíbené země, kdy všecka hmota bude nositelem Ducha. Staráme-li se i lepší sociální spravedlnost zde na zemi, nepohrdáme nebem, ale připravujeme pozvolna vítězství lásky. Studují-li a vysvětlují-li teologové namáhavě křesťanská dogma, učení o víře, nepochybuji o tom, že po smrti uvidí všechno lépe a v plném světle. Mezi vírou a viděním je však přechod, je tu růst ze semene ke květu.

Očekávání a práce se tedy nevylučují, naopak, jsou úzce spojeny. "Každý den považuj za poslední, piše středověký mystik, je to nejlepší pomocka, jak jej lenošně nepromarnit."

Ra^Vat CECO 14-5-69

V našem pořadu uslyšíte zprávy z Vatikánu, pak referát o historickém sjezdu v Bari a zakončíme mylšenkou k svátku Nanebevstoupení Páně.

Dnešní generální audience v bazilice sv. Petra se zúčastnilo také několik skupin z Československa; byli to poutníci z Blatničky, Hradčovic a okolí, dále turisté z Prahy a Bratislav a technici z Žiliny. Svatý Otec řek k nim obrátil krátký italský proslovem:

a/ 2 Sanhuc
Zvláštním způsobem chceme pozdravit tyto skupiny, které přicházejí ze země která je nám tak drahá a která v poslední době na sebe soustředí pozornost a lásku celého světa. Buďte vítáni, synové a dcery; jsme si jisti, že setkání s Námi vám působí velkou radost, přinesli jste pro ně velké oběti a námahu; nemenší je však radost na naší straně; rádi bychom, aby dnešní den pro vás znamenal okamžik opravdové duchovní radosti. Vaším prostřednictvím osvědčujeme znova účast s vaším národem, jak jsme to poskytli už několikrát, a především při oslavách 1100. výročí smrti sv. Cyrila. Vaše návštěva je důkazem, že jste si uchovali duši hluboce křesťanskou; buďte si vědomi, že váš příklad věrnosti duchovním hodnotám a katolické víře, a zkoušky, jimiž vaše země prochází, je velká služba kterou dáváte své vlasti. Církev je a které trpělivě, klidně a odevzdáne snášíte, s vámi, modlí se za vás, přeje vám vše nejlepší po stránce duchovní i hmotné; působí jí radost vědomí, že je ve společenství s národem, který je tak statečný, který se s hrdostí hlásí ke křesťanství. Pán Bůh vám žehnej a vás opatruj.

V hlavním italském proslovu sv. Otec mluvil o pluralismu v církvi, o její rozmanitosti v jednotě. *Takže rozmanitost* odůvodňuje rozmanitost hledisek moderního života, rovnost práv všech národů i jednotlivců vyznávat vlastní náboženství a vyjadřovat se svým jazykem v liturgii, právo jednu zjevenou a učitelským úřadem církve definovanou pravdu vyložit v pojmech různých teologických škol. Každý tento nový pohled znamená nové obohacení. Přece jen na náboženském poli pluralismus má své meze, pravil dále sv. Otec; víru lze a třeba vyjádřit v různých řečech, je ale v podstatě neměnná. Na oblasti víry proto nelze připustit volné bádání a zkoumání, subjektivní výklad, *podřízení* definované pravdy principům profánních věd. Buďte otevření velé pravdě, nekončeň, přebohaté, která je vždy přístupná prohloubení a nového přizpůsobení; učí nás ji sám Duch svatý, církev je její učitelkou, a nás ji opatruje a vykládá autentickým způsobem; buďte ale hrđí na věčnou a plodnou jednotu víry, optarujte si ji a buďte v ní šťastní; jen v ní je pravda a spásy. Audience skončila zpěvem Salve Regina a apoštolským požehnáním. Zástupci

hlavních skupin ~~římskokatolických~~ mohli po audienci sv.Otce ujistit
láskou, oddaností a modlitbami všech, které zastupovali; - též skupina
moravská, pražská a žižinské.

články užity

V Gwattu blízko Bernu ve Švýcarsku začalo zasedání smíšené pracovní komise, která se skládá ze zástupců Svaté stolice a Světové rady církvi. Předsedají kard.Willebrands a dr.Carson Blake. Na pořadu je též příprava návštěvy, kterou sv.Otec 10.června vykoná v sídle Světové rady církvi.

Arcibiskup z Remeše mons.Maury vydal jménem francouzského episkopá u prohlášení ke Světovému dni nemocných, který se koná Na Hod Boží svato modliteb za misie dušní péče papežských misijních spolků. Mons.Maury zve nemocné, aby si byli vědomi vykupitelské ceny utrpení, když obětuje Bohu ve spojení s utrpením Kristovým. Tak se účastní úkolu církve na celém světě, jsou spojeni se všemi misionáři, kteří díky jejich velkomyslné oběti dostane hojně pomoci od Boha.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium totalitních režimů

Historický kongres v Bári.

Od 30.dubna do 4.května se konal v Bári, u hrobu sv.Mikuláše historický kongres, který měl docela zvláštní ráz. Zdá se, že to byl první toho druhu. Sesíli se tu totiž k společnému studiu zástupci pravoslavných teologických fakult z Athén, Soluně a Halki, řeckého učiliště v Turecku, aby spolu s katolickými historiky studovali osudy řecké církve v Itálii od VIII do 16.století. Iniciativy vyšla od Mons.Nikodéma, biskupa z Bari. Kongresu poslal dlouhý blahopřejný telegram sv.Otec Pavel VI a cařihradský ekumenický patriarcha Athenagoras, který tam vyslal jako svého osobního zástupce metropolitu Emiliána. Oba zdůraznili ~~ukázky~~, že účelem kongresu nejsou plané diskuse a hádky, ale opravdové a vážné studium společné tradice.

Tento vážný duch skutečně ovládal všechna zasedání. Z dlouhé řady referátů skutečně vysvítalo, jak velý význam měl početná řecká skupina ve středověké Itálii, jak jejím prostřednictvím Zapad přejal mnoho od církve východní a jak naopak styk s latinským prostředním prostřednictvím italských Řeků ovlivnil i samu církev v Cařihradě. Zajímavým příběhem byl i referát profesora Dujčeva ze Sofie, který ukázal, jak Italští řečtí mnisi působili i mezi Slovanů a jak se jejich zásluhou dostali do slovanského kalendáře ~~xxix~~ na př. typicky římské svatí.

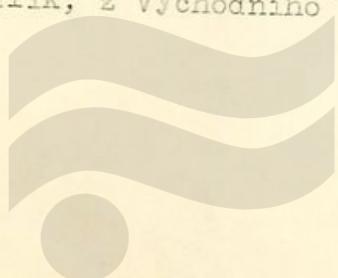
Učastnického kongresu bylo na dvě stě. Většina z nich přinesla s sebou referáty, které ovšem nemohly být čteny, ale budou uveřejněny v Aktech. Mezi nimi bude i krátký referát profesora Zagiby z Vídne, který upozorňuje na to, že přátelské přijetí sv.Cyrila a Metoděje v Rímě je nutno také přičíst zásluze řeckých mnichů, kteří tu žili a kteří ovlivnili papežský dvůr ve prospěch slovanské liturgie.

Kromě práce čistě vědecké bylo účelem kongresu navázání osobních styků mezi teology ~~xxix~~ řeckými a západními. Přátelská atmosféra každodenních rozhovorů jistě tomu napomáhala. V rámci kongresu byly pořádány také dvě společné liturgické slavnosti. Jedna ekumenická, tj. společná pobožnost, za vedení Monsignora Nikodéma z Bari a metropolity Emiliána. ~~xxix~~ Nedělní mše sv. byla ovšem rozdělena, ale většina učastníků ~~xx~~ byla na obou. Latinskou mše celebrovali v bazilice sv. Mikuláše kardinálové Fürstenberg, sekretář kongregace pro východní církve, a kardinál Willebrands, ~~xxix~~ sekretář kongregace pro východní církve.

Hned po ní se sloužila u hrobu sv. Mikuláše liturgie pravoslavná řecká za účasti všech ostatních.

~~xxix~~ Širší publikum upoutala závěrečná přednáška profesora Kalokrise ze Soluně o vlivu umění východního na západní a italského na řecké. Úmyslně tu autor zdůraznil, jak katolické i pravoslavné umění církevní má stejnou dogmatickou náplň, kterou se zásadně liší od pozdějšího zestěstělého malířství. Nadšeně vyzval všechny pořadatele dalších kongresů, aby věnovali větší péči umění, protože ono je opravdovým pojítkem církve východní i západní a mělo by mít první místo v ekumenických rozhovorech.

Z našich zemí se zúčastnil kongresu Dr.Vavřinek z Prahy a P. Špidlík, z Východního ústavu v Rímě.

ústav pro studium
totalitních režimů

Vstoupil na nebesa

Jsme 40 dní po velikonocích. Kristus je napsolen v kruhu svých učedníků: poslední pokárání, protože stále ještě měcháček skutečnost zmrtvýchvstání poslední poučení: jít, do světa kazat evangelium, křtit v Kristově jménu, / svědčit čekat v Jeruzalémě, až budou pokřtěni Duchem svatým, a pak o nem až na kraj světa.

maya

A najednou Kristus mizí v oblacích; byl vzat na nebesa. Co rozumíme těmito slovy? Už dřív víme, že křesťanské nebe nezačíná nad hvězdami, že nebe metereologů a astrologů není totožné s nebem naši výry. Křesťanské nebe neleží nad měsícem ani nad hvězdami. Je to oblast "slávy Otce", a o Otci platí totéž co o oslavě Kristu: přebývá v světlé nepřístupném. Když tedy na svátek Nanebevstoupení Páně před naším duchovním zrakem Kristus vystupuje na nebesa, neznamená to, že nastoupil cestu vesmírem, ale že opouští náš svět a vrací se k Otci. Je to cesta z času do věčnosti, z tohoto světa do světa nadzemského, ze světa viditelného do neviditelného, ze světa zevnějšího do světa tajemného vnitřního, z temnot tohoto světa, do nekonečného světla Božího. To vše se apoštolem zjevuje a viditelně naznačuje, když Kristus je před jejich zraky vyzdvižen, když jim mizí v oblacích, a když oni za ním vzhlížejí vzhůru: při nanebevstoupení jako při každém jiném zjevení, tj. zásahu světa nadmyslového do světa smyslů, je nutné, aby osoba, která zjevuje, navázala na podmíněnosti a struktury u osoby, již sděluje zjevení. Proto tedy Kristus mizí v oblacích; ve starém zákoně oblak byl vždy náznakem tajemné přítomnosti Boží. V oblaku zakouší Mojžíš svou první teofanii, oblak zahalil horu Sinai, když Hospodin odevzdával Mojžíšovi desatero, sláva Hospodinova na nisestoupila, oblak Hospodinův zaplnil Šalomounův chrám, takže kněží nemožně přistoupit k bohoslužbě, čteme jinde v Písme. Oblak tedy znamená, že Bůh je blízko, ale současně, že my se mu přiblížit nemůžeme. Oblak zjevuje ale zároveň i zahaluje slávu a lesk Boží před očima lidí. Oblak, který odnímá Krista z očí apoštola, vyjadřuje, že Kristus v nejvyšší výšce svět a vraci se do nepochopitelné a tajemné oblasti, kterou dosud žádné lidské oko nevidělo.

Svým nanebevstoupením, musíme ještě dodat, Kristus vlastně vytváří tuto oblast, ~~ne~~ v níž lze patřit na Boha očima lidskýma. Jdu abych vám připravil místo, nekl po poslední včeři. A jeho slova musíme vzít doslovně: dokud Kristus nevstoupil na nebesa, nebylo možné pro člověka patřit na Boha. Nebo jako by teprve vzniklo nanebevstoupením Krista, provorozeneho ~~mezi~~ z lidí.

Příjemná věc, že jde o krok již naší vlasti, jestliže již lidem bude i

1911-1912. ~~Top old winter test in mulch~~

~~Dej Same,~~

Vinum' Brow my vine, in Tug' Jelung' sign, we small

Wǒ wéi cǐ nǐ shàng fēi - ~~de mǎo wú jīng yíng~~
wéi wéi ~~de mǎo wú jīng yíng~~

~~Some~~ ~~and~~ ~~in~~ - ~~in~~

15. VI 1969 1

V dubnu 1719, tedy právě před dvěstěpadesáti lety byla celá Praha velmi vzrušena. V průběhu informačního procesu, který měl vést k blahořečení Jana Nepomuckého, umučeného roku 1383, protože nechtěl sdělit králi Václavovi IV. obsah zpovědi jeho manželky, došlo totiž k otevření jeho hrobu v katedrále sv. Víta. A v hrobě byl mezi jiným nalezen zcela zachovaný světcův jazyk. Odtud ono vzrušení. V červnu 1720 papež potvrdil úctu, kterou Janu Nepomuckému od pravdávna v Čechách vzdávali. A v roce 1729 byl Jan prohlášen za svatého - první český světec v moderní době. Jeho svátek se slaví každoročně 16. května.

Neuplynulo ani třicet let od svatořečení a ve Vatikánské knihovně se náhodou našel opis stížnosti ~~prazským~~ arcibiskupem ~~Janem~~ z Jenštejna proti králi Václavovi IV. papeži Bonifáci IX. ~~žalobě~~ jsou podrobně vypsány všechny ~~násilní~~ zásahy královny proti ~~Janovi~~ z Jenštejna a proti dalším církevním osobám; zásahy ~~jj~~ycholily utopením generálního vikáře Jana z Pomuku v březnu 1393. Avšak není tam ani zmínky, jež by tam neměla chybět, o něčem tak velkém jako byla smrt Jana Nepomuckého, k níž došlo deset let předtím. Zajímavé je, že ani kronikáři konce XIV. a začátku XV. století se o smrti královna zpovědníka, Jana Nepomuckého, vůbec nezmiňují. Zato o smrti generálního vikáře Jana z Pomuku v roce 1393 učinili řadu záznamů a ti, kteří udali důvod, hovoří stejně jako arcibiskup; ten viděl hlavní důvod Janova umučení v tom, že Jan jako jeho generální vikář potvrdil proti králově vůli nově zvoleného benediktinského opata kladrubského kláštera.

Tento naprostý nedostatek zpráv současníků o svatém Janu-zpovědníkovi byl počítován už v době, kdy se jednalo o jeho blahořečení. Nakonec se však uznala váha svědectví jeho pozdních životopisů. Jakou však měly hodnotu? Sepsaly je sice zbožné a vážené osoby, ale ty žily příliš pozdě, než aby mohly být Janovými současníky, nebo aspoň ~~aby~~ mohly s jeho současníky hovořit.

Ve stížnosti Jana z Jenštejna z roku 1393 mimo vypsání smrti Jana z Pomuku je však nejpozoruhodnější to, žeho necelé tři měsíce po událostech sám nazývá svatým mučedníkem. Je možno si představit, jaké zděšení mohlo ~~mít~~ třicet let po kanonizaci způsobit zjištění, vyplývající z Jenštejnovy žaloby, že v roce 1383 vlastně nepřišlo k žádnému utopení Jana Nepomuckého ve Vltavě a že vůbec neexistoval. A právě to začínali tvrdit smělejší historici. Byla prý svatořečena osoba uměle vytvořená. Nikdo prý neměl na mysli generálního vikáře arcibiskupa. Ten byl pouhým úředníkem a náhodnou

obětí králova hněvu. A to byla druhá legenda; proti ní obhájci světce-zpovědníka - a to je i psychologicky pochopitelné - hájili existenci obou Janů, jak kanonizovaného světce, tak i generálního vikáře. Obojí tvrzení však má v sobě kus pravdy: svatý Jan Nepomucký a Jan z Pomuku je totiž jedna a táz osoba, jež od smrti byla uctívána jako mučedník a světec.

Co tedy zavinilo zdvojení jedné osoby? Odpověď není dnes nesnadná. Nikdo z jeho současníků nenapsal jeho životopis, nebo byl-li sepsán, ztratil se. Nikdy však nevymizela vzpomínka na muže, jehož Jan z Jenštejna nazývá svatým mučedníkem a o němž ~~XIXXX~~ Jenštějnáv životopisec Petr Klarifikátor za několik let nato píše totéž a dodává, že byl oslagen zářícími divy. Toto stručné, ale výstižné svědectví pochází od osob, které byly s Janem v úzkém styku, ale pak zapadlo. Vystihuje tedy mínění, tehdy živé mezi lidem, takže Petr Klarifikátor se o tom nechce šířit právě proto, že událost byla známa po celé vlasti.

Není se tedy co divit, když suchá zpráva o mučednické smrti muže, jehož hrob upoutával pozornost, vydaná na pospas lidovému podání, se časem rozšířuje o další podrobnosti: řezenský augustinián Ondřej píše v předvečer husitských válek, že Jan zemřel také proto, že káral krále ze hřichů. Po husitských válkách to opakuje rektor vídeňské univerzity Tomáš Ebendorfer z Haselbachu. Bylo to po jeho návštěvě Prahy roku 1433, kdy zašel i do katedrály a viděl Janův hrob; říká se, dodává, že Jan odmítl králi vyzradit zpověď královninu. Má však dosud na mysli generálního vikáře Jenštějnova. V padesátých letech 15. století je již hrob ohražen mříží a o třicet let později je v katedrálním pokladu kažich s nápisem: Ke cti blahoslaveného Jana Pomuka. I tu šlo stále ještě o generálního vikáře.

Kronikář Hájek z Libočan, asi první rozdělil Jana z Pomuka podle dvou příčin smrti na dva Jany: oba zemřeli stejnou smrtí, ale jeden, zpovědník, roku 1383, druhý generální vikář o deset let později. A tak hrob generálního vikáře se stává hrobem zpovědníka, o němž už Hájek zaznamenává celou řadu nových ale vy myšlených podrobností. Zbožní barokní životopisci doplnili to, co scházelo o jeho mládí a životě. Na základě těchto zpráv pak byl svatořečen a bulu papežská je opakuje. Co přece mohlo lépe potvrdit zprávy o zpovědním tajemství jako důvod mučednické smrti, ne-li podivuhodně zachovaný jazyk, nalezený v netknutém hrobě?

Kdyby nebylo lidové tradice - se všemi jejími omyly - nebylo by došlo ani k svatořečení. Lidová tradice totiž zachovala svědectví o smrti svatého mučedníka

jehož životopis nebyl v čas napsán. Je však třeba se tázat, proč v době takového úpadku úcty známých světců - jsme za husitských válek - přežila památka právě tohoto muže a vyšla z nich ještě posílena. Různé okolnosti, jako ona mříž kolem hrobu a onem.votivní kalich, jasně naznačují, že u Janova hrobu se dala nějaká uzdravenínebo zázraky. Ty udržovaly jeho úctu a daly podnět k dalšímu vývoji ústní tradice.O zázracích totiž hovoří již brzy po jeho smrti Petr Klarifikátor.

2 Co však zůstane nakonec ze svatého Jana modernímu člověku? Pochopitelně zmizí všechny krásné podrobnosti o jeho ctnostech, postech a odříkavém životě jež byly vyplňeny podle životopisů jiných světců. Zůstanou hlavní životní data, sebraná poručnou z listin a mnoha úředních aktů, z doby, kdy působil jako generální vikář. V oné době je možno sledovat jeho život v úřadě téměř den po dni. Ale to je málo příliš na světce, a nestačí ani na to, že za studí byl zvolen rektorem záalpských studentů v Padově. Naštěstí však víme víc.

1 Jan z Jenštejna, jehož důvěrníkem Jan z Pomuku byl po léta, usiloval horlivě všemi prostředky o nápravu mravů v české církvi. Narazil pochopitelně na odpor rozmařilého kléru i laiků, ale také svého krále, který bezostyšně hrubě zasahoval do církevní pravomoci. Chtěl pivést církev zcela pod svůj dozor. Usiloval o to, aby sám mohl jmenovat nejen biskupy, nýbrž i všechny preláty, ba i faráře, aby mu tak byla církev vydána na milost a nemilost. Jan z Jenštejna nebyl muž, který by proti svému svědomí ustupoval tam, kde byl v právu. Každý jeho pokus o obranu svobody církve se však setkával s výbuchy královského hněvu. Nejednou se jeho generální vikáři a úředníci rozutekli, když král se chystal zasáhnout svou ozbrojenou mocí proti nim. Arcibiskup sám byl vězněn, jindy mu bylo vyhrožováno násilnou smrtí a konečně se pokusili ho otrávit. Arcibiskupovy úředníky pronásledovali pro jejich věrnost. Generální vikář byl jeho nejbližším spolupracovníkem. Jestli si tedy Jenštejn vybral do tohoto úřadu právě Jana z Pomuku, měl pro to jistě dobré důvody. A když Jan z Pomuku úřad přijal, dělal tak s vědomím, co ho může očekávat, bude-li svědomitě plnit své povinnosti. Převzal svůj úřad v době, kdy arcibiskupa opustili ze strachu mnozí jeho přátelé a jiní ho přemlouvali, aby králi ustoupil i tam, kde byl v právu, aby totiž církev neztratila všecky svůj majetek.

2 Prameny svorně udávají, že příčinou smrti sv.Jana bylo potvrzení nově zvole-

ného kladrubského opata proti vůli Václava IV., který chtěl klášter proměnit v nové biskupství a obsadit je osobou sotě povolnou. Chtěl tak oslabit autoritu Jenštejna, který stál v cestě jeho plánů, jejichž posledním cílem bylo zmocnit se církevního majetku, který však pro arcibiskupa, v tehdejším společenském uspořádání, byl nepostradatelnou zárukou svobody. Jan z Nepomuku se nedal zastrašit, ačkoliv dobře věděl, jaký b. tento čin mohl mít následky. Kdyby nebyl zemřel pro nic více než pro věrnost své povinnosti a pro obhajobu svobody církve, už to by dostačilo, aby mohl být zván svatým mučedníkem.

1 A to, co se vykládalo po Praze, že totiž Jan odepřel porušit zpovědní tajemství, a co, jak se všeobecně tvrdilo, našlo další potvrzení při nalezení podivuhodně zachovaného jazyka, to se zdá být v naší době potvrzeno novým náznakem: Vyšlo totiž najevu, že právě rok před Nepomukovou smrtí byly mezi královskými manžely rozpory a že Václav IV. pomýšlel na rozchod s Žofií.

2 Očištěn od barokního nánosu svatý Jan z Nepomuku ~~xx~~ ^{stojí} ~~xxxix~~ vedle světců jakými byli: ~~xvii~~ ^{anglicky} Tomáš Beckett, ~~xxvii~~ Stanislav, ^{anglicky} Vojtěch: do řady hrdiných obránců Božích a církevních práv proti zvůli a násilí světské moci, kteří konali svou povinnost i za cenu svého života.

Jsme v předvečer svátku sv. Jana Nepomuckého; ^{přečteme} vám konferenci, kterou pro vás připravil dp.dr.Jaroslav Polc a v níž odpovídá na některé z námitek proti tomuto našemu národnímu světci:

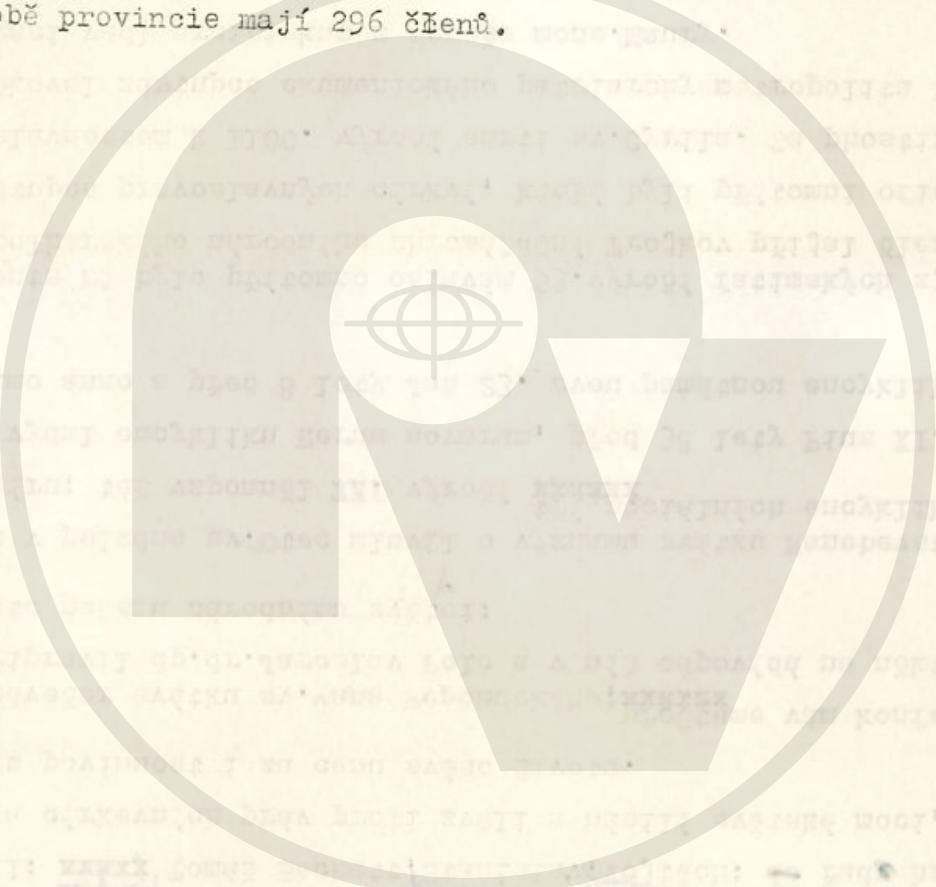
V proslovu v poledne sv.Otec mluvil o významu svátku Nanebevstoupení Pána pro naši víru; též vzpomněl ~~xxv~~ ^{tří} sociálních encyklik: před 78

Lev XIII. vydal encykliku Rerum novarum, před 38 lety Pius XI. encykliku Quadragesimo anno a před 8 lety Jan 23. svou památnou encykliku Matka a učitelka.

300 000 poutníků bylo přítomno oslavám 53.výročí fatimských zjevení. Předseda bulharského národního shromáždění Trojkov přijal členy papžeské mise a zástupce pravoslavných církví, kteří byli přítomni oficiálním vzpomínkovým slavnostem k 1100. výročí smrti sv.Cyrila. Za phostinství bulharské vlády poděkoval zástupce ekumenického patriarchy metropolita Emilián. Papežskou delegaci vedl arcibiskup z Remeše mons.Maury.

Generál řádu jezuitů P.Petr Arrupe odjíždí v pondělí do Polska, aby navštívil tamější dvě provincie řádové. V Polsku pracuje 693 jezuitů; mají též misii v Zambii a za dvě poslední léta několik jezuitů mohlo tam odejet.

Cestou zpět z Polska P. Arrupe pojede přes Československo a doufá se setkat s členy tamější provincie české a viceprovincie slovenské. Podle posledních statistik obě provincie mají 296 členů.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

opříložen nejnovější číslo pořadu vysílaného pod názvem "Vatikán a svět". Pořad je vysílán každou neděli od 18 hodin na frekvenci 104,2 MHz. Vysílání je možné poslechnout i v rámci celého programu.

Úvodní část pořadu je věnována aktuálním událostem v Římě a v Evropě. Druhá část je věnována významným osobnostem, kteří v současnosti působí v Římě. Třetí část je věnována významným událostem v Evropě. Čtvrtá část je věnována významným událostem v světě. Pořad je vysílán každou neděli od 18 hodin na frekvenci 104,2 MHz. Vysílání je možné poslechnout i v rámci celého programu.

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Drazí nemocní!

V minulém vysílání jsme poznali, že úcta k Panně Marii je rozšířena po celém světě, že nemá hranic. Kam pronikne víra v Krista, tam je vzývána i ona. A nejen dnes. Stejně tomu bylo i dříve, v předešlých staletích. Posledně jsme s mariánskou písni obletěli svět, dnes s ní prolétneme dějinami. Jak uctívali Bohorodičku dříve, jaké písni jí zpívali naši předkové.

Ze starověku, z prvních dob církve se nám bohužel nic nedochovalo. V římských katakombách byly však objeveny nástenné malby, o nichž znalci tvrdí, že představují Pannu Marii. Je tedy pravděpodobné, že první, nejstarší zpěvy k chvále Matky Boží zaznívaly již ve starověkém Rímě.

Svou vlastní pouť zahájíme dobou ranného středověku. Církev již zvítězila nad římským pohanstvím, křesťanství již není pronásledováno. Může se oddechnout, nemusí již bojovat o holou existenci a pomýšlí již na vnitřní kulturní rozvoj. Znakem tohoto vývoje v církevní hudbě je gregoriánský chorál. Jsou to vážné, pro dnešek snad přísné melodie, ale hodily se dobré do tehdejších chrámů vybudovaných z hrubě tesaných žulových kvádrů, položených prostě na sebe. Taková byla tehdy i zbožnost. Nehledaná, prostá, ale pevná jako ta žula. Zrodila nám mučedníky a věrozvěsty, kteří šli neohroženě hlásat evangelium mezi poháhy, třebaže v mnoha případech věděli, že jdou na smrt. I tento chorál se ale dovede rozněnit, zpívá-li o Panně Marii. Poslechněte si ukázku, zpívanou během mše svaté při svatém přijímání: BEATA VISCERA: 0,46 m.

Postupem středověku se společnost a hlavně její mravy zjemňují. Církev může v klidu pracovat a tato práce přináší bohaté ovoce. Na konci středověku vzniká polyfonie, vícehlasý zpěv. A ty nejkrásnější melodie jsou opět věnovány Panně Marii, nyní již ve zjemnělé, lahodnější formě. Poslechněte si hymnus "ALMA REDEMPTORIS MATER", v němž známý francouzský mistr z XV. stol. Vilém Dufay polyfonicky zpracoval dřívější středověký nápěv /celá píseň 2,55 m - zkrátit/.

Renesanční vlna, která charakterizuje začátek novověku, rovněž neponechala mariánské písni a melodie bez povšimnutí. Poslechněte si hymnus, který složil na přelomu 16. a 17. stol. známý komponista Michal Praetorius, inspirován Zvěstováním Panny Marie a pozdravem archanděla Gabrielem

"MADRE DEL MONDO" /1,41 min./

riela

Mariánská úcta vrcholí v době baroka, tj. v 17. a 18. století. Jsou zakládána stále nová mariánská břetrstva a nejpřednější hudební mistři se cítí povinni vzdát Panně Marii hold svým uměním. Vyslechněte s nami část skladby, kterou jejímž autorem je i vám známý W.A. Mozart

SANCTA MARIA /část, asi 1 minutu/

Ani v minulém století tato úcta neutichla, v některých zemích však počíná kolísat. Hodně novodobých lidí věří spíše technickým vynálezům a pokroku, než pomoci a přímluvě Matky Boží. V té době Panna Maria všem odpověděla svým zjevením v Lourdech. Snad ani přesně neznáme ke kolika zázračným uzdravením zde došlo u případů, s nimiž si věda již nevěděla rady. K její poctě složili v Lourdech tuto píseň

LOURDY /asi 1 min./

Krásu mariánských lidových písní uznal i II. Vatikánský koncil a dovolil, aby se zpívaly všude v národních jazycích i při mši svaté. Všude velmi rádi uposlechli. Dnes můžete v Rímě každou neděli slyšet v kostelích tuto prostou píseň, kterou též náš pořad zakončíme. Jmenuje se "O DEL CIELO GRAN REGINA - Velká královna nebes /čas podle potřeby/

Mariánská náda trvá a v současné době, zvláště v Itálii, je mariánská polovina lidem velmi oblíbená.

II. vatikánský koncil připustil do liturgie křesťanské jazyky národní a to dalо podnět i k oživení lidových náboženských písní. Tak i v Itálii můžete v Rímě slyšet v kostelích i tuto prostou píseň, kterou zakončíme

náš pořad.....

Končíme náš pořad pro nemocné, který připravil náš spolupracovník

Josef Novák.

ústav pro studium
totalitních režimů

Připojíme alespoň stručnou zprávu o oslavě svátku svatého Jana Nepomuckého v římské papežské kolejí, která nese jeho jméno. Letošní svátek byl zároveň i jakousi oficiální oslavou čtyřicátého výročí trvání koleje. Nemoc nejdůstojnějšího Otce kardinála Josefa Berana nedovolila zevnější oslavu, ale její rodinný ráz byl proto tím intimnější a hrdečnější. Pontifikální požehnání a Tedeum měl poslední rektor České koleje a první rektor Nepomucena kardinál Alfred Ottaviani, který při domácí akademii v saloru kolejí oživil ve svém proslovu začátky Nepomucena, neklamávaje kamene a stavbu nové důstojné budovy, při nichž se projevil živý zájem jak svaté Stolice tak československé vlády. ¹zpomněl na některé ze svých bývalých alumnů a záků a na ostatní desítky kněží, kteří vyšli z Nepomucena a pracovali ^{pracovali} a mnozí i žrpěli na cyrilometodějské vinici. Český episkopát důstojně byl zastoupen, jak to připomněl rektor kolejí prelat František Planner, v osobě pražského arcibiskupa nejdůstojnějšího Otce kardinála Berana a slovenské pány biskupy zastupoval mons. Pavel Hnilica. Slavnosti, které oživil sbor alumnů kolejí několika národními písměmi a slovanským ekumenickým mnogaja ljeta, se zúčastnili také dávní přátele kolejí arcibiskup Pangracio, biskup Pascoli, protokonsultor basiliánů Otec Myškiv, kanovník Bězdíček a řada bývalých alumnů a představených. Náš milovaný pan kardinál, třebas zesláblý a hodně trpí, zůstal po celou dobu a společně s Otcem kardinálem Ottavianim udělil nám všem požehnání, které platilo i všem přátelům ve vlasti, zvláště všem bývalým alumnům.

Z Vatikánu: Sv. Otec zaslal poselství arcibiskupům, biskupům a laickým delegátům, z 80 indických diecézí, kteří ve čtvrtek zahájili v Bangalore celonárodní studijní kongres na téma "Církev v dnešní Indii" Papež všem připomíná hlavně nutnost jednoty a jednotné práce, neboť všichni - jak výslovně praví - "jsou povoláni ke spolupráci na rozšíření Kristova poselství ve světě".

V jiném poselství zaslaném členům akce mezi příslušníky svobodných povolání ve Francii, kteří se shromázdili na studijním sjezdu v Lourdes Pavel VI. upozorňuje na důležitost a význam apoštolátu v tomto prostředí, jehož příslušníci díky svému jmění, vědomostem a moci mají velkou zodpovědnost za osudy světa. Takový apoštolát je obzvláště významný v dnešní době, kdy existuje tolik napětí mezi různými skupinami lidí. Proto musí být prováděn v těsné spolupráci mezi kněžími, řeholníky i laiky. Všechny pak vyzývá zvláště k úctě k Panně Marii.

Z Ríma: Na zaoceánské italské lodi Michelangelo zemřel ve čtvrtek během plavby následkem mrtvice arcibiskup z Yucatánu v Mexiku, mons. Fernando Ruiz y Solorzano. Rakev s jeho pozůstatky bude po přistání v Neapoli dopravena do Ríma, kde budou v neděli vykonány pohřební obřady. Pak teprve rakev nastoupí zpáteční cestu do Mexika.

V Rímském kongresovém paláci skončil ve čtvrtek devátý studijní sjezd řeholníků kněží pověřených hospodářskou správou církevních ústavů řeholníků kněží pověřených hospodářskou správou církevních ústavů, konaný v rámci pátého týdne kolektivního života. V závěrečném projevu předseda organizace, páter Depuiche promluvil o významu nově zřízeného nemocenského pojištění pro příslušníky řeholních komunit.

Z Itálie: O první červnové neděli italští věřící vykonají pouť do svatyně Panhy Marie Matky a Královny v Terstu. Na tuto neděli připadá totiž desátá výročí zasvěcení se Itálie Neposkrněnému Srdci Panny Marie.

Z Francie: Ústřední tajemník francouzské biskupské konference mons. Ečegaray, který byl nedávno jmenován pomocným biskupem pro Paříž, obdrží biskupské svěcení o svatodušní neděli od pařížského arcibiskupa kard. Martynho v katedrále Notre Dame. Spolusvětitelem bude i stálý tajemník biskupského synodu mons. Ladislav Rubin.

RaVat:CECO- 17.5.69 (Gypl.)

170 /1

Vášen:

Milí přátelé, a zvláště vy, všichni drazí posluchači, kteří jste s takovou vděčností naslouchali slovům nejdůstojnějšího Otce kardinála Josefa Berana, když k vám mluvil z Vatikánského rozhlasu, už jeho hlas neuslyšíte: Před několika hodinami si Pán k sobě povolal svého věrného služebníka, aby mu dal zaslouženou odměnu. Dnes dopoledne v 10 hodin 40 minut skoro bez smrtelného zápasu vydechl svou šlechetnou duši a jeho statečné srdce dotlouklo navždy. Včera se ještě zúčastnil oslavy svátku sv. Jana Nepomuckého v kolejní kapli a rodinné slavnosti v salonu koleje, při příležitosti čtyřicátého
~~XXXXXX~~ výročí založení koleje. Byl velmi unaven, ale z jeho tváře nezmizel jeho milý úsměv, s kterým pozdravoval všechny když při odchodu všem žehnal. Zdálo se mi, že se chtěl s každým ještě jakoby rozloučit. Bránil jsem se té myšlence. Ale předtucha byla pravdivá. Měl těžkou noc, ale ráno přece ještě se čtyřmi kněžími koncelebroval ve své domácí kapli. V deset hodin přijal zbožně a s hlubokou vírou svátosti nemocných, rozloučil se se všemi, skoro až do poslední chvíle byl stále při vědomí. Svatý Otec ~~příkaz~~ přispěchal z Vatikánu k jeho lůžku, ale mohl se už jen pomodlit za pokoj jeho duše. Postál tam hezkou chvíli v tichém usebrání a modlitbě a dlouze se zadíval do tváře kardinálový, v níž zkameněl poslední úsměv, který patřil více nebi než této zemi, která pro něj byla dvojnásobným vyhnanstvím. Při rozloučení s kolejí řekl svatý Otec alumnům: Tolik jsem si vážil a měl tak rád Vašeho pana kardinála: jeho život byl svědectvím víry a věrnosti k Církvi i k rodné zemi. Buďte věrni jeho odkazu, následujte ho. Modlím se za něho i za tu zemi, která se jménuje Československo.- Jako v životě tak i ve své smrti zůstal pan kardinál Beran skromným, tichým: odešel tak prostě, nenápadně, jak žil. Pán Bůh si ho k sobě vzal - velikého ctitele Bohorodičky - v sobotu, v den zasvěcený Matce Boží a v den eucharistického světce svatého Paschala. Jako jeho život tak i jeho smrt byly poznamenány touto dvojí jeho láskou: láskou k Marii a k Ježíšovi v nejsvětější svátosti. Nechť odpočívá v pokoji.

Vášen: Antonín Klemens s mrs. Plemencem

Hudební vložka /1 min./

Milí přátelé, někteří z vás už možná slyšeli smutnou zprávu, kterou jsme vám sdělili v našem odpoledním vysílání o úmrtí našeho milovaného ~~Jana~~^{jále} kardinála, pražského arcibiskupa Josefa Berana. Slyšeli i rozhovor s rektorem Nepomucena dr. Františkem Plannerem o posledních chvílích pana kardinála a o návštěvě svatého Otce u jeho úmrtního lůžka. Tušili jsme, že nás Pán kardinál brzo opustí, ale někdo nemyslil, že to bude tak brzo a tak náhle. Třeba s velikými obtížemi, pan kardinál sloužil ještě dnes svou poslední mši svatou, v deset hodin přijal z živou vírou a hlubokou zbožnosti pomazání nemocných a v 10 hodin 40 minut si vzal Pán Bůh jeho duši k sobě. Teď jeho zchladlé tělo leží oblečeno v kněžská roucha v salonu koleje Nepomucena v záplavě květů a zeleně a vedle hoří čtyři voskovice, a mezi květy prostá kytice modrých chrp, jako byly modrá jeho oči, a jiných polních květů, které tam položila česká duše jako pozdrav daleké domoviny. Začali už přicházet první smuteční hosté mezi ~~prvními~~^{nimi}: arcibiskup Casaroli, mons. Chelli, kardinál Felici a řada dalších. V neděli večer bude rakev uzavřena a bude se konat obvyklé kardinálské roquito. Pohřeb, podle dosavadních disposic, budou v bazilice svatého Petra v blízkosti oltáře svatého Václava ve čtvrtek o půl jedenácté dopoledne.

Zvěčnělý pan kardinál patřil i také do naší rodiny, která se shromáždil u přijímače vatikánského rozhlasu každý večer. Tolikrát jste slyšeli jeho milý hlas a přijali jeho požehnání. Naposledy na Zelený čtvrtek, kdy promluvil k našim kněžím o velikosti a svatosti kněžského povolání. Nikoho tedy nepřekvapí, že tento první večer necháme mluvit jeho sekretáře dr Jaroslava Škarvadu, který stál v posledních letech nejblíže panu kardinálovi a který nám řekne něco o posledních hodinách pana arcibiskupa. Ne měl dnes mnoho klidu, aby si mohl seřadit myšlenky. Ale poznáte tak v jeho slovech ~~tím spíše~~ tlukot v srdci oddaného syna, které vám dokáže přiblížit poslední okamžiky lépe než dlouhé líčení.

Potřeboval bych trochu klidu, abych si mohl seřadit myšlenky, a ten dneska jistě nenajdu. Sdělím Vám tedy jen pár dojmů, které na mne dnes nejvíce zapůsobily. - Bylo tři čtvrtě na sedm ráno. Jako vždy v tuto dobu ovlékali jsme se ke mše svaté, kterou jsme koncelebrovávali s Otcem kardinálem. Přišel na smrt unavený, velice těžce dýchal. Měl jsem strach, jak to dopadne. Mše svatá začala jako vždy. Už minulé dny na začátku až do evangelia pan kardinál seděl. Dnes byl tak unaven, že si dal říci a sedl si i po obětování. Vydržel to až do modliteb před ~~pečeťnováním~~. Pak si stoupl, a při pozdvihovali zvedal svatou hostii i kalich, i když se mu ruce povážlivě trásly. Zápasil o dech, měl málo kyslíku. Po proměňování jsme ~~MHM~~ ho zase nutili, aby si sedl. A on - to dojalo nás všechny - chytil oběma rukama kalich a držel se ho jako své opory. "Ten nepustím", ~~MHM~~ říkal odhodlaný výraz jeho tváře, kteřou jako vždy zdobil úsměv. Po otřenáči si opět sedl, i svatou hostii jsem mu podal do ruky k svatému přijímání. K pití z kalicha však opět povstal. A pil dlouze - třikrát přikládal ke rtům kalich nejsvětější krve. I to na ~~Anne~~ hluboce zapůsobilo. Člověk očividně od souzený k smrti a pije kalich ~~newm~~telnosti. Krev Krista, který vstal z mrtvých jako první z bratří. Nemohl jsem na to nemyslit, když jsem viděl, jak ten kalich až lačně už po třetí přikládal ke rtům. Po mše svaté jsme ho nutili, aby si šel lehnout. Neuspěli jsme. Přinesli jsme mu tedy do kaple lenošku a velebná matka přišla s kyslíkovou bombou. Vdechoval kyslík a modlil se své obvyklé modlitby. Zatím jsem zatelefonoval lékaři. Přišel během půl hodiny a shledal stav pana kardinála velmi vážným. Nehty měl černé, spotřeboval si všechn kyslík, který měl ještě v krvi a nebyl s to si ho ~~MHM~~ nahradit. Lékař vyslovil obavu, že se nedočká zítřka. Včera se ještě Otec kardinál pohyboval jako vždy. Byl svátek svatého Jana Nepomuckého a zúčastnil se i akademie k jeho poctě. Bylo tedy těžké udělovat mu svátost pomazání nemocných. Dnes však už bylo nutné se mu o tom zmínit. Řekl jsem mu tedy, že tu už byl lékař lidský, ale v jeho situaci že lépe může pomoci lékař božský, Kristus Pán, který pro nemocné ustanovil zvláštní svátost pomazání nemocných. Jak to pan kardinál uslyšel, ihned souhlasil. A velmi živě, jak to on dovedl. Hned že ji chce. Řekl jsem mu tedy, že není takový spěch, že jsem to domluvil s mons. rektorem na deset hodin. Byl velmi spokojen. Já zatím telefonoval na sekretariát Svatého Otce, abych tam oznámil, jak je s panem kardinálem. Za chvíli mne volal sám arcibiskup Benelli, ~~MHM~~ oznamoval, že Svatý Otec chce přijít a ptal se, kdy by byl nejvhodnější okamžik.

Řekl jsem, že doufám, že by to šlo i odpoledne, ale že situace je tažová, že cím dřív, tím to bude lepší. Řekli mi, že mám očekávat odpověď. Zatím bylo deset hodin, šel jsem znova k panu kardinálovi. Tomu za přítomnosti všech bohoslovů a kněží koleje uděloval rektor Planner pomazání nemocných. Pan kardinál těžce dýchal, ale všecko vnímal a sám na modlitby odpovídal. Pak s dětškou upřímností poděkovoval mons. rektoru ~~z~~, zdravil jednoho po druhém kněze a bohoslovce koleje, ~~M~~ a nakonec jim dal požehnání. Běžel jsem znova k telefonu, abych nepropásle oznamení, kdy přijede Svatý Otec. Tu přiběhne velebná matka představená: Pojáte honem, pan kardinál umírá! Seběhnu dolů, vidím, jak se v ložnici pana kardinála modlí modlitby umírajících, přede dveřmi však najdu už jednoho zástupce Vatikánu z průvodu Svatého Otce. Ten prý už přijíždí. Běžím tedy před kolej, tam už přijíždějí první auta, ve třetím je pak sám Svatý Otec. Říkám mu celý zajknutý, že pan kardinál právě umírá, ~~M~~. Ani jsem nezaslechl, že ~~z~~ mons. rektor opravil, že prý je už mrtvý. Dopravodám Svatého Otce do ložnice pana ~~K~~ kardinála. Zdál se mi příliš bledý, ale přece mu šeptám do ucha: Eminence, Svatý Otec je už zde. Oznámil jsem mu to totiž už dříve, a on se na to těšil. Svatý Otec je už zde, říkám mu ještě jednou - a teprve pak si uvědomuji, že on mne už neslyší a slyšet nemůže. Asi před dvěma minutami skonal. Svatý Otec bere do svých jeho ruce a pak ho líbá na čelo. Pak se modlíme ~~M~~ všichni společně Zdrávas královno. "A požehnaný plod života svého nám po tomto putování ukaž, ó milostivá, ó přívětivá, ó přesladká Panno Maria." Je sobota, den mariánský ~~V~~ máji, měsíci mariánského. Panna Maria nás vyslyšela. Doktoru Josefu Heranovi, arcibiskupu pražskému, kardinálovi svaté církve římské titulem u Svatého kříže na Flaminiu ukázala ~~M~~ svého Ježíše, který pro nás byl ukřižován a vstal z mrtvých. A my v přítomnosti Svatého Otce cítíme, že tu jde o tajemství víry, lásky a věrnosti, které se nedá vyjádřit slovy. A že nás národ má v nebi o jednoho svatého patrona víc.

ústav pro studium
totalitních režimů

/varhany/ Tělesné pozůstatky pražského arcibiskupa kardinála Josefa Berana odpočívají v rakvi. Byly tam uloženy a zapečetěny dnes v neděli v 6 hodin večer. I nadále zůstávají rakev vystavena v sále koleje Nepomucena. Ve středu večeřebudou převezeny do baziliky sv.Petra a tam bude ve čtvrtek o půl jedenácté pohřební mše svatá.

Jeho duchovní

Pan kardinál Beran "dobrý boj bojoval, víru si uchoval", jak stojí na smutečním obrázku. A my s hlubokým dojetím přehlížíme jeho dlouhý svatý život; jímž nám byl příkladem. Pochází z vždy věrné Plzně, z rodiny učitele, ředitele měšťanské školy; narodil se 28.prosince 1888. V Plzni vystudoval klasické gymnázium a po matuře se rozhodl pro kněžství. Bojoslovecká studia vykonal v Římě; tam byl též vysvěcen na kněžství 10.června 1911. Po návratu do vlasti jako doktor teologie působil nejdříve v duchovní správě a pak se stal kaplanem na ústavech školských sester u sv.Anny v Ječné ulici v Praze. R.1932 začal přednášet pastorálku na Karlově univerzitě a byl jmenován rektorem pražského arcibiskupského semináře. Bohoslovce vedl k apoštolské církevnosti nejen slovem, nýbrž především příkladem. Často byl zván na kázání, u jeho zpovědnice v kostele sv.Vojtěcha neustále čekali lidé na slovo rady a Božího odpuštění. Byl vždy upřímným národovcem, ale jeho českostí mělo hluboké kořeny náboženské: věděl, že národ může být opravdu velký a šťastný, jen když bude věřící. 6.června mons.Beran zmizel nejdří ve za vraty Pankráce, pak putoval do Terezína a konečně se usadil v Dachau. Nejen že přečkal hrůzy koncentráku, on malý slabý kněz; všem byl oporou a posilou svým nezdolným nadpřirozeným optimismem nezištnou obětavostí. Jenž z jeho spolužáků po návratu o něm napsal: *P.Shrubr* Berane, tys nám dal své srdce v tábore, a naše srdce ti budou vždy vděčná. Stál jsi nad námi všemi vysoko, jako pramen živé síly a statečnosti vpravdě křesťanské. Stál jsi nad námi jako vzor křesťanské pokory a lásky k bližnímu - až do krajinosti! - A ještě jeho svědectví *Jan K. Krajna*

Beran v Dachau byl naší velkou slávou pravého kněze, jenž zůstává takřka všude stejně klidný, protože se cítí všude v rukou Božích, protože se cítí všude v rukou Božích, protože se cítí všude blízko svého Krista... Monsignor není a nikdy nebyl vlažný čech. Dovedl však své česští uvést ve vyšší syntézu lidství a křesťanství, a vynutit si úctu u všech, i u Němců.. Vídal jsem německé kněze, jak tam, na půdaze táborové kaple, přiklekali k českému knězi Beranovi, přepodivně vymoděnemu a pokroně se mu zpovídali, ačkol

liv tam měli dost svých význačných duchovních vůdců...jak vděčně vzpomínal na Beránka starý vlastyka pravoslavný Brabec, když užívali a někdy zneužívali jeho dobroty ruští chlapci Voloděka, Péťa, Nikolaj a Štefan."

Když mons. Beran byl 7.listopadu 1946 jmenován arcibiskupem pražským a 8. prosince konsekrován ve svatovítské katedře, byl to svátek celého národa. ~~Kons. Beran si ale byl vědom lidské vrtkavosti.~~ Jaké mylšenky mu šly hlavou? Pověděl nám to sám letos 19/března, když jsme mu blahopřáli k jmeninám:...

A skutečně: jen něco přes rok mohl kličně pracovat; největší jeho radostí byla duchovní pouť svatého Vojtěcha po českých vlastech. Tušil Vojtěchův nástupce, že půjde zanedlouho v jeho šlepějích do vyhnanství? ~~Přišel už v létě~~ Arcibiskup Beran se nestavěl záporně vůči novému zřízení, byl ochoten spolupracovat, těžko chápali např. na Západě jeho Te Deum po zvolení Gottealdo vě; ~~a vzhledem~~ vůči zřejmé věrolomnosti a zlé vůli tehdejších vedoucích zničit církevní život se Beranova tak příslovečná laskavost zlomila. Ve Vídni Božího vstoupit nemohl. Nastalo 16 let internace. ~~Brněnský pan biskup Karel Skoupý na ohně~~ ~~prohl~~ léta s kard. Beran ~~zvítězil~~, ~~loni~~ vzpomínal v předvečer kardinálových osmdesátnic:....

{ Pius XII. Jan XXIII. i Pavel VI. ~~mu~~ v oněch letech k životním i kněžským jubileím poslali list a ujistili ho ~~společensk~~ ^{jením} v modlitbách. ~~ac. Brn~~

V Radvanově U mladé Vožice se doveděl, že v konsistori 22.února 1965 má být jmenován kardinálem. Po týdnech nejistoty mohl odletět do Říma, ale v letadle se ~~dovezl~~, že de domu už nevrátí. Velké ovace přichystali Římané našemu kardinálovi, ~~vyznavači dvakrát~~ pro víru. ~~19.~~ března se ujal řízení svého kardinálského titulárního kostela sv.Kříže. V kázání se obrátil krátce i k přítomným českým krajanům:...

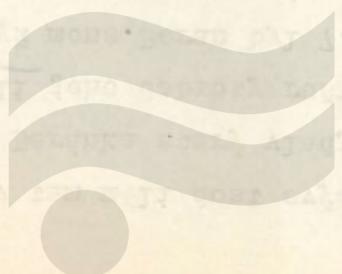
Snad se tehdejší vedoucí domnívali, že se zbavili osobnosti pro sebe nepohodlné - brzy se ale jejich úsudek asi změnil. Svou skromností, laskavost a výhradně náboženským obsahem svých projevů vyvrátil jejich výtky, že je nesnášenlivý."Proč se nemůže vrátit? ptali se všichni.

"a svou vlast, on velký vlastenec, nezapomněl. Všude a všechny vybízel k modlitbě za svou arcidiecézi a za Československo a prosil o náboženskou pomoc. Činil tak především při svých návštěvách našich krajanů: v USA, Francii, Norsku, Německu, za své pouti do Fatimy - a byl by tak udělal i v Brazilii a Kolumbii loni v létě, kdyby mu v této cestě nezabráníla zákeřná nemoc, kterou lékaři odhalili při operaci července ve Stuttgartu. ~~Muž~~

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

zhruba

Chvílemi se zdálo, že se podařilo zastavit její proces. Ale pak, bylo to loni v listopadu, propukla v plné své zlobě. S příkladnou odevzdaností do vůle Boží přijal soud lékařů a za vlast obětoval oběť svého života. Ještě s námi oslavil své osmdesátiny; ~~blahopřejný~~ list sv. Otce byl nový projev uznání pro jeho celoživotní dílo pro církev a pro vlast:
Jeho nezdolný životní kořen ~~mu~~ byl nalomen; zpozorovali to i mnozí z našich posluchačů, protože jeho projekty se stávaly řidšími a hlas byl více a více zastřený. Velkou radostí mu byla mohutná pouť 14. února, kdy a pak ti z českých poutníků, kteří přišli poslední týdny do Říma, koncelebroval se sv. Otcem a českými i slovenskými biskupy. Pak jeho síly slábly a věděli jsme, že ho co nejdříve ztratíme.

25. ledna promluvil k činu Jana Palacha: výzvu k rozvážnosti, jednotě a trpělivému přijetí všech obětí nazval sám svým odkazem národu:
Vy dobře víte, že já, který k vám mluvím, jsem prožil také svá utrpení. A Ale dnes není čas na to, abychom mysleli na minulost; soustředěme své duchovní síly ve vzájemné svornosti k práci, k službě bratřím, k rozkvětu naší vlasti. Budeme národ dobrý a statečný.

Naposled mluvil k našim posluchačům na Zelený čtvrttek; jeho pozdrav platil kněžím a všechny nás nabádal k úctě k Eucharistii:....

Jeho konec přišel ychleji než jsme čekali. 16. května se ještě zúčastnil akademie ke cti sv. Jana Nemockého a k 40. výročí koleje. 17. května sloužil mši svatou s vypjetím posledních sil. Pak ulehhl, s klidem přijal zprávu, že mu udělí svátosti nemocných; když ještě sledoval obřady. ~~Tiskil se na~~ ~~návštěvu sv. Otce~~ ~~do v krvi~~ ~~nebylo kyslika~~. Svatý Otec byl prvním, kdo poklekl k modlitbě u jeho bezduchých tělesných pozůstatků. L'Os. Romano přineslo fotografii sv. Otce, jak líbá kard. Beraha na čelo. Nechť odpočívá v pokoji.

85/6 Míša

ústav pro studium
totalitních režimů

Náš pořad začneme první ze čtyř výzpomínek na zemřelého pražského arcibiskupa kard.Josefa Berana, kterou pro vás připravil dp.dr.Karel Vrána:...

Zprávy z Vatikánu:Tělesné pozůstatky kardinála ~~Josefa Berana~~ byly v neděli večer uloženy do rakve a v ní jsou vystaveny v síle koleje Nepomucena. Také v pondělí dopoledne se k nim přišla pomodlit řada osobnosti: jeden z těchto byl státní tajemník kard.Villot, býv.státní tajemník kard.Cicogna

ni, kard.Ottaviani, který s kard.Beranem mluvil ještě v pátek odpoledne, členové vatikánského diplomatického sboru, např.- polský velvyslanec Papée, nizozemský van Vorst tot Vorst, mons.Verolino, který byl posledním správcem pražské nunciatury r.1949, a slovenské řeholní sestry voršilky, které právě díl v Římě na generální kapitule, sestry dcery Božského vykupitele z Velehradského Vincentina, provinciál minoritů P.Šrdlík a další kněží, řeholní sestry i laici, Italové i členové české a slovenské římské kolonie. Ve středu večer budou v rakve s tělesnými pozůstatky kard.Berana převezena do baziliky sv.Petra; tam budou ve čtvrtek o půl jedenácté pohřební obřady. Zádušní mše svatou bude sloužit mons.Tomášek a závěrečný výkrop nad rakví vykoná sám sv.Otec. Při obřadech budou asi-stovat bohoslovci koleje Nepomucena, v níž kard.Beran bydlel poslední 4 roky.

Obřad uložení tělesných pozůstatků kard.Berana do rakve se konal v neděli večer; podle italských zákonů tělesné pozůstatky musí být uzavřena už po 24 hodinách po smrti zemřelého. Nejdříve byl čten latinský životopis kardinálů; pergamen byl pak vsunut do cínového pouzdra a uložen do rakve spolu s biskupskou mitrou. Rakve byla zapečetěna a uložena do druhé, dřevěné rakve. Obličeji kardinálů výjimečně nebyl přikryt kalichovým velem, takže návštěvníci mohou vidět jeho klidnou tvář skleněným otvorem.

Protokol o uložení do rakvě podepsal hlavní papežský ceremonář lazarista P.Hanibal Bugnini, ceremonář mons.Rossetti, slovenský biskup Pavel Hnilica, farář od Svatého Kříže při Flaminijské cestě, titulární kostel kard.Berana, dále rektor koleje Nepomucena mons.Planner, oba kardinálovi sekretáři mons.Škarvada a dr.Skalický, představená komunity sester boromejek v kolejí vel.matka Bonita, zástupce bohoslovci ctp.Vladimír Vyhlídka, zástupce českých laiků pan Karel Weirich. Nakonec se všichni pomodlili kající žalm De Profundis; předmodlival se jugoslávský kard.Šeper, který se právě přišel pomodlit k tělesným pozůstatkům.

Zprávy z Vatikánu: Pohřební obřady za kardinála Josefa Berana se budou konat ve čtvrtek o půl jedenácté v bazilice sv. Petra a závěrečný liturgický výkrop nad rakví vykoná sám sv. Otec. Sv. Otec tak chce dát najevo svou velkou úctu a lásku kemžemlému kardinálovi, který zemřel daleko od své diecéze a od své vlasti a jehož život byl provázen mimořádnými zkouškami a protivenstvími; kard. Beran je snášel s nezdolnou křesťanskou statečností a odevzdaností. Rámcem Zádušní mše svatou bude sloužit František Tomášek, který spravoval arcidiecézi pražskou po čtyři poslední roky místo kardinála Berana.

Svatý Otec přijal v slavnostní audienci nového mimořádného velvyslance a zplnomocněného ministra republiky Indonézské J. Exc. pana Hasajna Mtahara, který sv. Otcí odevzdal své pověřovací listiny. Ve svém proslovu Pavel VI. připomněl, jak církev přispívá k povznesení indonézského národa vůbec všude tam kde jí dopřejí svobodnou činnost. Pracuje především na oblasti duchovní, ale má zájem také o tělesné potřeby, protože služba lidem je pro církev nejlepší způsob jak dokázat lásku k Bohu. Indonézie má na 120 milionů obyvatel; z nich se hlásí ke křestanství tři a půl milionu a z nich půl druhého milionu jsou katolíci.

Další list sv. Otec poslal list ap. administrátorovi wloclawské diecéze v Polsku; mons. Janu Zarembovi; blahopřeje mu k 400. výročí založení diecézního semináře; založil jej biskup Štěpán Karnkowski 18. května 1569.

Další list poslal předsedovi anglického Fondu na záchranu dítěte; fond byl založen před 50 roky a získal si velké zásluhy v práci na pomoc dětem na celém světě, především indiánským a eskymáckým vsev. Americe, v Asii a Africe, kteří všichni a v této války.

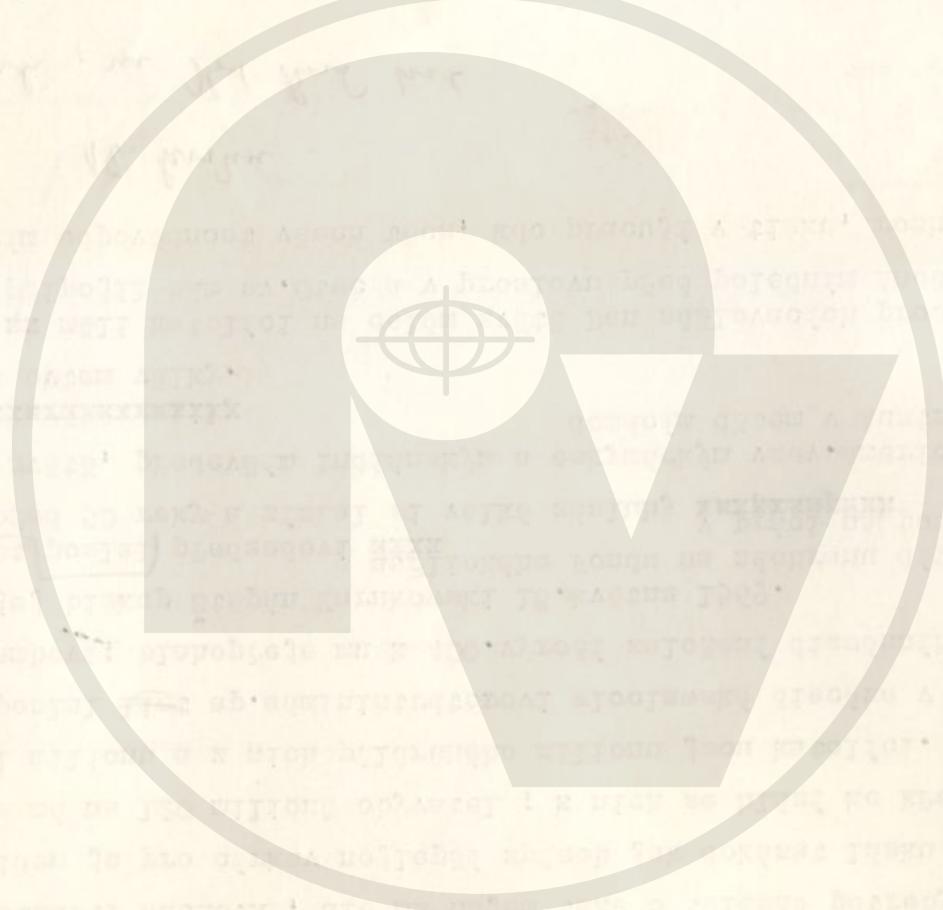
V neděli XX měli katolíci na celém světě Den sdělovacích prostředků. K podnikům se připojil sám sv. Otec a v proslovu před poledním Andělem Páně připomněl věřícím odpovědnost všech těch, kdo pracují v tisku, rozhlasu, televizi a filmu.

18. května

První rozhlas, už když byl hrát

ustav pro studium
totalitních režimů

Zprávy z Vatikánu: ~~Sámxkkx0tsekx~~
o půl jedenácté v bazilice sv.Petra. Mši svatou bude sloužit mons.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

RaVat CECO 20-5-69

Náš pořad začneme zprávami z Vatikánu:

Svatý Otec poslal prostřednictvím státního tajemníka kard. Villota telegram pražskému apoštolskému administrátorovi otcí biskupovi Františku Tomáškovi. Telegram ~~vyjednávajícímu~~ em ujišťuje otce biskupa Tomáška, metropolitní kapitu lu, kněze a věřící pražské arcidiecéze svou účastí nad smrtí arc.kar.

Josefa Berana. Pavel VI. vzpomíná vynikajících vlastností mysli i srdce, jichž kard. Beran využil k posvěcení duší jemu svěřených: byl všem vynika jícím příkladem především svým duchem oběti, křesťanskou statečností, nezdolnosťí, u laskavostí, velkou láskou k církvi a k své pozemské vlasti;

a konečně hluboce pocitoval její radosti i bolesti, její úzkosti i naděje. Svatý

Otec nakonec přislibuje své modlitby za pokoj duše služebníka věrného a zbožného, který byl vzorem pro celou církev; duchovní děti kardinála

Berana Pavel VI. vybízí a všechny, kdo ho milovali a kdo uchovávají jeho památku, aby i oni uváděli ve skutek to, čemu je kard. Beran učil a aby s pevnou nadějí obraceli k nebi své srdce.

Rakev s tělesnými pozůstatky kard. Berana je stále vystavena v aule koleje Nepomucena. Také dnes se k ní přišla pomočit řada osobnosti; jmennujeme alespoň římského kardinála vikáře dell' Acqua, představeného českých redemptoristů P. Jaroše, polského biskupa Rubina, který je generálním sekretem biskupského synodu. Nedaleko rakev je postaven oltář: jako v minulé

dny i dnes v úterý byly u oltáře slouženy mše svaté za pana kardinála.

Slovenský biskup mons. Pavel Hnilica koncelebroval s třemi slovenskými kněžími pro alumno koleje Nepomucena; po nich sloužil mše svatou zástupce české provincie rádu jezuitů, aby otec kardináloví poděkoval za veškeru přízeň a přátelství, které měl vůči jezuitům. Ve středu večer v 6 hodin bude rakev převezena do baziliky sv. Petra, v níž se ve čtvrtek dopoledne budou konat pohřební obřady. Zádušní mše svatou bude sloužit otec biskup Tomášek a po ní vykoná výkrop nad rakví sám sv. Otec jako projev své mimořádné úcty a lásky k našemu zemřelému kardinálovi.

To byly zprávy z Vatikánu.

U mikrofonu je dp. dr. Karel Vrána, který vzpomene ži očního díla kard. Berana.

ústav pro studium
totalitních režimů

Příští, svatodušní neděli v 10 hodin dřípoledne sv. Otec bude ve svato-petrské bazilice koncembrovat mše sv. s 27 novoknězy různých národností, kteří studují v Římě. ~~Někdy se užívá i jazyk duchovních~~ Ulyšte český doprovod.

Od 31. října do 9.listopadu zorganizuje bratrstvá Jesus-Caritas

poutě do saharské pouště, na místa, kde žil a zemřel Charles de Foucauld.

Poutníci navštíví ^{místo} Tamanrasset, oázu El Golea a poustevnu v horském masivu Hoggar ~~místo~~.

Dnes v úterý večer přiletí do Říma biskupové z ČSR, kteří se zúčastní pohřbu kard. Berana. Podle zpráv římského tisku ~~zvláštním~~ letadlem přijede početná delegace kněží, řeholníků i věřících. Ve čtvrtek budou v kostelíku pražské arcidiecéze slouženy zásdušní mše svaté. ~~po svém návratu z Říma~~

bude otec biskup Tomášek sloužit slavné zádušní bohoslužby v pražské katedrále. Do arcibiskupského paláce přicházejí četné projevy soustrasti. čs. úřady jim ulehčily vyřízení rychlé nutných formalit. Komunistický tisk referuje o smrti kard. Berana jen velmi stručně. Zato Svobodné slovo a Lidová demokracie ji věnují více míst. LD přináší krátký článek jednoho z kardinálových sekretářů.

Z Návštěvy sv. Otce v Ugandě se raduje také místní anglikánská církev; prohlásili to ve společném prohlášení anglikánští biskupové ^{států} Ugandy, Burundi a Rwandy závěrem pořad konaných v Namirembe. Biskupové doufají, že papežova návštěva bude zdrojem požehnání pro celou zem a vyslovují přání, že Pavel VI. navštíví také Namirembe, kde je svatyně zasvěcená anglikánským mučedníkům, kteří byli usmrceni pro víru podobně jako 22 mučedníků katolických. V Cincinnati v USA koncembrovali zádušní mše svatou za svou matku tři kněží, jeden z nich je biskup. ~~žádají~~ Jsou to bratři McCarthyové; jejich sestra je řeholní sestrou.

Delegace ústředí Svetové luterské federace navštíví vatikánský sekretariát pro jednotu křesťanů. K návštěvě dojde ve dnech 28.až 31.května, a to na pozvání sekretariátu. Cílem návštěvy je zesílit dialog mezi katolíky a luterány a hledat společné řešení pro různé otázky, které se týkají jak církve katolické tak i církve luterské.

^{Letadlo} Za své cestě do Ženevy 10.června sv. Otec poletí letadlem Švýcarské

letecké společnosti Swissair.

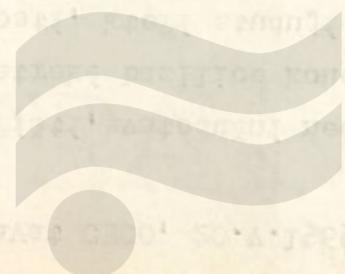
^{Letadlo} Je pojmenováno po kantonu Sankt Gallen a na pravých dveřích bude mít znak Vatikánu. Letadlo bude rozděleno na

tři části: jedna je vyhrazena sv. Otcí, druhá kardinálům a ostatním členům jeho doprovodu a třetí novinářům.*

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

..aktuality z Vatikánu. Tělesné pozůstatky pražského arciniskupa kard. Berana byly dnes ve večerních hodinách soukromě převezeny z koleje Nepomucena do baziliky sv. Petra, vnitř se budou ve čtvrtek dopoledne konat pohřební obřady. Zádušní mše svatou slouží otec biskup František Tomášek, který po čtyři poslední roky řídil pražskou arcibiskupství místo kard. Berana; výkrop nad rakví vykoná sám sv. Otec. Rakev bude uložena v kryptě pod bazilikou; je to nový důkaz velké přízně sv. Otce k našem zemi a k našem zemřelému kardinálovi, který zemřel mimo svou vlast. Obřadům budou přítomni kardinálové kteří právě dle v Římě. členové vatikánského diplomatického sboru, ~~před biskupem kteří do ČSR přijeli, když byly významnými kněžky XXIX.~~ v úterý večer v úterý se seniorem čs. episkopátu otcem biskupem Skoupým z Brna a další čeští a slovenští kněží a věřící. Rakev s tělem kard. Berana byla ve středu ještě vystavena v aule koleje Nepomucena. Přišla se k ní pomodlit řada osobností; u oltáře, který stojí vedle rakve sloužil mše svatou mons. Casaroli, sekretář Rady pro veřejné církevní záležitosti, který 19. února 1965 doprovázel kard. Berana na jeho cestě z Prahy do Říma a také za uplynulých čtyř let mu byl velmi přátelsky nakloněn. K rakvi se šlo pomodlit ~~cest biskupů~~, kteří v úterý v pozdních hodinách přijeli do Říma, aby na pohřbu zastupovali celou církev v ČSR. ~~Velehradské Božské sestry, když zavítaly do Říma, aby se zúčastnily pohřbu kardinála Berana. Velehradské Božské sestry, když zavítaly do Říma, aby se zúčastnily pohřbu kardinála Berana.~~ Mám u mikrofonu jednoho z nich, pražského administrátora ~~zdejšího~~ Františka Tomáška:

Lukáš & Lukáš

V bazilice sv. Petra byla před poledнем obvyklá generální audience. Zúčastnila se ji menší počet poutníků a turistů z českých zemí a tři větší skupiny ze Slovenska, ~~zdejší~~ sestry dcery Božského Vykupitele, které pracují ve Vincenciu na Velehradě. Sv. Otec pravil, že každá skupina poutníků z ČSR ho hlučně dojímá; svou přítomností dokazují, že si uchovali věrnost katolické víře, i přes všechny nepříznivé události rázu sociálního a politického v posledních letech. Nepřerušili proud životní mízy, který jejich národy v minlosti učinil velkými; ~~jaký~~ svou návštěvou ve Vatikánu opravňují k naději, že si jej chtějí uchovat i v budoucnosti; k tomu dává jim, jejich rodinám a celé jejich vlasti své apoštolské požehnání. Několik slov platilo velehradským sestrám: přál jim, aby vždy zůstaly věrný Kristu, jemuž se zasvětily: světu živují velký příklad, církvi a lidu Božímu ~~živují~~ nahraditelnou službu.

*Monseigneur Bertrand
ve funkci biskupa diecéze*

Rakev s tělesnými pozůstatky pražského arcibiskupa kard. Josefa Berana je
v bazilice sv. Petra, v příční lodi napravo od papežského oltáře, před
oltářem sv. Václava, u něhož kard. Beran tolíkrát sloužil mši svatou pro své
českého knížete
krájany. Byla tam převezena ve večerních hodinách z koleje Nepomucena. ~~V k~~
~~K~~
V krátkém průvodu, který vyšel z vedlejšího vchodu kráčel za rakví kardiná-
lův bratr se sestrou, kteří přijeli těsně před uzavřením rakve, dále šest
biskupů z ČSR, americký biskup českého původu mons. Mořkovský, biskup dr.
Kindermann, někdejší profesor na německé teologické fakultě a dnes světí-
cí biskup hildesheimský, čeští a slovenští kněží a věřící, kteří právě byli
v bazilice. U rakve, přikryté šedým přehozem, hoří velikonoční svíce, paškál,
znamení zmrtvýchvstalého Krista, nejsou květiny; který je zárukou našeho zmrtvýchvstání.
Před rakví se budou ve čtvrtek dopoledne konat zádušní bohoslužby: mši sva-
tu slouží otec biskup František Tomášek, který poslední čtyři léta řídil
pražskou arcidiecézi místo kard. Berana; výkrop nad rakví vykoná sám sv.
Otec Rakev bude uložena v kraptě pod bazilikou; je to nový důkaz velké
přízně sv. Otce k naší zemi a k našemu zeměmu kardinálovi.

Po celou středu byla rakev ještě vystavena v aule koleje Nepomucena: tam vedla hned cesta šest biskupů z ČSR, kteří v úterý večer přiletěli, aby byli přítomni pohřbu; vede je senior čs. episkopátu brněnský otec biskup Karel říšla se tam pomodlit řada římských osobností. Skoupy. U oltáře vedle rakve sloužil msi svatou mons. Casaroli, sekretář Rady pro veřejné církevní záležitosti, který 19. února 1965 doprovázel kard. Rerana na jeho cestě z Prahy do Říma.) K raki s tělem pana kardinála šlo hned šest našich biskupů,

Mám u mikrofonu pražského apostolského administrátora otce biskupa Tomáška požádal jsem ho, aby pro vás krátce vzpomněl ~~př~~ pana kardinála:

Sketch p. op. all the lower Tanka. for the 2nd part.

For all w. who. say you fit the m. & me don't. You do.

Případ vši o něm sv. liturgie Pavla Uhola, M. říj. v Rho
de katedrále, mohl být po mnoha dnech, by mohl i k. m. a.

is to be

145/2

W5/69
V italském proslovu Pavel VI. formuloval ~~to, co nám~~ věřícím dávají výmo-
ženosti vědy a techniky a především let kosmonautů k Měsici, jehož jsme
svědky. Vše to nás budí obdivem, a tento obdiv platí 1. člověku a 2. Bohu.
V člověku je něco, co ho přesahuje, je v něm odlesk čehosi tajemného, bož-
ského, pravil sv. Otec; člověk byl stvořen k Božímu obrazu a podobenství; ter-
to Boží původ, tato moc člověka ovládat přírodu stojí dnes znova před naši-
mi zraky; člověk je na ně hrdý, dožívají mu nové důstojnosti; neplní ho pý-
chou, jako by byl sám sobě příčinou, ale vyzdvihují ho ~~jak~~ ^{za} mistrovské dílo
Boží, ~~jak~~ ^{za} Božího spolupracovníka. Vědecké a technické úspěchy nás plní
obdivem k Bohu; vedou nás k němu, on je zdroj všeho, je tvůrčí princip.
Kéž to vše, čeho jsme svědky, nás učiní více pokornými, více zbožnými,
věřícími a šťastnými; pro toho, kdo chce vidět, jsou to vše znamení přítom-
nosti Boží ve světě a v našem životě. Klanějme se jemu, ~~JK~~ ^{Bohu} skrytému v pří-
rodě a jejích silách. v mlčení

Stálý pozorovatel Svaté stolice při OSN mons. Giovanetti odevzdal v těchto
dnech v sekretariátě SN ~~xxx~~ listiny, jimiž Svatá stolice ratifikovala Meziná-
rodní dohodu o vyloučení jakékoliv formy rasového odlučování. Svatá sto-
lice přijala tuto dohodu ^{jako jeden z prvních států.} Valné zasedání SN ji schválilo 21. prosin-
ce 1965. Celkem ji podepsalo 71 zemí a vstoupila v platnosz v březnu t.r.
když ji ratifikovalo 27 států; jsou mezi nimi ČSSR, Sovětský svaz, Nigérie,
Polsko, Španělsko a Jugoslávie.

Generál řádu ^{P. Arrupe} jezuitů dlí v těchto dnech v Polsku, aby se setkal s členy
dvou tamějších jezuitských provincií. Cestou zpět pojede přes ČSR.
V úterý odjel z Říma gen. tajemník ústředí Caritas Internationalis; chtěl jet
do Biafry, aby shlédl poslední vývoj událostí a zjistil, jak Caritas Inter-
nationalis může intenzivněji pomáhat tamějšímu trpícímu obyvatelstvu. Dostal
se jen na portugalský ostrov Sao Tomé; letadlo nemohlo odletět, protože je-
diné ^{letiště Uli} ~~xxx~~ je v ohni palby nigerských vojsk. Mons. Bayer se též poku-
sí, aby vymohl osvobození techniků z průzkumné stanice petrolejářské společ-
nosti ENI.

21 biskupů z Afriky, Lat. Ameriky, Asie a Austrálie se setkalo v Augšburku
s luterskými biskupy a duchovními; společně jednali o katuálních otázkách
misionářské práce v rozvojových zemích.

Xanthidium abeillei in its very first instar, organism, not yet multi-branched
and *Xanthidium splendens* Ad R. J. Dache
RaVat CECO 22-5-69

initial RaVat CECO 22-5-69

a nördl. von Spitzberg mit R. 2 Dache

Tělesné pozůstatky pražského arcibiskupa kard. Josefa Berana spočívají v kryptě baziliky sv. Petra. Byly tam uloženy po skončení pohřebních obřadů, které se konaly dnes ve čtvrtek. ~~v dopoledních hodinách.~~

Jsme v bazilice sv. Petra v příční lodi napravo od hlavního papežského oltáře. Uprostřed lodi na prostém podstavci leží rakev s tělem kard. Berana, přikryta šedým přehozem, u její hlavy hoří velikonční svíce, znamení vkřízeného Krista jenž je zárukou vzkříšení nás lidí. Napravo, u oltáře sv. Václava jsou rovněž rozžaty svíce. K oltáři přistupuje otec biskup František Tomášek, který řídil

pražskou arcibiskupskou místo kard.Berana jako apoštolský administrátor. Asistují mu (bohoslovci koleje Nepomucena čeští i slovenští); podjáhnem je salesián P.Ladislav Dittrich, jáhnem dp.dr.Jaroslav Polc, ~~na pravé arcidiakone~~, asistujícím knězem je mons.dr.František Rýpar. Na předních místech po pravici i levici jsou osobnosti a hosté: 34 kardinálů, mj. státní tajemník kard.Villot, býv.státní tajemník kard.Cicognani, dále kardinálové Gut a Samoré, kteří jsou prefekty kongregací pro liturgii, pro svitosti a pro procesy svatořečení - členem poradního sboru těchto kongregací byl kard.Beran; kard.Slipyj, kterého

pojil s kardinálem Beranem osud exulanta, mon. Ottavianin, Seper, Willebrands; na pohřeb přišli též členové vatikánského diplomatického sboru v čele s jeho děkanem velvyslancem Kuby, velký počet biskupů: jmenujeme alespoň naše biskupy Skoupého, Matouška, Trochta, Hlouhla, Otčenáška a Pobožného, amerického biskupa českého původu mons. Mořkovského, biskupa Kindermanna, někdejšího profesora na německé teologické fakultě; rusínského arcibiskupa Elka, polského Rubina, mons. Benelliho, substituta státního sekretariátu, mons. Casaroliho, sekretáře Rady pro veřejné církevní záležitosti, zástupce řeholního rádu a společnosti; početně byli zastoupeni čeští a slovenští věřící: zmínky zasluhují bratr zesnulého pana kardinála Karel a jeho sestra paní Marie Kavinová; její bratr mons. Fr. Plašek, rada sv. koncilu, vnitřního i zahraničního řádu sv. Vojtěcha Knutov, mons. Karel delegec Čechů ze zahraničí, především ze Svýcarska, Německa a Anglie - z Londýna přišli i se čtyřmi prapory: Sokola, a tří Československé obce legionáře v zahraničí: jeden prapor byl z Pražského povstání 1938-1945. Na zvláštním místě byli zástupci Československé společnosti pro lidská práva, kteří teprve nedávno jmenovali pana kardinála svým čestným členem v uznání za jeho hrdinný postoj a obranu lidských práv jak za let II. světové války, tak i v letech nedávné minulosti; tito zástupci byli předseda Společnosti prof. Milan Machovec generální tajemník dr. Emil Ludvík a dva členové předsednictva: redemptorista

P.dr.Jan Blesík a dr.Rudolf Bendrych.

Mše svatá byla sloužena latinsky; s liturgickou modlitbou za kardinála kněze.

Latinsky byla též modlitba věřících, Začal ji celebrant otec biskup Tomášek

... Boha všemohoucího, který vzkřísil Krista, svého Syna, prosme za spásu živých i mrtvých...

Následovala přímluvná modlitba za sv.Otce a hned potom za kardinála Berana:...

Za našeho zemřelého bratra Josefa, kardinála, abys ho přidružil k svatým biskupům, prosmě Pána...

Přímluvy zakončil zase otec biskup Tomášek:

Bože, tobě jedinému je znám počet vyvolených, kteří zaujmou místo v nebeském království; prosíme tě, abys přijal všechny ty, které ti odporoučíme v modlitbě, a abys jména všech věrných předurčených uchoval v knize života.

Po skončení mše svaté sestoupil do baziliky sv.Otec, aby na znamení vzláštění úcty a lásky k našemu panu kardinálovi vykonal liturgický výkrop nad rakví: ... Non intres/ Ne vstupuj Pane v soud se svým služebníkem ~~Beranem~~, protože

před tebou žádný člověk nedojde ospravedlnění, leč když ty mu dás odpustění všech hřichů: nechť na něho tedy nedolehne ~~tvůj~~^{új} rozdudek; odporoučí ti ho modlitba křesťanské víry; ať mu přispěje tvoje milost a on unikne soudu: pokud žil ~~v duši mytoru~~ nesl znamení svaté trojice...

Pohřební obřady zakončil sv.Otec liturgickou modlitbou:

Bože, tvá vlastnost je vždy se smilovávat a odpouštět, pokorně tě tedy prosíme za duši tvého služebníka Josefa, kardinála kněze, kterou jsi povolal z tohoto světa k sobě; nevydávej ji do rukou nepřetele, ani na ni navždy nezapomeň, ale příkaz svatým andělům, ať se jí ujmou a ji přivedou do rajské vlasti, aby, když v tebe doufal a věřil, nezakusila pekelných trestů, nýbrž požívala věčných radostí...

Po skončení obřadu přistoupil k sv.Otcí bratr a sestra zemřelého kardinála Berana; provázel je kardinálův sekretář mons.dr.Jaroslav Škarvada.Pavel VI. ujistil kardinálový nejbližší příbuzné svou účastí v jejich bolesti, svou hlubokou úctou k jejich bratru a svými modlitbami za pokoj jeho duše.Po

odchodu sv.Otce se kolem rakve shromázdili čeští a slovenští krajané: krátce promluvil litoměřický biskup trochta: neloučíme se s panem kardinálem protože nám, kdo věříme, smrt život neodnímá, jen ho mění.Cesky se nad rakví se všemi pomodlil/Odpočinutí věčné; panu kardinálovi na jeho poslední cestě

k mū

~~Byly tam uloženy po skončení~~

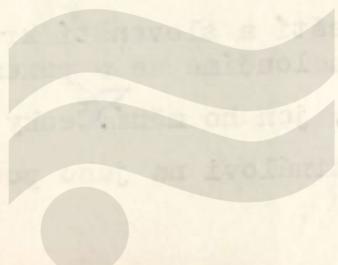
~~Ravat CECO 22-5-69~~

~~Tělesné pozůstatky pražského arcibiskupa kard. Josefa Berana spočívají v krytě
ptě baziliky sv. Petra, ~~po boku~~ papežů, kardinálů a dalších významných
osobností, ~~v kapli zvané P. Marie della Boccia~~ nedaleko hrobu papeže Jana
XXIII. Na hrobě bude prostý nápis: Kardinál Josef Beran. Katolíci v ČSR
doufají, že to není místo definitivního pohřbu, že tělesné pozůstatky se je
jednou vrátí do Prahy po bok ostatních pražských arcibiskupů.~~

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Ústav pro studium
totalitních režimů

do krypty pod bazilikou zapívali českou a slovenskou hymnu, svatováclavský chorál, modlitbu za vlast a kardinálovu oblíbenou píseň Čechy krásné, Čechy mé. To už rakev mizela v kryptě pod bazilikou; jménem arcikněze baziliky kard. Marely vykonal absoluci nad hrobem brněnský kněz mons. Vorlíček. Tělesné pozůstatky jsou uloženy v kapli P. Marie della Bocciata, po boku papežů, kardinálů a dalších významných osobností, nedaleko hrobu papeže Jana. Katolíci v ČSR doufají, že to není místo definitivního pohřbu, že se kard. Beran vrátí do své katedrály do hrobky pražských arcibiskupů.

Není také třeba, řekl, čeští a slovenští věřící, kdo za své návštěvy v Římě zavítají do krypty pod vatikánskou bazilikou, po modlitbě u hrobů Pia XII. a Jana 23. zastaví se u hrobu svého kardinála exulanta a budou se modlit s ním za svou vlast.

*a se sv. Václavem pro
otvírání dech*

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

RaVt CECO 23-5-69

po zprávách z vatikánu uslyšíte rozhovor s dvěma účastníky pohřbu pražského arcibiskupa kard. Berana.

Nejdříve upozornění:.... změna v pořadech

Svatý Otec Pavel VI. bude na Hod Boží svatodušní koncelebrovat mše svatou se 24 novosvěcenci; novosvěcenci pocházejí ze všech světadílů, z 24 zemí a je mezi nimi též zástupce ČSR, slovenský novokněz Stanislav Labo. Mše svatou budou přítomni bohoslovci ze 110 římských seminářů a kolejí. Mše svatou může sledovat ~~příjimačům~~ u přijímačů; vatikánský rozhlas ji vysílá přímým přenosem od 10. hodiny. Uslyšíte též český doprovod.

Z Říma se vrátili do Prahy biskupové, kteří z ČSR přijeli na pohřeb pražského arcibiskupa kard. Berana. Odjeli též kardinálův bratr Karel a sestra paní Marie Kavinová. - Hrobka s rakví kard. Berana v kapli P. Marie della Bocciate je už od včerejška cílem zbožných návštěv českých katolíků. Na prostém náhrobku, který skrývá rakev je latinský nápis: josef kardinál Beran.

mimo
U oltáře napravo od rakve byly už dnes slouženy mše svaté. U náhrobku je json kytička a květiny věnec pro lidská práva, a to umístěno na synovce Pavla Berana; květin a záložnice k deponovaným věncům, květiny - 13 května.

✓ febr. 1969
Do Nepomucena přišlo poslední dny velmi mnoho soustrastních telegramů; zmíníme se alespoň o jednom: pochází od generálního tajemníka Národní rady církvi v USA dr. R.H. Edwina Espye: Kardinál Beran, čteme v telegramu, bude me vzpomínat jako na velkého Kristova svědka, jako na přítele a průkopníka ekumenismu a jako mučedníka za lidská práva a za svobodnu svého milovaného Československa.

Kardinálu Beranovi věnovaly páteční L'Os. Romané vzláštní vzpomínku hned na první stránce, vedle podrobné zprávy o kardinálově pohřbu. Vatikánský deník vyzdvihuje překladnou důslednost, s níž kard. Beran po celý svůj život podával svědectví o svém křesťanské víře. Článek začíná úryvkem z listu, který papež Jan XXIII. poslal kard. Beranovi k 50. výročí jeho kněžských svěcení. Výročí připadalo na 10. červen¹⁹⁶¹; list byl adresován už 30. května, ale protože nebylo možné jej doručit, byl uveřejněn 6. července. Jan 23. nejdříve vzpomíná plodné kněžské práce kardinálový, a truchlivé náboženské situace jeho arcidiecéze a vlasti a pak kardinálový <sup>truchlivé náboženské situace
internaci. "Nechť tě sílí vědomí
žeš jednal správně, píše</sup> Jan 23. Do nynější situace tě ~~přivedl~~ žádny přečin, nýbrž tvoje statečnost. Nebude nadarmo a bez užitku nečinnost a utrpení, k němuž tě donutili, nespravedlnost, kterou trpíš, nezasloužený trest, který na tebe uvalili. Přeničné zrno se sice rozpadne v zeni, ale pak vydá

klas a dozraje ve zlatou ženě." a vatikánský deník končí: Připomínáme si to vše, ne abychom se vraceli k nespravedlnostem, jichž kardinál Beran byl obětí; alě aby zůstala světu uchována památka na jeho věrnost ~~kyryljaným~~ kněžskému povolání a biskupskému úkolu; bylo to pevné svědectví, podávané s pokorou a důstojností, s všední denní hrodností, zbavené jakékoliv ostentativnosti a rétoričnosti.

Prvňích deset kanidátů jáhenství belgické diecéze Lutych složilo do rukou místního biskupa slib, že budou plnit úkoly apoštola, které jim budou svěřeny. Všech deset nastávajících jáhnů jsou ženatí. Obřad se konal během mše svaté a nastávající jáhni šli k oltáři provázení svými manželkami. Jáhenské svěcení přijmou v říjnu.

V úterý 20. května se konala v jednom sále Papežské univerzity sv. Tomáše Akvinské přenáška na téma: Našel se opravdu hrob sv. etoděje? Přednášeli dr. Miloš Šolle z Archeologického ústavu v Praze a dp. dr. Jiří Veselý: oba podali přehled objevů, které byly učiněny ve staroslovanských nálezištích, především ve Starém Městě a Kouřimi. Svůj výklad provázeli světelními obrazy a dokumentárními filmy. Universita sv. Tomáše tak vzpomněla 1100. výročí smrti sv. Cyrila a uctila památku pražského arcibiskupa kard. Berana, dominikánského terciáře.

V USA ~~jsou~~ 47 873 238 katolíků bylo k r. 1968; je to o 404 905 více než dvěma roky. Církev řídí 13 428 škol základních a středních a více než pět milionů žáků a studentů, a 297 universit a vysokoškolských kolejí s 435 717 studentů.

Konec Česká sekce Vatikánského pozitivu
Tržby z výstavy s ohledem na počet hostů
z m. begin hl. z lidi m. dr. E. Lach c
z dne 19.6. zde předložil reprezentant dr. O. dr. Blažek.

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnes v sobotu je tomu týden co zemřel pan kardinál Beran. Pochovali jsme ho
v čtvrtek? Očekává den vzkříšení v kryptě pod bazilikou sv.Petra v kapli
P.Marie della Bocciata. Tam zdobí jeho hrob kytice a vénce a před hrobec
poklekají čeští věřící. Pan kardinálovi chceme věnovat ještě dnesní pořad.
Mluví dp.dr.Karel Vrána:...

Na Hod Boží svatodušní Pavel VI. bude ~~zkm~~ koncelebrovat mše svatou s 24
novokněžimi římských kolejí a seminářů. Je mezi nimi též slovenský novokněz
z koleje Nepomucena dp.Sebastian Labo. Vatikánský rozhlas vysílá mše svatou
přímým přenosem od 10.hodiny; uslyšte též český doprovod.

Papež Pavel VI. udělil zvláštní audienci skupině studentů z Bratislavы,
kteří projížděli Kímem. V krátkém proslovu vyslovil jim svou účast nad zrtá-
tou tři biskupů z ČSR, kteří zemřeli v poslední době: kard.Berana, arc.Nec-
seye a biskupa Lazika a vybízel je,aby si za všechn okolnosti uchovali věrno-
st víře a církvi a aby ve svém životě podávali svědectví o své křesťanské
víře.

Generální tajemník ústředí Caritas Internationalis ~~xxxix~~ byl v Biafře,
kde hledí navázat styk se zaměstnanci petrolejářského koncernu ENI, kteří
byli internováni v Biafře. Mons.Bayer se doveděl jména 18 osob; jména zbýva-
jící deseti ~~xx~~ dosud nezvěstných dosud nemá. Bude ale i nadále usilovat se o nich něco
dovedět. Mons.Bayer měl s sebou list substituta státního sekreatriátu generá-
lovi Ojukwovi; v listě se připomíná, co vše svatý Otec
pro obyvatelstvo Biafry, a aby se do země vrátil spravedlivý mír; generál je
proto jménem sv.Otce žádán, aby sdělil jména internovaných osob, místo jejich
pobytu a aby jim dovolil se vrátit do vlasti.

Ve Fatimě se konala národní pouť portugalských katolíků. Připutovalo na pol-
milionu věřících. Hlavním koncelebrantem při slavné mše svaté byl arc.z
Sao Paola Brazili. Agnello Rossi. Modlitby věřících Přímluvy byly recitovány
v osmi řezech. Kard.Rossi po mše svaté udělil svátostné po ehnání asi 500
nemocných.

ústav pro studium
totalitních režimů

S T A V I T E L Š K Đ V E R T I K A L I T Y

(Međitativní profil kard. Berana)

"Jak stráže tvá bdíme
na místech nebezpečenství"
Otakar Březina

Otevřeně a upřimně řečeno, díváme se vždy s určitými rozpaky, nelibostí nebo i s podezřením na všechny oslnivé projevy jako na něco pramálo pravého. Býjíme se, že za velkými slovy zeje velká prázdnota. Máme dojem, že by se tu mohlo hrát divadlo nebo že se tu lže. Dnešní člověk po zkušenostech s kultem osobnosti a organizovanou státní nebo strahickou propagandou se stal přímo alergický proti všem pozlátkům, laciným frázím, nalhávání. Tato alergie může jít tak daleko, že dáme přednost mlčení. Jsou však situace, kdy nemůžeme mlčet, kdy naopak cítíme povinnost vyslovit veřejně svou úctu a div v dílu všem žijícím mezi námi. Věříme však, že je to možno udělat bez frází a bez hlasu.

V prosinci tohoto roku (1968, 29.12.) pražský arcibiskup kardinál Josef Beran se dožívá osmdesáti let. Stáří samo o sobě by ještě nebylo důvodem k oslavám. Pokládáme však za svou lidskou, českou a křesťanskou povinnost vyslovit veřejně do velkého mlčení, které v našich zemích bylo úmyslně organizováno kolem postavy kardinala Berana, vyslovit to, co znamená jeho osobnost pro naše národní dějiny a promluvit o hodnotách, které žijí v jeho lidském, českém a kněžském osudu.

Jiní a povolanější budou mluvit a psát o dramatickém průběhu v životě pražského kardinála Josefa Berana: o jeho plzeňském rodišti, o teologických studiích v Římě, o jeho kněžském působení v Čechách na různých polích křesťanského apoštolátu, o jeho zatčení Gestapem a věznění v koncentračním táboře Dachau, o jeho povolání na stolec svatého Vojtěcha, o novém sporu s komunistickým režimem a nové internaci, a konečně o jeho exilu v Římě.

Hlouběji a bližeji jsem poznal kardinála Benana až po jeho příchodu do Říma v únoru 1965. Proniknout k tajemství jeho osobnosti nebylo nijak snadné. Za velmi prostým zevnějškem, za jednoduchým chováním, za průhledným myšlením, a řekl bych za jeho téměř všední obyčejnosti jsem ponenáhlu začal tušit a později přímo vidět úžasnou hloubku skutečnou velikost a lidskou, českou a kněžskou opravdovost v jedinečné, ryzí jednotě.

1. Kardinál Beran byl - a řekněme si opět přímo a rovnou - celým tělem a celou duší Královým knězem. Být celým knězem znamenalo a znamená vždy sloužit nejen Bohu ale i člověku; znamená to přinášet Boha lidské, umavené, udýchané a uřícené duši a přivádět člověka ke zdroji spásy, života a radosti, vklínovat jeho pozemský, bolestí a smrtí poznamený úděl do Boží lásky, zakotvovat jeho pohyblivé, vratké dny v Srdci Věčného Boha.

Kardinál Beran prodlužoval Kristovo poslání a dílo do našich dnů, do našich českých zemí a do našich osudů. Žil své kněžské poslání vždy jako velkou, odpovědnou a radostnou službu. Nikdy jsem na něm nezpozoroval ani stín toho, co bylo nazváno zřeměslněním kněze, feudálním církevnictvím nebo namyšleným klerikaliismem, který žádá pro sebe výsady a společenské výhody.

Roku 1929 uveřejnil profesor teologické fakulty v Praze dr. Josef Beran jednu ze svých knih, s názvem: Psychologie a zpovědnice. Zdůraznil v ní pro mladý klérus, jehož se stal vychovatelem, právě to, co sám vždy žil a uskutečňoval. Integrální, celý kněz nemůže se jen omezit na ~~zj~~ výklad nauky, na věrnou a statečnou ochranu křesťanských principů a povinnosti. Musí být též hlubokým znalcem celého člověka. Musí pronikat do tajemství lidské duše, do jejích hloubek; vžívat se do jejího dramatu, sklánět se nad jejími bolestmi a ranami jako lékař. Celý Kristův kněz se nesmí dásť svést pohodlným strnulým postojem farisejů, o nichž Kristus řekl, že nakládají lidem na bedra težká břemena povigností, ale sami nepohnou ani prystem. Jeho přístup k člověku se musí opírat o Kristovu zásadu: třiny nalomené nedolomiš a knotu doutnajícího neuhasíš. K lidské duši se musíme blížit jako k posvátnému prostoru, do něhož vystoupil sám Bůh. Kniha profesora Berana nezvika z abstraktních úvah nýbrž ze živé a z žité zkušenosti. Popisovala metodou, kterou sám ~~sobě~~ denně prověřoval ve své kněžské práci.

Někdy říkal o sobě žertem, že je skutečným tvrdým beranem. Myslel tím svůj neústupný, nesmlouvavý a nekompromisní postoj před režimními mocnáři a jejich násilím. Našli se i lidé slabé, unavené víry, kteří mu to važkali. Zřejmě nepochopili, že bylo tehdy v sázce nejzákladnější hodnoty křesťanství a nejvýšší zájmy svobody Církve a člověka. Jako kněz, jako biskup i jako kardinál postavil se přímo nátlaku a opakoval svým jemným, skoro hebkým hlasem: Ne, nemohu podespat, nemohu jednat proti svému svědomí; nemohu zradit. Věděl, co ho čeká. Věděl, že nasazuje svůj život, svou svobodu, prostě to nejvácnější v ži-

votě člověka. Věděl však, že kdo bude zachraňovat svůj život
zradou na člověku, na Kristu, na evangeliu, na mravních a nábožen-
ských hodnotách a svědomí, ztratí ho nenávratně. Kardinál nezra-
dil ani sebe. Při jeho vzpomínání na těžká, temná a tvrdá léta
koncentračního tábora nebo komunistické izolace jste nezahlédli
ani ten nejmenší stín nenávisti, zatripikace a zloby k lidem,
kteří mu tolik ublížili. Pozorovali jsme spíše téměř nadliskou
mírnost, vyrovannost a jakýsi hřejavý klid, pramenící z víry,
že i toto utrpení nebylo nadarno, že bylo sloužbou člověku
a křesťanství. ~~Jsem vám mnohými poklady zkušením vysvětlující.~~ Přiznám
se, že jsem vycítil v kardinálově vyprávění o prožitém utrpění
~~jeho~~
nesmírný soucit s těmi, kteří ~~jeho~~ plikořovali a ponižovali;
odpustil všem, kteří mu ublížili. Neprestal se nikdy modlit za je-
jich
~~mu~~ spásu. Uskutečňoval a žil do důsledku přesvědčení, že je lépe
nespravedlností trpět ~~mnohem lepší~~ než nespravedlivě jednat.

2. Kněžtsví kardinála Berana nezastínilo žádoucí jeho lidskou tvář; spíše by se dalo říci, že ji prohloubilo, umocnilo a vytvořilo s ní vzácnou jednoduštu. Všechno lidské bylo na něm posvěceno kněžstvím; a všechno kněžské bylo prohřáto a projasněno jeho lidskostí. Na kardinálovi jsem obdivoval hlavně tyto lidské a povahové rysy: a) věcnost; b) otevřenost pro dialog a pro spolupráci; c) lásku k malým věcem a k prostým, nepatrným lidem.

Zúčastnil jsem se mnoha pracovníců schůzek s kardinálem Beranem. Často jsme stálé před spletitými otázkami a měli jsme odpovědně rozhodovat, najít správnou cestu, proklesstit se k cíli.

Kardinál Beran dovedl vytušit hlavní nerv problému. Nechávali jsme stranou okrajové otázky a šli přímo k věci. Dával nám vždy najevo, že neběží ani tolik o teoretický výzkum a upřesnění problému, o najítí teoretické cesty k jeho řešení, ale hlavně a předně o uskutečnění plánu. Věděl asi dobře, čím je nemocná naše spolupráce. Stává se totiž nezřídka, že dovedeme vypracovat úžasné plány, ale nakonec zjistíme, že není rukou, mozků a srdečí, které by je převedli do skutečnosti. Kardinál Beran se proto velmi konkrétně ptal a žádal též velmi konkrétní odpověď: kdo si vezme za úkol určitou starost a dokdy ji uskuteční. Sam šel ovšem vždy napřed svým příkladem.

Druhá vlastnost, na kterou nemohu zapomenout a která usnadňovala naši spolupráci byla kardinálova úžasná, vyspělá schopnost vést dialog, otevřený, pupřímný a jasný rozhovor se všemi lidmi dobré vůle. Vzpomínám si, že na mne hluboce zapůsobila jeho častá výzva, abychom se v jeho přítomnosti cítili zcela svobodní a pomohli mu otevřenou diskusí a kritickými připomínkami najít to práve, to nejlepší řešení. Svým jemným humorem nás vybízel, aby ^vghom nebýli jako ti vesničtí strýcové, kteří při obecní schůzi mlčí a odkývávají všechno; ale mají zato nejvíce rozumu na cestě domů nebo v hospodě. Nejednou se stalo, že jsme kardinálový návrhy nepřijali nebo je podstatně doplnili, přeměnili a upravili. Mluvili jsme zcela nemuceň; věděli jsme, že v otevřeném dialogu hledáme samu věc. A mohli jsme se přesvědčit, že "Otec kardinál", jak jsme mu často říkali, si nejenon váží poctivých názorů ale že přijímá řešení, které jsme společně našli.

Hluboká lidskost a lidská dobrota kardinála Berana se projevovaly v jeho velké, něžné a obětavé lásce ke všemu malému,

ohroženému, tichému a pokornému, hlavně k člověku. Universitní vzdělání, vysoké hierarchické postavení, styk se společenskými špičkami a s nejvyššími představiteli kulturního života nezabráňovaly pražskému arcibiskupovi přistupovat zcela lidsky a prostě i k těm bezejmeným, zdánlivě bezvýznamným (lidičkám, kteří se na něj obracejí osobně nebož písemně se svými sterými, malými i velkými starostmi, bolestmi a nadějemi.

Kardinál Beran se dovedl dívat na svět a na lidi kolem sebe očima lásky, která není slepá. Leckdo vyslovil svůj údiv na kardinálovém optimismem, který prý vidí dobro tam, kde není. Ale nakonec se přece jen zjistilo že ono tam bylo je, třeba skryté, nenápadné, v naději a ve zrodu, ale je. Jednou mi kdosi po svém setkání s kardinálem napsal, že je to téměř legendární postava, která žije ještě v celku, ponořena do bytí a do pravdy věcí.

Jinými a prostšími slovy můžeme vyjádřit tuto skutečnost takto: kdo žije v Bohu a z Boha, žije plně, naprosto a zcela v pravdě; ví o prvním a posledním smyslu a významu věcí a lidí, ví o úchvacujícím zázraku bytí. Opravdová láska není nikdy slepá; naopak vidí jasnozřivě nejdál a nejhloběji. Odkrývá i ta nejtajněší místa a prostory v duši lidí, prosvětluje každý úlomek života a raduje se i ze střepin skutečnosti. "Smysl věcí tkví v tom - napsal Manfréd Hausmann - prostě být zde v celé své záhadnosti a zázračnosti být zde, být zázrakem".

Nikoliv ze složitých spekulativních úvah nýbrž z živého přesvědčení a naprosté evidence kardinál Beran věděl, že malí, nepatrni človíčkové, ustarané, udřené ženy, schýlené babičky, skotačivé děti jsou zázrakem nejjázračnějším. Věděl, že i jediná duše jakékoli osamocené stařenky je dost velkou diecézi i pro arcibiskupa.

kupa katolické církve. Někdy jsme mu radili, aby se šetřil a neodpovídal osobně na ty nesčíslné dopisy lidí naprosto neznámých, kteří mu psali z celého světa. S humorným úsměvem odpovídá, že kardinál si nemůže dovolit tento luxus a neodpovědět. S usměvavou trpělivostí podepisoval najednou i třeba padesát pohlednic, které jsem připravil pro přátele ve vlasti i ve světě. Zajímala ho každá osoba; ptal se na každý životní příběh, každnemu žehnal a každého se ujímal. Znal jen jednu hodnotu peněz: dát je plně k dispozici pro dobrou věc.

Kardinálův humor znal umění úsměvu. Úsměv, to není smích. Úsměv se rodí z lásky a z úcty, i z lásky ke světu, který pomíjí a bloudí. "Já vždy říkám - opakovával často Otec kardinál - že ten svět je zamotaný". A na jeho tváři jsme četli velkou účastnou lásku a naději, že svět, dnešní upřechaný a rozvrácený svět se svou tragikou i komikou, se svým hledáním a tápáním, horečkami a blouzněním, je přece jen světem vykoupeným, milovaným a spaseným a že břemena, která nese a pod nimiž klesá, se dají přítesat v Kristův kříž, který osvobozuje a zachraňuje. V této hluboké křesťanské naději Kříže leží tajemství jeho úsměvu a jeho optimismu. Proto byl člověkem celým, svobodným, jasným, nedělním a svátečním. Není to jistě náhodou, že velmi obdivoval biskupa Podlahu, svátečního člověka a viděl v jeho postavě tvůrce pravého charakterového a ideového typu v českém katolictví. Pokládal Podlahův odkaz za první, že zhramonizoval národní cítění s náboženským přesvědčením.

3. V prosinci 1966 kardinál Beran u příležitosti dvacátého výročí svého vysvěcení na pražského arcibiskupa posílal "svým krajjanům v exilu i svým diocezánum v Čechách, několik slov k povzbuzení", jak sám řekl. V jeho pastýřském lástě můžeme číst: "Měl jsem vždy radost, když jsem pozoroval, že uvědomení národní je v on harmickém sladění s uvědoměním náboženským". Zde přistupujeme k další dimenzi kardinálové osobnosti, totiž k jeho vlastenectví.

Jeho lidský a kněžský život pevně a nerozlučně srostl s českou zemí a s jejím bolestným i krásným údělem. Kardinál Beran promyslel dokonale duchovní dějiny českého národa; snažil se rozpoznat smysl jeho bouřlivého a vášnivého hledání pravdy; pochopil jedinečný význam českých světců a zemských patronů; sám osobně potěžkal kříž, který nese už staletí nače milovaná česká zem.

V dobách oddechu pracoval na historické studii ^o blahoslavené Anežky Přemyslovny a o jejím duchovním hnuti v Praze. Zamýšlel se nad dějinami naší vlasti, aby ~~její~~ lépe chápal její dnešek, aby rozluštيل tajemnou řeč její duše a aby ji pomohl hledat a nacházet jasnější, svobodnější zítřek. Stál při ní v jejím bolestném pokorení v letech čtyřicátých. Kvůli její spáse musel odejít do propastné novidachauského koncentračního tábora. Necouvl ani tehdy, když byla ohrožena podruhé a ~~nebezpečný~~ když se ji snažili rozložit a umrtvit zevnitř; když začali drancovat její duši, pustošit její srdce a dopuštět se ve jménu jejího lidu zločinů a bezpráví do nebe volajících. Od jeho vysvěcení ~~habiskupa~~ uplynulo už 22 let. Z toho jen dvě a půl roku mohl vykonávat své poslání v zemi, kterou nade vše miloval. Pro tuto lásku šel i do vyhnanství.

"Jmenování kardinálem - píše arcibiskup Beran ze zmíněném pastýřském listě - viděl jsem v něm na prvním místě vzácné uznání svatého Otce Pavla VI. a vyznamenání pro celý náš národ - mi umožnilo odejít do Říma". A dodává: "Ovšem povolení k tomu mi bylo dnáno k mé velké bolesti s podmínkou, že se vůbec nevrátím".
Jeho láska
 Kdo může změřit jeho bolest? Víme jen, že ~~je~~ je uměrná lásce, již se spalovala jeho duše pro záchrannu národa. Je to bolest tichá, hlboká, promodlená a obětovaná na oltáři; je to bolest denně proměňvaná v práci pro domov.

Kardinál Beran miloval svou zem horoucně, ale ne šovinisticky. Vážil si každého národa, ctil skutečnou velikost a ~~domnělku~~ rozuměl si s blízkými a vzdálenými sousedy své rodné země. Jeho láska k Čechám byla tak samozřejmá jako tok našich řek, tak rozlehlá jako žírnost českých polí, tak čistá jako ~~pramen~~ voda českých studánek. Nepotřebovala si namluvat, že je; nemusela se vyjadřovat fanatismem, protože prostě byla zakotvená v pravdě a ve víře.

Arcibiskup Beran přijímal svou zem nejen v její slávě a kráse, ale též v jejím utrpení, bídě, pokoření, ranách a klopýtání. Znal dobré její tragiku, její rozpolcenost a její hluboký smutek. Na druhém vatikánském sněmu odvážně zasáhl dříve jednání o náboženské svobodě. Upozornil na bolestnou zkušenosť našich zemi v zápasu o Kristovo evangelium, na lidské nedostatky jednostranné horlivosti, na potřebu překonat fanatismus i na poli náboženském.

Další charakteristický rys vlastenectví kardinála Berana tkví v tom, že v jeho osobnosti láska k české vlasti harmonicky, živelně a nekřečovitě splývala s jeho křesťanskou vírou, prostupovala jeho křesťanskou naději a vytvářela s ní úžasnou jednotu, která

svou samožejmostí přímo strhovala. "Měli bychom - tak nás vybízel - v duchu svatováclavské tradice i nyní hledat a využítkovat všeho, co nás sbratřuje a spojuje a varovat se všeho, co by nás mohlo rozdvojit". Čeští světci žili v jeho osudu a v práci jako současníci, jako ti, kteří mu pomáhají dostavovat a dotvořovat nadpřirozenou a duchovní osu našich národních dějin. Nebyla to laciná citově povrchní a frázovitě náhodná syntéza vlastenectví a náboženské viry. Právě zde se projevil kardinálův smysl pro jednoduchost a pro podstatnost. Povrchnímu pozorovateli a modernímu estétovi se mohlo toto vše jevit jako dětinské, naivní počinání starce. V podstatě šlo o věc nejdůležitejší a nejpřebnější, o věc tak nutnou jako denní chléb, jak džbán vody, jako sůl, jako vzduch. Beželo totiž o uskutečňování v cyrilometodějských a svatováclavských perspektivách setkání Krista a české země.

Posledním tajemstvím vyspělé a hluboké lásky Kardinála Berana k české vlasti tkví v jeho hárající, spalující apoštolské touze darovat Krista Čechám, darovat rodné zemi to největší a vejvětší, co může darovat kněz; a také darovat Čechy Kristu, to nejdražší a nejkrásnější, co může vlastnit člověk zrozený v zemi Václavově, Vojtěchově a Nepomukově.

Ghci se vám vyznat z jedné obavy. Bojím se, že moje slova o kardinálovi Beranovi, knězi, člověku, vlastenci by mohla znít jako nerealistické snění nebo ještě hůře jako řečnické podkuřování. Musím se proto přiznat ke svámu smutku nad tím, že jsem nedovedl lépe, horoucněji a hlouběji vystihnout celé tajemství této nádherné české osobnosti, která vepsala jednou přídy svůj

RaVat CECO 25-5-69 ..zprávy z Vatikánu, úvahu k svátkům svatodušním
a zakončíme pořadem Mariánské oázy v Čechách
U Hrobupražského arcibiskupa kard. Berana ~~xxx~~

věnce Společnosti pro lidská práva s červenofiglými stuhami, je tam věnec
Československonorského pomocného spolku, Klubu ~~Národ českých krajů~~^{veru} z Chica-
ga v USA, ~~ne~~ sdružení, které organizovalo loni pouť Italů k Pražskému Jezulátku
mnoho kytic malých i velkých, které tam polézily zbožné české duše. Hrobka
je ~~xxx~~ ^{pořadí 1. kmen} ^{Střed. v Pl.}

Svatý Otec Pavel VI. ~~xxx~~ koncelebroval dnes na Hod Boží svatodušní mši svatou
s 24 novokněžími římských kolejí a seminářů. Byl mezi nimi též slovenský no-
vokněž Šbestián Labo z kolejí Nepomucena. V kázání sv. Otec mluvil o významu
dnešního svátku a o činnosti Ducha sv., která se vztahuje na každého zvlášt
ale též na celek církve, na její hierarchii, s níž je a kterou vede. Mše svat
měla opravdu světový ráz: ze 24 zemí pocházeli novosvěcenci, v nejrůznějších
řezech byly zpěvy a modlitby ~~od angličtiny a italštiny až po čínštinu, hindštinu a arabštinu;~~^{od angličtiny} 10 alumnů misijní kolejí Propagandy doprovázelo (pří oferto-
riu) na bubnech tamtam zpěv v řeči joruba, kterou se mluví v Nigerii.

Významu svatodušních svátků ~~je~~ věnován též proslov ^{P. N. O.} před poledním Královno
nebes. Dnes je svátek církve, jejího vstupu do lidských dějin; dnes se zro-
dil apoštolát, slážba Ducha svatého, povolání k jednotě, k bratrství a míru.

Pozemské společnosti, státu byly vzáty jeho úkoly náboženské, ^{pro} ~~na~~ laickou
společností, ale shledal, že má po boku církve, svobodnou, která není žárlivá
vá na ^{pozemskou} jeho moc ani se o ni neúchází, ale je ochotna dát pozemské společno tě
všechna dobrodiny, která z náboženství plynou: jmenujme jen jedno: naději,
důvěru v konečné určení života a dějin. Jsou to velké věci, k nimž došlo
o prvních letnicích, končil Pavel VI., hleďme je chápout a prožívat a vzývejte
mipro sebe, pro církev a pro svět pomoc Ducha svatého na přímluvu Marie,
která skrze Ducha svatého dala Krista světu.

Italský katolický deník Avvenire přináší rozhovor s gen. sekretářem Světové
rady církvi dr. Evženem Carsonem Blakem; dr. Blake podtrhuje ^{nesmírný} ekumenický význam
návštěvy, kterou Pavel VI. vykoná 10. června v sídle Světové rady církvi.

Dr. Blake odpovídá též otázky vstupu katolické církve do Rady: jestli se kat. církve
k tomuto kroku rozhodne, Rada je ochotna vykonat případné ^{upravy} ve svých
stanovách, tak aby jej ulehčila. Dr. Blake pak mluvil o plodné a nadějně spol-
lupráci, která už mezi Radou a katolickou církví existuje, ^{zmíny} tu zasluhují
jí pravidelná zasedání smíšené komise komise Spravedlnost a mír a přísluš-
ného orgánu Rady.

..upzornění: od 1.června vysíláme v osm hodin večer a ve 12 v poledne; pořady příštích dnů: zítra uslyšíte závěr úvahy dp.dr.Karla Vráng nad románem Jana Kolára: Souběžné ráje; v úterý pokračuje ve svých konferencích P.Špidlík a ve čtvrtek promluví k svátku bl.Zdislavy dominikán P.dr.Jiří Veselý.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

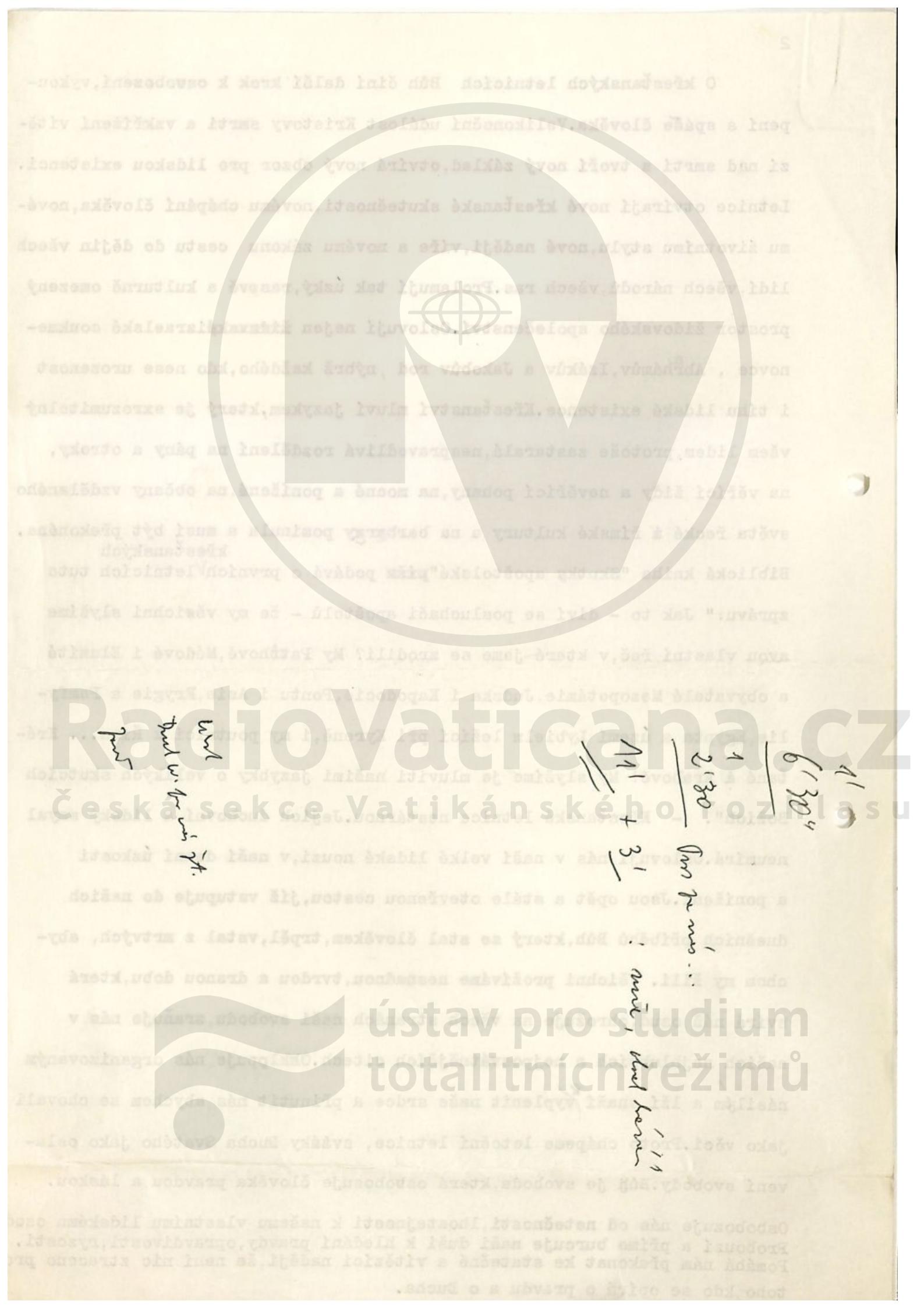
ústav pro studium
totalitních režimů

Právem se ptáme, co mohou znament svátky letnic pro člověka druhé poloviny dvacátého století. Jaký asi mohou mít smysl pro naši rozháranou těžkou dobu pro naše ohrožené naděje a tíživé úzkosti? Ostýcháme se sice vyslovit mnohokrát opakovanou větu, že dnešní člověk je vážně ohrožen. Znám nám jako otřepalá fráze. To ovšem ~~někdy~~ neubírá její závažné, naléhavé pravdivosti. Není nám a nikomu lehce u srdce, vyslovujeme-li sami pro sebe základní a první povinnost dneška: zachránit ohroženého člověka, rozmnožit jeho umenšující se naději, posílit jeho vratkou víru ve smyslu života, v lidskou budoucnost a spásu. Opakujeme tedy svou naléhavou otázku: jak a čím oslovují křesťanské letnice dnešního poníženého a o svou lidskou tvář a důstojnost zapasícího člověka?

Chceme-li najít odpověď, musíme se zamyslet nad původním duchovním, náboženským a lidským smyslem letnic. Den letnic je padesátý den po hlavním velikonočním svátku. Původně se slavily na památku, že Bůh Jahve dal na hoře Sinaj svůj Zákon nazvaný Desaterem, padesátý den po východu Izrealitů z Egypta. Boží velká noc osvobodila izraelský lid z otroctví egyptských vladařů. Bůh osvobodil Židy od vnějšího násilí a ppnížení. Boží a mravní zákon, daný na Sinaji, je osvobodil k novému, lidštějšímu a důstojnějšímu životu. Skutečné osvobojující vítězství izraelského lidu netkví v odhození vnějšího egyptského jha ale v přemožení a zvládnutí temných, zatracujících vnitřních silách, které požaly jeho duši. Člověk se neosvobouuje jen tím, že ovládá svým důmyslem přírodu a její síly – nýbrž hlavně tím, že ovládná sám sebe, vládne svému srdci, svému sklonu a řídí svůj smysl vzhůru a vpřed; doveď si říci nejen "ano", ale i "ne": když doveď příjemout aa svůj ^{Lásku} vyšší boží zákon, vystupuje nad zákon věcí. První velkou revolucí v dějinách člověka nebylo zhotovení umělého nástroje na ovládání přírody nýbrž přijetí a vyslovení Božího zákona "Nezabiješ".

O křesťanských letnicích Bůh činí další krok k osvobození, vykoupení a spásě člověka. Velikonoční událost Kristovy smrti a vzkříšení vítězí nad smrtí a tvoří nový základ, otvírá nový obzor pro lidskou existenci. Letnice otvírají nové křesťanské skutečnosti, novému chápání člověka, novému životnímu stylu, nové naději, víře a novému zákonu cestu do dějin všech lidí, všech národů, všech ras. Prolamují tak úzký, rasově a kulturně omezený prostor židovského společenství. Oslovují nejen židovské israelské soukmenovce, Abrahámův, Izákův a Jakobův rod, nýbrž každého, kdo nese urozenost i tíhu lidské existence. Křesťanství mluví jazykem, který je srozumitelný všem lidem, protože zastaralá, nespravedlivá rozdělení na pány a otroky, na věřící židy a nevěřící pohany, na mocné a ponížené, na občany vzdělaného světa řecké a římské kultury a na barbarzy pominula a musí být překonána. Biblická kniha "Skutky apoštolské" podává o prvních letnicích tuto zprávu: "Jak to - diví se posluchači apoštola - že my všichni slyšíme svou vlastní řeč, v které jsme se zrodili? My Patriarchové, Médové i Elamité a obyvatelé Mezopotámie, Judska i Kapodocie, Pontu i Asie, Frygie a Pamfylie, Egypta a území Lybielu ležící při Kyreně, i my poutníci z Říma... Kréťané a Arabové! My slyšíme je mluviti našimi jazybkami o velikých skutcích Božích". - Křesťanské letnice nestárnou. Jejich duchovní a lidský smysl neumírá. Oslovují nás v naší velké lidské nouzi, v naší denní úzkosti a ponížení. Jsou opět a stále otevřenou cestou, již vstupuje do našich dnešních příběhů Bůh, který se stal člověkem, trpěl, vstal z mrtvých, aby chom my žili. Všichni prožíváme nesnadnou, tvrdou a drsnou dobu, která svírá náš osud, ohrožuje na všech stranách naši svobodu, zraňuje nás v našich nejhļubších a nejposvátnějších citech. Oklápuje nás organizovaným násilím a lží, snaží se vyplnit naše srdce a přinutit nás aby chom se chovali jako věci. Proto chápeme letošní letnice, sváňky Ducha Svatého jako oslavění svobody. Bůh je svoboda, která osvobozuje člověka pravdou a láskou.

Osbobozuje nás od netečnosti, lhostejnosti k našemu vlastnímu lidskému osudu. Probouzí a přímo burcuje naši duši k hledání pravdy, opravdivosti, ryzosti. Pomáhá nám překonat ke statečné a vítězící naději, že není nic ztraceno pro toho, kdo se opírá o pravdu a o Ducha.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

111 / 2'30' / 6'30' / 1'11'

3'1

čtvrt na sedm

čtvrt

čtvrt

čtvrt

čtvrt

čtvrt

čtvrt

čtvrt

čtvrt

Římov

V jižních Čechách na březích řeky Malše, tři kilometry od Českých Budějovic leží mariánské poutní místo Římov. ~~Jeho zakladatelé byli jezuité z Českého Krumlova.~~ Nejprve tu vybudoval rektor českokrumlovské koleje P. Felix Maximilián Číša v letech 1648-50 kapli ke cti P. Marie Loretánské, která je věrnou kopí napodobeninou domku, v němž podle zbožné tradice žila Maria v Nazaretě, jak ho vidíme v Loretě. I soška v této kapli je přesná kopie mariánské sošky v Loretě. Římovská kaple byla obehnána ambity a někdy před rokem 1670 zbudovali v Římově jezuitský řeholní bratr Jan Gurre slavnou římovskou křížovou cestu. Tvoří ji 25 kaplí se sochami v životní velikosti. Bratr Gurre poslal před stavbou svého přítele kapucína P. Anselma do Jeruzaléma a musel tam přesně odměřit vzdálenosti jednotlivých míst, kudy Spasitel prošel na své cestě bolesti. Římovská křížová cesta začíná loučením Krista Pána s jeho matkou a končí ~~pohřbením~~ ^{énu} mrtvého těla Kristova. Krajina kolem Římova je prý podobná terénům míst v Jeruzalémě a okolí. Tato křížová cesta v Římově se stala světovou zvláštností.

Poutníků tam přicházelo tolik, že Loretánská kaple nestačila a r. 1697 musel být přistaven na východní straně ambitů kostel sv. Ducha. Tehdy také ambity byly vyzdobeny malbami. 34 obrazů vypodobuje různé výjevy ze života Matky Boží. Dále jsou zde obrazy význačných mariánských poutních míst v Čechách, na Moravě, ve Slezsku a Kladsku.

Krásný je Římov, opravdová oáza duchovního klidu.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnes se vracíme k seriálu, který jsme začali před dvěma týdny: Boh a člověk v moderní literatuře. Už jste slyšeli první část úvahy dp.dr.Karla Vrána nad románem českého spisovatele Jana Kolára, který žije v zahraničí "Souběžné ráje". ~~Přečte s vám její závěr.~~

V seriálu Boh a člověk v moderní literatuře budeme pokračovat příští pondělí.

Upozornění:... Zprávy z atikánu a katolického světa:

X Poprvé katolický kardinál ~~Klement~~ vykonal náboženské obřady v sídle presidenta USA v Bílém domě. V neděli arc.z Nového Yorku kard.Terrence Cooke vedl ekumenickou pobožnost, jíž se zúčastnil president Nixon, jeho chot a větší počet členů vlády a kongresu. Kard.terrence Cooke se mj. modlil za šťastný návrat amerických kosmonautů na zemi.

Národní konference amerických katolíků a Rada církví protestantských pravoslavných se dohodly na společném programu, jak pomoci k rozvoji zemí, které nedávno dosáhly nezávislosti. Program předvídá výdal 2 700 000 dolarů v nastávajících pěti letech; jeho cílem je doplnit práci, kterou na této oblasti konají Papežská komise Spravedlnost a mír, ~~zmíšená~~ komise o společnosti, rozvoji a míru, a Světová rada církví.

X V Bangalore v Indii skončil katolický sjezd, který začal 15.května. Ústředním tématem byl "Církev v dnešní Indii". Biskupové kněží, řeholníci a řeholní sestry z 80 indických diecézí jednali o tom, jak pojmut tradiční kulturní hodnoty do náboženského katolického života a především do liturgie, a pak o tom, jak mohou katolíci přispět k úspěchu akce proti analfabetismu v Indii.

X Péčí misionářů verbistů bude v Yoro na Nové Guineji otevřeno sociální středisko; bude pořádat kurzy ~~základní výchovy~~, kurzy ~~obdělávání~~ půdy, první pomocí a jiných znalostí, které přispějí k pozvednutí životní úrovni obyvatelstva.

V Londýně skončily ekumenické porady o rasismu; začaly minulé pondělí a účastnilo se jich 70 delegátů Světové rady církví a 11 pozorovatelů, též 4 katolíků. V závěrečném usnesení se připomínají křesťanské principy, pro které je rasové odlučování pro křesťana nepřípustné; křesťanské církve mají intervenovat u vlád, aby racovaly s větší odhodlaností za spravedlnost mezi národy. Všichni, kdo trpí kvůli rasismu, mají právo na to, aby jim jejich škoda byla nahrazena; na tento účel mají křesťanské církve poskyt-

nout své prostředky; tak dají příklad institucím profánním, aby jednaly podobně; závěrečné usnesení se zmíňuje výslově o Rhodesii, hájí práva domácího černého obyvatelstva a zve Spojené národy, aby užila sankcí proti těm, kdo porušují práva tamějšího obyvatelstva, a případně přiměla Bezpečnostní radu, aby zasáhla.

(slavní)

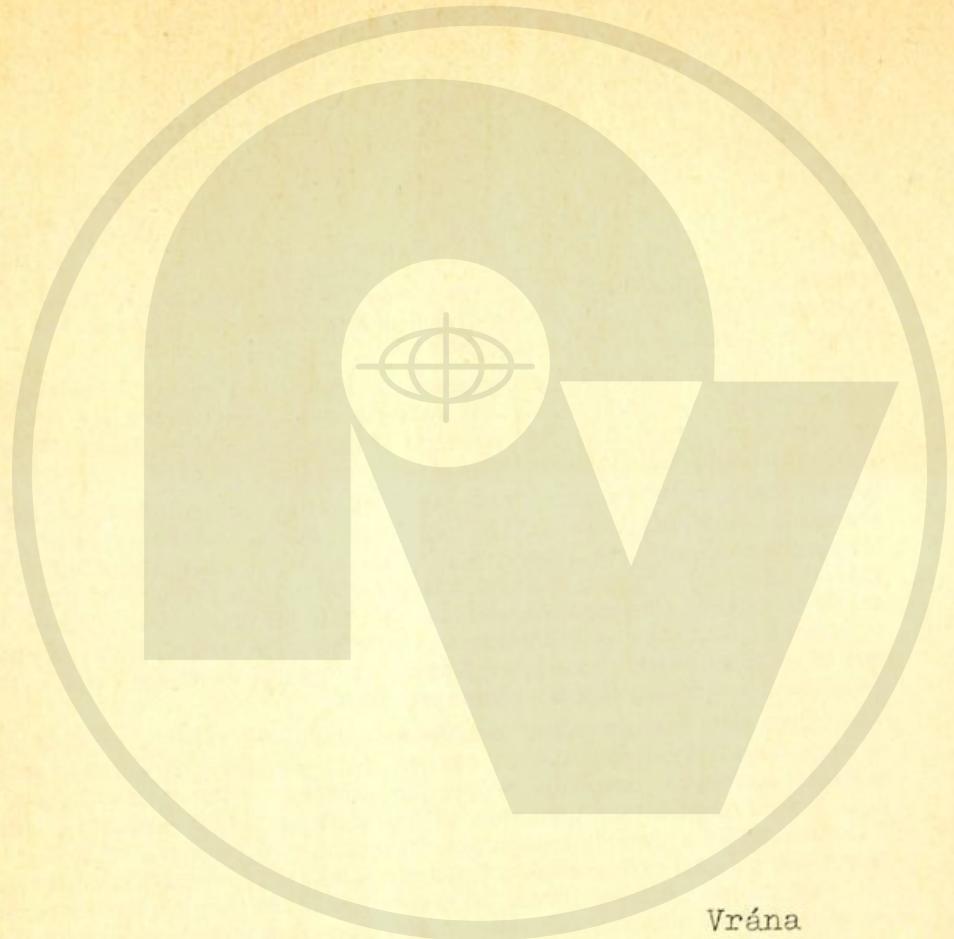
X Ve čtvrtek bude ovčáček českém kostele na Rennwegu ve Vídni zádušní bohoslužby za zemřelého pražského arcibiskupa kard. Josefa Berana. ~~Foto: J. M. K.~~
~~foto: J. M. K.~~
Zúčastní se jich
naši krajní a přát jejich nádevností přáteli.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

RAVAT

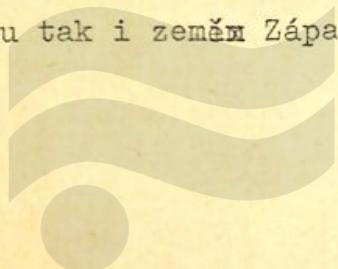
Vrána

RadioVaticana.cz

Marnost horizontálních rájů / III

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Český exilový spirovatec Jan Kolár se ve svém díle "Souběžné ráje", vydaném ~~1967~~ v Paříži, pokusil najít ~~xspolečný~~ jedovatý ohrožuje jak kořen, který ~~xspolečný~~ společnosti organizované podle marxistického modelu tak i země Západu. Tento ~~jed~~ se nazývá materialismem.

ústav pro studium
totalitních režimů

Lidé kolem lékaře Dereka na středomořském ostrově Cala d'Or a osoby kolem továrníka Antonína Malého v Praze žalují nelidské, odlišťující a pokořující soustavy; bouří se proti jejich stylu a řádu, odmítají žít v těchto dvou souběžných rájích, které jsou společným peklem moderního člověka. Žalují, odmítají, bojují, trpí, hledají východisko z dusivého labyrintu totálních soustav ve jménu jakési často nevyslovené víry a naděje na jiný ráj, na ráj srdce, ráj na míru celého, plného, pravého člověka, ráj důstojnosti, svobody a vnitřní čistoty, opravdovosti a smyslu v životě i umírání. Tragika jejich boje proti nepravým, zvrhlým organizovaným rájům - a přesem tragiku i nejhlbší bolest našeho spisovatele Jana Kolára - , tkví právě v tom, že jednou nemohou žít ani přežít v pouhé materiální horizontalitě tohoto času a této země. Protože Vertikalita, to je teologická, metafyzická a transcendentní dimenze jejich lidství neodumřela ale je stále živá, stále se hlásí o projev a o uskutečňování. Jednak nevidí konkrétní cestu ani nemají dost síly, víry (Pavla Kafku například: Věřit zmenění: osvobodit v sobě nezníčitelné, nebo lépe: osvobodit sobě, nebo lépe: být nezníčitelný, nebo lépe: být) a možná MILOSTI, aby si otevřeli a prosekali cestu k pravé osvobojující transcenenci a vertikálnímu ráji. Nemohou žít v nepravých rájích, ale ani neznají cestu k pravému ráji, k němuž gravitují svým stádem a o němž pochybuje svým rozumem.

Kolář patří ke generaci netrpělivých, kteří nechtějí nejen čekat, ale kterým se zdá i naděje ^{1/}douhá, planá a poraženecká. Skrýtě sympatizuje s Pavlem Malým, který pokládá trpělivost pátera M. Baráka s režimem za pohodenou a měšťázkou zradu, za resignované přijetí systému. Plná a pravá trpělivost je jednou z dimenzi statečnosti.

Pochopit ji by ovšem znamenalo pochopit plně a celistvě smysl Kristova Kříže, mysterium Zmrtvýchvstání, výbušnost a vichřičnost evangelia. A snad také by se měl Pavel Malý zamyslet, je-li schopen tohoto postoje, nad smyslem Kafkůvých slov: "Jsou dva akční lidské hřichy, od nichž se odvozují ostatní: netrpělivost a lhostejnost. Pro netrpělivost byli vyhnáni z ráje, pro lhostejnost se do něho nevrátí. Ale snad je jen jeden hlavní chřich: netrpělivost. Pro netrpělivost byli vyhnáni, pro netrpělivost se nevrátí." by mohly prolamit Jen tři postavy v Kolárově románu ~~pružinující~~ dusivou imanenci horizontálních rájů: lékař Derek, kněz Otec Barák a František, uvězněný syn továrníka Antonína Malého. Je opravdu škoda, že autor dost jim k tomu neposkytl příležitosti. František Malý vystupuje jen nepřímo ve vzpomínce svého otce a bratra. Otec Barák vystoupí spíše okrajově, jakoby náhodou a jeho osobní drama, jeho protest trpělivosti a jeho pokus vysvětlit a zdůvodnit svůj postoj se nestřetnou s jinými osudy. Nejdále dojde a nejhloběji sestoupí Derek se svou vnitřní ~~rozervaností~~, pochybami, strachem, úzkostí, potřebou spásy, hnusem, únavou. Proklestí si cestu až k transcenenci. V jejím prostoru váží a měří zlobu lidí, absurditu smrti nevinných oceány slz, utrpení lidstva i své bolesti, zklamání, samotu. Jeho rozpálenost zasáhla metafyzické a teologické kořeny jeho duše. Je absolutní a naprostá. Bouří se proti Bohu ~~ktorý~~, který se ^{wy} dopustil chyby ve stvoření života a člověka a dal světu hrůzný zákon, podle něhož všechny bytosti stojí proti sobě: nenávidí anebo jsou nenáviděny, zabijí a jsou zabijeny, vládnou nebo "A proto, kdybys byl opravdu Láska - obrací: se jsou ovládány. ~~A co se de oče - něco Derek(?) - si tu stačí na Boha Derek - nikdy bys nestvoril život: z lásky bys byl vraiment Amour tu n'aurais pas crée la vie: par charité, tu n'aurais nestvoril vůbec nic".~~

~~oné rien du tout".~~ A přece v ~~je~~ nejhlubší, zcela upřímné, žádným racionismem nesprostředkovatelné intuici zachycuje svou odpovědnost za svět, za jeho stav a tvář, za jeho rány, stíny a smrt - a prožívá v tomto okamžiku jakési milosti pravdu své existence až na dno: cití se v i n e n. "Nejsem vinen, ~~Je ne suis pas coupable~~ - říká na závěr že jsem uděl, co jsem udělal. Jsem své zpovědi lékař Derek(348) - ~~d'avoir fait ce que j'ai fait~~ - je vinen tím, že jsem takový jaký jsem. V tomto světě je to neodpuštitelel ~~suis coupable d'être ce que je suis. Dans ce monde, c'est un crime inexpliable~~".

Nevěřím, že by si Kolár hrál se slovy. Jeho umělecký zaměr je příliš vážný; jeho ponoření do hlubin tajemství lidského úděla se dotýká i jeho osudu. Musíme ~~ráz~~ ponechat jeho slovům celou a plnou váhu, skutečný význam a smysl. Jedině tak se nám objeví hrůzná propasťost a poslední temný kořen úzkosti, osamocení a beznaděje člověka, který ví o Bohu, ale ztratil v něj víru -

ktýrý je vinen, ale musí žít a umírat ve světě bez lásky, slitování, milosrdnictví a odpuštění. A tím podal velmi dobrou definici pekla. A ukázal, že ráj můžeme hledat a si dobývat jen s Kristem, který je "vita et resurrectio nostra". Paralelní ráje postavené jen na imanenci se s neuprosnou logikou propadají do skutečného pekla, proměňují svět a život v morový rozklad. "Žít ve světě - napsal Milan Kundera ve svém románu Žert(223) - v němž není odpuštění, v němž není pro nikoho vykoupení z jeho vin, to je totéž jako žít v pekle". Lékař Derek - a ^{tím} mnoho dnešních vnitřních rozecklaných a rozervaných lidí, kteří jsou drceni těhou zla ve světě a nemohou se opřít o Krista - svědčí o potřebě Boha, milosti a spásy právě svou bolestí, která je absolutní a nezměrná.

Ravat CECO 27-5-69

týdnu

Hovory o náboženství. Katechismus pro křesťanské rodiny.

P.Tomáš Špidlík pokračuje ve svých věroučných konferencích. Protože jsme ve svatodušním
vídí o Duchu svatém.

Vys. mluv. P. Th. Špidlík, k. m. b. /

Mluvil P. Špidlík. Díky jeho věroučné úvahy v rámci pořadu "Hovory o
náboženství, katechismus pro křesťanské rodiny" budeme vysílat ve středu
9. června.

Zprávy z Vatikánu a katolického světa:
Cesta bude trvat tři dny Ve Vatikáně byl uveřejněn program
cesty sv.Otce do Ugandy; sv.Otec odletí z letiště Fiumicino 31.července
o půl osmé ráno a na ugandské letiště Entebbe přiletí ve tři hodiny
v Kampale
středoevropského času. V 6 hodin večer bude přítomen zakončení symposia
biskupů z celé Afriky a v 7 hodin vykoná návštěvu u předsedy uganské
republiky. 1.sprna v 9 hodin ráno Pavel VI. bude koncem slavnosti
svatou se zástupci afrického episkopátu; v poledne v budově uganského par-
lamentu se setká s hlavami afrických států s členy diplomatického sbo-
ru a parlamentu. V odpoledních hodinách navštíví některé sociální a chari-
tativní ústavy. Třetí, poslední den své návštěvy v Ugandě, odjede z Kampa-
ly, kde bude bydlet, do Namugongo; vespou se zastaví v jednom protestantském
chrámu a tam se setká s představiteli nekatolických církví. O tři
čtvrti na deset posvětí otář v katolické svatyni ^{sv. Jana Křtitele} posvěcené ke cti sva-
tých mučedníků uganských. Bude tam sloužit mše svatou a udělit svátost
křtu skupině katechumenů. V kampalské katedrále se ještě v odpoledních
hodinách setká s kněžími, řeholníky a řeholními sestrami. Jim bude pla-
tit jeho poslední pozdrav před odletem z letiště v Entebbe do Ríma.

italské rozhlasová a televizní společnost uspořádá také letos koncert
ke cti sv.Otce a za jeho přítomnosti. Koncert se bude konat 7.června v
odpoledních hodinách v audiu paláce papeže Pia. ~~Budu provedeny dvě~~
kantáty od Jana Šebestiána Bacha: "Kristus, kníže pokoj" a "Já ubohý člo-
věk, hříšník" a nakonec oratorium "na zemi pokoj" od současného švýcaarského
skladatele Franka Martina. Symfonický orchestr italské společnosti
RAI bude řídit George Prêtre francouzský dirigent.

V Rímě začala v těchto dnech kapitula misionářů syn. Božského srdce Je-
žíšova, zvaných podle svého zakladatele komboniánů; byli založeni r.1885
ve Veroně, především pro misii v Africe. Společnost má dnes 1534 členů,
kteří pocházejí z 15 zemí a pracují v 33 misijních oblastech. Nejkrásnější
misii měli v Súdanu, odkud byli před lety vypovězeni; několik jich
také ztratilo život při nepokojích v Kongu.

V jednom soukromém římském sále byl promítнут ~~ukrytý~~ dokumentární film o P.Piovi známém italském kapucínovi, který zemřel loni v září v San Giovanni Rotondo. Dokumentární film byl po první promítnut na Mezinárodním festivalu filmů s náboženskou křesťanskou tématikou; dostal cenu společnosti BBC.

(Lent. dñ. pl. o. T. Am)

Ve středu odpoledne přijede do Říma oficiální delegace Světové luterské federace; pozval ji sekretariát pro jednotu křesťanů; cílem návštěvy je posílit dialog mezi katolíky a luterány a hledat řešení společné na oblasti teologické i praktické. Delegaci vede generální tajemník Federace dr. Appel, a její členové se setkají s ~~členy~~ ustředních církevních orgánů.

představiteli řady

X Je to po prvé, že oficiální delegace Světové luterské federace jnaváže styk s oficiálními představiteli katolické církve.

V pařížské katedrále Notre Dame přijal v úterý biskupské svěcení gen. tajemník francouzského episkopátu mons. Roger Etchegaray, který byl 1. dubna jmenován pomocným biskupem pařížského arcibiskupa. Mons. Etchegaray byl sekretářem prvního symposia evropských biskupů a navštívil také ČSR, aby jednal s tamějšími biskupy.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

①

9/304

Duch svatý

Blesk se k od Bohu svatodušní! brátek Duch svatého.

10/2

Etymologie slova duch je podobná v mnoha jazycích. Slovanské duch souvisí s dechem, latinské animus má stejný původ jako řecké anemos, vítr, řecké pneuma připomíná vánek. Dokud živočich dýchá, žije. Proto je snadné vidět životní princip v dechu, v duchu, v duši. Postupem doby na bylo ovšem slovo duše vyššího smyslu, a to v mnoha odstínech, podle stupně kultury a náboženského přesvědčení. Filozofie platonicko-aristotelevská, která je kořen evropské vzdělanosti, pochopila, že člověk by nebyl člověk, kdyby jeho duše nebyla zásadně jiného rázu než tělo, a že Bůh by nebyl Bůh, kdyby nebyl pouhý Duch, úplně odlišný od všeho hmotného, viditelného a hmatatelného. Lidský rozum tedy dojde k poznání, že je ve vesmíru dvojí skutečnost, duchovní a hmotná.

Duchovní realitu nazývali na konci starověku světlem. I křesťnaští básníci, jako na příklad svatý Řehoř Naxiánský, mluví o trojím světle: Bůh, andělé a lidské duše. Čím je slunce ve světě viditelném, tím je Bůh ve světě neviditelném, duchovním, Osvěcuje, je zdroj života a růstu.

Tyto básnické obrazy Platonovy, Plotinovy a tolika jiných geniů starověku našly nadšený ohlas i u autorů křesťanských. Vzpomněli si, že i v Písma se člověk nazývá obrazem Božím, (Gen 1,27) živým odleskem Boha Živého a proto živelnou silou své duše touží po svém archetypu, pravzoru.

Pro tuto vzájemnou příbuznost a jednotu duchovního světa má i lidská duše přístup k velkému tajemství Božímu. Stačí, když se očistí ode všech hmotných a smyslových náklonností a vášní. Přirozená láska a sklon k nekonečné kráse ji pak řene, aby letěla vzhůru a sjednotila se s Bohem, z něhož vyšla.

A přece i za krásou těchto obrazů se brzy objevila i jejich svádost a nebezpečnost. Jistě je velký rozdíl mezi tělem a duší, ale větší je ještě propast mezi ^duchem naším a Duchem Božím. "Mezi Bohem a člověkem, praví svatý Jan Zlatoušký, je rozdíl ~~prakticky~~ podstatný a tak velký,

že žádné slovo Boha nevyjádří, žádná myšlenka ^{ho} jež nepochopí." 18/3

A přece je tato propast už překlenuta. Píše pepež Lev I.: "Svátostí křtu jsi se stal chrámem Ducha svatého. Neodhněj zlými skutky tak vzeněněho hosta ze svého srdce." Nemohl tedy vyjádřit svatý Pavel Korintánům lepší přání než když ^{jim} vyprešuje: "Milost našeho Pána Ježíše Krista, lásky Boží a obcování se svatým Duchem." (2 Kor 13,13)

Cíl duchovního života ve smyslu křesťanském je tedy přítomnost Ducha svatého v naší duši. Slovenský duchovní spisovatel Teofán/ Zatvorník praví, že modlitba i ostatní úkony zbožnosti jsou jakoby dýcháním Ducha svatého, který je duší naší duše. Opustí-li duše tělo, stává se z něho mrtvola, která se rozpadává. Duše je totiž tělu princip života. I Duch svatý se nazývá dírcem života ve smyslu nadpřirozeném. Sjednocuje všechny schopnosti člověka, dává jim smysl, sílu, svěžest, plodnost.

Duchovní homilie, dílo ze 4. století, připisované svatému Makariovi Velikému, užívají názorného přirovnání. Ovec se liší od kamení tím, že má život živočišný. Pastýř se liší od ovcí tím, že má duševní život rozumu a vůle. Křesťan se pak liší od pohana asi tak, jako pastýř od ovcí. Má ~~tmavku~~ totiž v sobě nový stupeň života, Ducha svatého. Přirovnání sice příliš zjednodušuje plnost duchovní skutečnosti, ale odpovídá pevné víře, kterou krásně vyjádřil svatý Irenej ve své definici křesťana: Křesťan se skládá z těla, z duše a z Ducha svatého.

O této pravdě nikdo z nás nepochybuje. Vždyť Písmo mluví tak často o přítomnosti Ducha svatého v křesťanech. On pomáhá naší slabosti (^{jako jde o Pavla,} Rím 8,26 násl.), ^{nebo jak o Janu Štka:} učí nás věř pravdě (Jan 16,13), odpouští hřichy (Jan 20,22 násl.), dává všechny duchovní dary (1 Kor 12,8 násl.)

Jiná je ovšem otázka, jak máme rozumět těmto textům v přesných výrazech teologické vědy. Středověcí autoři uznali, že je potřeba brát tyto výrazy ve smyslu širším, spíše přibližném než přísně doslovném. Mluví proto více o milosti posvěcující než o třetí osobě Nejsvětější Trojice tam, kde se jedná o vnitřní svatost lidí. Moderní bohoslovci se zase

18/4

vracejí ke starému způsobu mluvy Pisma a Otců.

Důvtipně spojuje obojí způsob mluvy M.J.Scheeben. Přirovnává milost posvěcující k pečetnímu znamení vtisknutému do duše, Duch svatý pak je pečetní prsten, který toto znamení vtiskuje, ale jen na tak dlohu, dokud je sám přítomen.

Velmi svízelná je z teologického hlediska otázka, na kolik jsme si této přítomnosti Ducha Božího v nás vědomi. Písmo svaté přirovnává milost ke světlu. Bylo by však nesprávné myslit, že toto světlo je našemu lidskému oku snadno viditelné. Může někdo z nás určitě o sobě tvrdit, že je v milosti Boží? že má Ducha svatého? Krásnou odpověď na tuto otázku dala svatá Jana z Arcu. Soudce, který ji chtěl při procesu obvinit z kacířství, jí položil základní otázku: "Můžeš mi říci, jsi-li v milosti Boží?" Odpověď však padla pohotová a správná: "Jsem-li, když mě v ní Bůh uchová, nejsem-li, když mi Bůh svou milost daruje."

Mají pravdu materialisté, když tvrdí, že dosud žádná lékařská pitva neobjevila duši. Duše sice hmotu oživuje, ale hmotnou analyzou se objevit nedá. Duch svatý je jakoby duše naší duše. Osvětuje rozum, ale rozum jej přesto nepostihne svými racionálními důkazy.

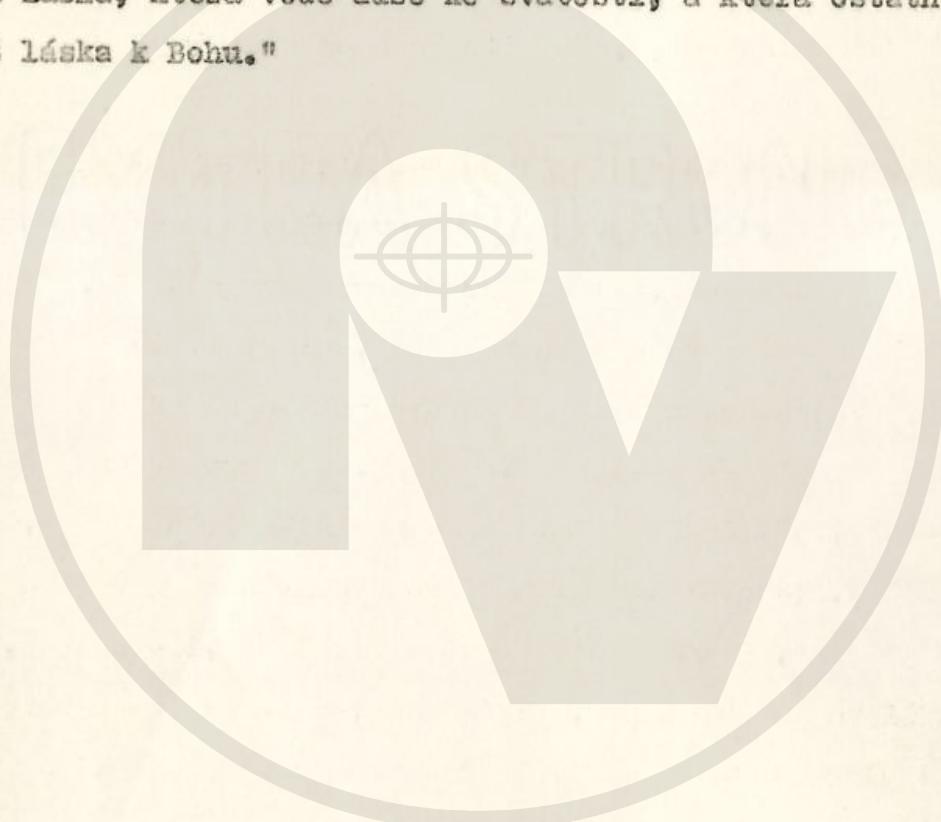
Je pravda, že zdravý člověk cítí v žilách svou životní sílu. I v duchovním životě jsou okamžiky, kdy se nám zdá všechno duchovní tak zřejmé a jasné. Nazývají je útěchami, osvícením, vytržením. Svatý Ignác zažádaloval s velkým údivem dny, kdy se mu "otvíraly vnitřní oči a uši". A přece i velcí světci, mystikové, považovali tuto situaci zde na zemi za prozatímní, velká vidění jen za poznání částečné.

Diadéch, ^{apostol} (5.stol.), přirovnává tento stav k člověku, který se brzy z rána vyhřívá na slunci. Ve tváři cítí teplo, ale v zádech jej mrazí, protože slunce dosud nesvítí nad ním. Pro tuto částečnost a pomíjejícnost mohou být i mystické stavy nebezpečné, svéct na nesprávnou cestu toho, kdo není pevně zakotven ve víře a ve ctnostech.

Není tedy důležité duchovní útěchy cítit, ale vynasnažit se o to,

18/8

aby se dobrými sktky přebývání Duchy Božího v naší duši více a více upevňovalo. "Nazýváme ho Duchem svatým, píše Lev XIII., protože on je první a nejvyšší láska, která vede duše ke svatosti, a která ostatně není nic jiného než láska k Bohu."

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ravat CECO 28-5-69

V našem pořánu uslyšíte zprávy z Vatikánu a pak pořad Mariánské oázy v Čechách - Bohosudov.

Na své cestě do Ženevy, za níž navštíví sídlo Mezinárodní organizace práce a Světové rady církví, sv.Otec bude provázen devíti osobnostmi; budou to: kardinálové Tiisserant, děkan kardinálského sboru, státní tajemník Villot, předseda Papežské komise Spravedlnost a mír Roy a předseda sekretariátu jednotu křesťanů Willebrands; dále biskupové/Benelli, substitut státního sekretariátu, Casaroli, který je sekretářem Rady pro veřejné církevní záležitosti a Martin, prefekt papežského paláce; a konečně dva laici: John Ryar a James Morris, kteří jsou členy komise Spravedlnost a mír.

V bazilice sv.Petra se konala pavidelná generální audience; v italském proslovu Pavel VI. mluvil o nestálosti věcí a o nutnosti obnovit a přizpůsobit náboženskou mluvu, tak aby ji rozuměl dnešní ^{člověk}; Dnešní svět budí dojem, že vše se mění; nejvíce nám to bije do očí ~~na~~ oblasti věd; jak stojí vůči těmto změnám náboženství. Mění se též? Třeba tu rozlišovat hledisko subjektivní a objektivní, odpovídá sv.Otec. ^{Vlivem změn kolem sebe mění se i člověk,} jeho způsob myšlení, jeho názory filosofické; roste jeho kritický pohled na vše i na náboženství; a přece, ^{dodal} ~~xxvii~~ tu Pavel VI., domníváme se, že náš rozum, naše zkušenost a ^{naše víra} víc než kdy jindy v minulosti ověřit se, vytrvat a odolat ~~xxvii~~ proti útokům, proti diskusi a námitkám, které se proti nim dnes kladou. A sv.Otec tu končil přáním, aby znova rozkvetla náboženská studia a bádání: ^(milost) náboženská literatura, filosofická, apologetická, katechetická a umělecká. Je to otázka mluvy - obnovme tedy náboženskou mluvu. Z hlediska subjektivního tedy lze připustit změnu, přizpísovit, ne však z hlediska objektivního, to je: pravdy víry jsou nezměnitelné; musíme je přijmout v jejich ^{celistvosti}, i když je pro nás tajemna a ^{tržko} nápocheopitel ná; když ^{prožíváme} svou víru, stává se nám světlem, když ji milujeme, je naší silou a když nad ní rozjímáme, stává se nám ^{AS.} ^{Milí} duchem. ^{Milí} proniknout a /.

Zvláštní pozdrav sv.Otce byl určen větším skupinám přítomných, např. redem ptoristům, kteří skončili svou mimořádnou kapitulu, Pavel VI. vybízel, aby se nebáli upravit své řeholní předpisy podle požadavků doby, ale i tyto úpravy musí odpovídat řeholnímu duchu, nesmí to být ústupek světu a jeho módám k milosrdným bratřím, kteří rovněž v Římě mají generální kapitulu, Pavel VI. přál, aby svou činností ve prospěch nemocných i za změněných sociálních podmínek dokazovali, dnešním lidem, kteří žádají konkrétní svědectví a důkazy, že kdo miluje Boha, miluje taky bližního. Krátce pozdravil ještě

skupinu ~~základní~~^{kadetů} z Konga a Burundi, kteří přijeli na pout do Říma s početnou skupinou poutníků a turistů ze Slovenska belgickými důstojníky, řeholní sestry voršilky, a učastníky tzv. Pouti smíření na Monte Cassino - ve francouzském a německém prosloru je vybízel, aby upevňovali svazky přátelství mezi národy. Závěrečné požehnání sv. Otec udělil spolu s biskupy, kteří přišli na audienci; byl mezi nimi náš otec biskup Karel Otčenášek.

Na ~~úterý~~^y 3. června připadá šesté výročí blažené smrti papeže Jana XXIII.

Slavným zádušním bohoslužbám v bazilice sv. Petra bude přítomen také papež

Pavel. Po mši svaté vykoná liturgický výkrop.~~účinkujících~~
~~účastníků~~
~~účastníků~~

Za své cesty do Ugandy Pavel VI. zakončí symposium afrických biskupů o otázkách týkajících se života církve v Africe. Symposium bude přítomno 7 kardinálů a 25 arcibiskupů a biskupů; jsou to zástupci všech národních i krajských biskupských konferencí Afriky a Madagaskaru. Symposium se mělo původně konat v dubnu, ale pak bylo přeloženo na dny, kdy tam přijede sv. Otec. Symposia se zúčastní též sekretář kongregace pro evangelizaci národů mons. Pignedoli, apoštolský nuncius v Ugandě mons. Poggi a generální představitel vení tří řeholních misijních společností - ti jakožto pozorovatelé Unie generálních představených.

V Rímě skončila mimořádná kapitula řeholní společnosti redemptoristů, které založil sv. Alfons z Liguori. 105 kněží zastupovalo 72 provincií a vice provincií; byli též přítomni zástupci redemptoristů z ČSR. Bylo rozhodnuto uskutečnit decentralizaci v řízení společnosti; jednotlivé provincie budou mít vlastní kapitulu a v provinciích se bude rozhodovat o významnějších jmenováních. Naléhalo se též, aby členové řádu byli více přistupní požadavkům moderního apoštolátu. Příští kapitulu budou pozváni také členové společnosti, kteří nejsou kněžími, a kteří slíbili věčné slyby. Redemptoristé mají 5800 členů.

ústav pro studium
totalitních režimů

Mariánské oázy v čechách - Bohosudov

Nedaleko lázní Teplic v Čechách leží mariánské poutní místo Bohosudov. Za husitských válek tu byly jen husté lesy, do nichž se ukryly řeholnice z Kláštera ve Světci u Biliny, jimž se podařilo při drancování kláštera a vraždění spolusester utéci. Při útěku vzala jedna z řeholnic s sebou sošku Bolestné Panny Marie, kterou kdysi dovezl klášteru nějaký zbožný poutník až z Palestiny. Soška je z pálené hlíny. Řeholnice neměly s sebou zásoby jídla a žily jen z toho, co jim tajně dávali obyvatelé nedaleké Krupky. Když však husité obsadili i Krupku, řeholnice jedna po druhé zemrely v lesích hladu. Sošku ukryly v dutině staré lípy, blízko níž po ~~neškodném~~ katolíci pohřbili křížáky v hromadném hrobě křížáky padlé v bojích s husity. K lípě se chodívali též modlit za padlé.

Tam se šla modlit r. 1434 jedna dívka z Krupky s dvěma občany ve svátek Narození Panny Marie. Pomodlili se za padlé a dívka začala vyžínat trávu na jejich hrobě. Náhle se z trávy vztyčil had a ovinul se jí kolem ruky. Děvče leknutím vykřiklo, had se pustil její ruky a vyšvihl se na lípu, kde zmizel v její dutině. Oba mužové přiskočili k dutině, aby hada zabili. Jaké bylo jejich překvapení, když v dutině uviděli krásnou sošku Bolestné Matky Boží.

Oznámili duchovnímu správci krupky, co našli; bylo rozhodnuto, že nad hrobenem padlých křížáků bude ~~zrušená~~ ^{zbudována} dřevěná kaple a v ní umístěna nalezená soška. Oltář byl ~~zde~~ postaven přesně na místě, kde stála lípa a pod ním až dodnes vyvěrá ~~zrušený~~ pramen, jehož voda poskytovala řeholnicím nápoj v jejích posledních dnech.

Tato dřevěná kaple, byla r. 1443 nahrazena větší zděnou. Ale ani ta nestačila pojmit poutníky, proto v roce 1507 ji největší kanděr království českého pan Albrecht Kolovrat Libštěnský rozšířil, a to tak, že původní kapli nechal jako presbytář a k němu přistavěl chrámovou loď. Tato nová svatyně byla vysvěcena r. 1515. Okolo chrámu dal r. 1590 Jiří mladší z Lobkovic vybudovat mohutnou silnou zeď se sedmi kaplemi, zasvěcenými sedmi bolestem Panny Marie a při chrámu založil nadaci. Celou chrámovou tvrz odevzdal chomutovským jezuitům. Jejich zásluhou se nám vlastně dochovala v Bohosudově prastará původní soška. R. 1619 totiž táhl na Bohosudov důvěrný nepřítel této sošky, protestantský pán Ignác Kekule ze Stradonic se svými lidmi, aby sošku zničil. V přestrojení ho však předbehl rektor chomutovské koleje jezuitské P. Daniel ~~XXX~~ Stigelius. S nebezpečím vlastního života dostal

se ještě do Bohosudova, u hlavního oltáře sloužil mši svatou, při níž přijal všechny konsekrované hostie z ciborií, zabalil sošku a uprchl. Soška přečkala bouřlivé dny řádění rozlícených protestantů ve sklepě chomutovského děkanského kostela. Do Bohosudova se vrátila slavnostně po smrti Ignáce Kekule r.1622. Během třicetileté války musela být takto odnášena a skrývána ještě čtyřikrát, vždy v některém okolním jezuitském klášteře.

Zchrátralý bohosudovský kostel byl po třicetileté válce nahrazen novým; jezuité jej zbudovali z finančních darů paní Marie Anny z Bleilebenu, která na ten účel věnovala všechny své statky, které její zemřelý manžel koupil od císařské komory jako konfiskát majetku pána Ignáce Kekule. Tento nový chrám byl posvěcen r.1706 a stojí dodnes. Okolo chrámu je stále sedm kaplí spojených ochozem a do jedné z nich je potrubím přiváděna voda z pramene pod oltářem. Třebaže je to voda chemicky normální, připisuje se jí, na přímluvu Panny Marie, řada uzdravení a vyslyšení lidským způsobem těžko vysvětltelných. Soška Bohosudovské Matky Boží je 15 cm vysoká. Její tvář je něžná a plná bolu.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

~~XXXVII. ročník~~ chceme dnes vzpomenout jedné z našich méně známých nebeských ochránkyň, blahoslavené Zdislavy. Její svátek se slaví 30. května. Promluví vám o ní dominikán P. dr. Jiří Maria Veselý:...

Písni k svatým českým ochráncům jsme zakončili vzpomínku blahoslavené Zdislavy. Mluvil dp. dr. Jiří Veselý.

Zprávy z Katolického světa: Svatý Otec přijal v nástupní audienci nového mimořádného velvyslance a zplnomocnělého ministra republiky Panamy u Svaté stolice J. Ex. José Antonia Calva Velasqueza, který mu odevzdal své pověřovací listiny. V proslovu Pavel VI. připomněl, že opětovně nabádá bohatší národy a v nich lidi dobré vše, aby pomáhali k celistvému rozvoji chudších národů; zvláště za loňské návštěvy v Kolumbii opakoval tuto výzvu a v mezíce možností jménem církve rozvojovým národům pomáhal a pomáhá.

Podobný byl obsah řeči, kterou sv. Otec pronesl k účastníkům valného zasedání Mezinárodní společnosti pro mlynářský průmysl: svou prací podávají významný přínos k životu člověka, poskytuje jim chléb a tak odstraňují hlad; stále dvě třetiny lidí nemá dostatek výživy; a Pavel VI. končil přáním, aby všechny oblasti národnostního hospodářství se spojily v snažení bojovat proti této pohromě která den co den nabývá tragických rozměrů.

V krátké kursivě čtvrtéční L'Os. Romano vyvraci hlasy, které se objevily ve světovém tisku, jako by ve Vatikánu připravovali nový výnos, který by byl doplněním encykliky Humanae vitae. A vatikánský deník přopimíná slova sv. Otce z 4. srpna, že principy, které encyklika obsahuje, plynou ze struktury života, lásky a lidské důstojnosti, to je, jsou důsledkem samého Božího Katolická římská bulharská kolonie oslavila 1100. výročí smrti sv. zákona. Cyril a Metoda; mluvil biskup mons. Marafini, který je sekretárem italské vyskupské komise pro ekumenické styky: zmínil se o stavu církve a o ekumenických prospektivách v Bulharsku, kde byl na oslavách sv. Cyrila jako člen delegace Svaté stolice.

(P. Petr Arrupe)

Generál řádu jezuitů je už skoro dvatřídy v Polsku. Ve středu byl ve Vratislaví, ve čtvrtek v Čenstochové a v pátek bude zase ve Varšavě: bude mít tiskovou konferenci pro novináře a navštíví zástupce Úřadu pro církevní záležitosti. Za dny své návštěvy položil květinový věnec na místo u Góra Świętej Anny, kde začala druhá světová válka, a v bývalých koncentračních táborech v Osvětimi a Majdaneku. Cestou zpět do Říma P. Arrupe pojede přes ČSR a setká se s českými a slovenskými jezuity.

Ve středu odpoledne přijela do Říma oficiální delegace Světové luterské federace. Delegaci tvoří sedm osob, a vede ji generální tajemník Federace dr. Appel. Členové delegace budou mít rozhovory s představiteli římských ústředních úřadů, m.j. sekretariátem pro jednotu křesťanů, který ji pozval státního sekretariátu, kongregace pro nauku víry a sekretariátu pro nevěřící. Světová luterská federace byla založena r. 1947 v Lundu ve Švédsku

a zahrnuje asi dvě třetiny luterských církví s 53 miliony věřících.

Svatý Otec bude slavit svátek Božího Těla v kruhu římských věřících. Ve večerních hodinách bude sloužit mše svatou na území farnosti zasvěcené sv. Va-

lentinovi v Olympijské vesničce. pod širým nebem.

Před mší svatou je na pořadu eucharistická pobožnost s čteními z Písma svatého a zpěvy; po mší svaté Pavel VI. udělí slavné svátostné požehnání.

Plánované aktivity jsou:
✓ Křtu v kruhu sv. Valentina

Právnické námluvy v kruhu sv. Valentina
245 s kanclerem kardinálem J. Bremem.

Dnes půl tříce uvede sv. Valentin kardinál J. Brem (ve vedení kardinála V. Šubrt)

Vítejte v kruhu sv. Valentina
w. Valenta
oborhaný s duchovním sv. Valentinem a sv. Valentinem
sv. Valentinem Fr. Tomáškem.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Blahoslovená Zdislava

leží v Jablonném u Liberce v dominikánském kostele sv. Vavřince, který založila i sklášterem. Proto především litoměřická diecéze, ale i čsl. dominikáni a vlastně celá česká a moravská zem oslavuje dne 30. května jasnou památku této velké křesťanské ženy, Zdislavы.

Narodila se na Moravě v Křižanově, a zemřela na hradě Lešberku u Jablonného v Podještědí.

Zila v prvé polovině 13. století. Její součastníci o ní napsali, že žila "bez úhony", což podle sv. Pavla znamená totéž, co dokonale, jako věrná křestanka. Druhý kronikář o ní sděluje, že byla vzorná manželka a dobrá matka dětí, ^{pocitnýdu}. Tyto dvě věci: bezúhonný život a obětavé vzorné mateřství stačí na to, aby se čsl. lid právě dnes obracel ke Zdislavě jako ke vzoru a pomocnici.

Roč?

Zdislava byla dobrá matka a věrná manželka. První ženské jméno, zachycené písemně v dějinách, ještě Eva, hebrejsky Hevah, česky to znamená "matka života, matka živých". Být matka znamená dávat život, aby vůbec život byl, a starat se, aby darovaný život

rostl , a když tento život dozraje k samostatnosti, matka musí odstoupit a dovršit svou práci mlčením a modlitbou. Jiné chápání ženy je proti ženské přirozenosti, proti ženskému duchu, proti ženskému srdeci, proti ženskému tělu a hlavně proti ženskému štěstí.

Přirozeným podstatným smyslem života ženy je tudíž milovat život a život dávat. ☩ Proto smyslem ženského života je starat se, pečovat, obětovat. Každá žena se o něco stará, a podle způsobu jejích starostí se dají všechny ženy všech časů a míst dělit do 3 skupin:

1/ Žena - matka: stará se, aby život byl a rostl, dává život a chrání jej.

2/ Žena - požitkářka: stará se, aby měla všechny rozkoše, hlavně z pohlavního života, bez ohledu na to, že rozkoše jsou jenom Boží odměnou za splnění povinností, za přinesené oběti.

Žena požitkářka oběti nechce, rozkoše hltá.

3/ Žena - úpír: Naše babička za tichých večerů v třeskutých zimách na Drahanské vysočině nám dětem vyprávěla také o zlé bytosti, která kolem půlnoci vychází z lesa, obchází spící dobré lidi, sedá jim na prsa a pije jim krev.

Lidé chřadnou, až odumřou. Jsou ženy, které

se podobají úpírům. Aby dosáhly převahy, aby uplatnily sebe, nejenom nepodporují život, ale ňičí jej: pijí krev celému svému okoli.

V dnešním rozkladu dosavadních hodnot křesťané potřebují pomoc a vzor, a tím může být jedině ideální člověk, světci a světice. Jakmile člověk ztratí ideál, padne do propasti a udusí se v bahně. Rostoucí úcta bl. Zdislavu u nás je zárukou její nebeské pomoci a zároveň důkazem, že všechny čsl. ženy nejsou jenom požitkářky ani jenom úpíři.

Bojíme se atomové války. Bylo prý by to vyhlazení národů. Jsou však ještě stářlivější prostředky, jak zničit kterýkoli národ - i český: stačí v tom národě zkazit matky. ... Stačí je zkazit tak, aby neměly rády život, nechtěly dávat život a nechtěly se starat o narozený život. Stačí, aby nejenom nebyly Maria, ale ani ne Eva, to jest, aby přestaly být matka života a matka živých a začaly být "matka smrti, matka mrtvých, matka zabitých, nenarozených".

Bl. Zdislava je dále vzorem a pomocnicí všem našim ženám a dívkám, aby žily "bez úhony". Myslím, že v podstatě málokterý národ vz západní

Evropě má svým způsobem tak "bezúhonnou" mládež jako my doma. Když přijdeme do ciziny, můžeme to srovnávat. Rozhodně je dnešní mládež čistší než jsme byli my, zvláště když se vezme v úvahu mravní rozklad, ze kterého oni vyrůstali.

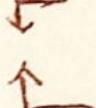
Prosím vás, vy mladí, kteří máte ideály ~~kteří ho~~
~~říto pro pravdu~~, kteří chcete ušlechtilou lidskost
 - a s námi vás prosí i bl. Zdislava se všemi našimi ochránci - vytrvejte! Život je úžasná věc. Ale nestáčí jej začít, život musí růst a vyvrcholit. A těm dívkám, které jezdí ven za hranice a hlavně do Itálie, řekněte důrazně, že lehkých žen a špatných děvčat mají Italové dost svých vlastních. Je nedůstojné národa ~~Ivan Palach~~ bl. Zdislavu, aby je sem do Itálie jezdily dělat naše děvčata, a tím méně už studentky, ale hlavně ne vysokoškoláčky.

Jedno naše děvče z českomoravské Vysočiny, říkalo se jí Zdislava, žila bez úhony a zemřela jako věrná manželka a dobrá matka. A to zavazuje všechny další. Krápně a výstižně to řekl Jaroslav Duřich: "Mužskému srdci sluší meč - dívčímu sedmi-kráska".

29. I. 1969

P.S.) Slně vypustil mušta, Škrtnutí červené.

Když by to nešlo, může se vypustit celý odstavec odkačený

upříti poslední
Po zprávách z katolického světa vás seznámíme o knize německého teologa
Hans Küniga, Papa Paul VI.

Sv. Otec poslal list arcibiskupovi z Madridu mons. Kazimírovi Morcillovi k 50. výročí zasvěcení Španělska Božskému srdci Páně; ~~toto výročí které si říká~~ něští katolíci právě připomínají, má v nich upevnit život víry, prodchnutý láskou. "Láska Kristova k nám, píše sv. Otec, se má šířit i na druhé, a to konkrétně na oblasti sociálních vztahů, a proměňovat lidské soužití v bratrskou rodinu, která má společný původ, která celá byla vykoupena a má i stejný poslední cíl; v ní mají být respektovány lidská důstojnost a křesťanská každého, její oprávněné tužby a nezbezpečitelná práva. Láska k Bohu a k bližnímu je základní požadavek vědomého a důsledného zasvěcení srdci Páně, končí Pavel VI.

řeckokatolického kněze

V soukromé audienci sv. Otec přijal mj. d.p. Jana Hirku, který řídí jako prozatímní ordinář prešovskou eparchii.

Pavel VI. navštíví novou budovu Papežského ústavu Regina mundi, ~~xxx~~ a pak sídlo Mezinárodní unie generálních představených ~~xxx~~ ^{tam} promluví ke generálním představeným ~~ženských řeholních společnos~~ ^{tu}, které jsou v Rímě, a k 450 sestrám ze 160 společností, které v ústavě Regina mundi studují. Ústav Regina mundi byl založen před 15 lety na přání papeže Pia XII. jako universitní středisko, ~~xxx~~ které mělo poskytnout řeholním sestrám vzdělání v posvátných vědách. Dnes má 4 sekce jazykové: italskou, francouzskou, španělskou a anglickou a připravuje se sekce německá. - Mezinárodní unie generálních představených ženských řeholních rádi a společnosti vznikla po skončení koncilu, ~~xxx~~ pomáhat sestrám uskutečnit obnovu, jak si ji přál sním, ~~xxx~~ rozhodnutí církevních úřadů a ~~xxx~~ tvoří možnost plodné výměny zkušeností. Předsedkyně Unie je nyní matka Maria od svatého Růžence Araňová, generální představená sester od Ježíše a Marie.

vymluji Ženevská národní protestantská církev vydala prohlášení, ve kterém podává svůj postoj k nastávající ~~ceské~~ papeži Pavlu VI. do Ženevě. V prohlášení se mluví především o papežově návštěvě v sídle Světové rady církví: "Tato návštěva a zvláště společná modlitba s generálním sekretárem Rady jsou významné události, které dokazují, že hlava římské církve a představitelé jiných křesťanských církví se mohou setkat jako bratří v Kristu". Prohlášení dále připomíná klaví věroučné ~~xxx~~ body, v nichž se protestanté a katolíci liší; přece jen v katolické římské církvi ~~xxx~~ velké křesťanské společenství, protože se v něm uchovaly poklady zbožnosti, lásky, pokorné věnosti a pravého svědectví Kristu

a raduje se ze znaků jejího vnitřní obnovy. V prohlášení protestanté praví že chtějí respektovat rozhodnutí katolíků mít v městském parku mši svatou. Akonec děkuje Bohu za tuto novou možnost styků s bratry jiných církví a vyslovují naději, že Pavel VI. udělá vše, aby všechny křesťanské církve měly všude zaručenu plnou svobodu.

Také týdeník ~~Protestantský život~~ věnuje článek cestě sv. Otce do Ženevy: v otevřeném listě je zmínka o některých otázkách, které třeba vyřešit, aby mohl být posílen ekumenický dialog: je to např. otázka smíšených manželství a pak odstranění zákonů ve švýcarské ústavě, kteréomezují svobodu katolíků např. zákona, který nedovoluje jezuitům ve Švýcarsku pracovat.

Cestou Pavla VI. do Ženevy se zabýval ~~např. italský biskup mons. Augustin Ferrari Toniolo; pozvání, kterého~~ ^{národní demokr. party} se papeži dostalo, je výslovné uznání, že náboženské společenství může poskytnout přínos k obraně všeobecných lidských práv, především těch, které si Mezinárodní organizace práce dala do svého programu.

v Tokiu
Sekretariát pro nevěřící pořádá od 2. do 4. června schůzku svých asijských poradců a odborníků; schůzka má ústřední téma: Sekularizace a ateismus na Dálném východě. Schůzky se zúčastní sekretař sekretariátu sajésián P. Miano a podsekretář mons. Grumelli; protože asijské země se z ~~naprosté~~ většiny hlásí k mimokřesťanským náboženstvím byl pozván také podsekretář sekretariátu pro mimokřesťanská náboženství. Budou přítomni zástupci Japonska, Pakistánu, Indie, Ceylonu, Tájska, Honkongu, Formozy, Indonésie, Filipin a Korey.

Rímský tisk přináší zprávu o slavných konelebrovaných zádušních bohoslužbách, které se konaly v katedrále sv. Víta za pražského arcibiskupa kard.

Berana ve čtvrté večeřní hodinách. Byli přítomni zástupci prezidenta Slobody, vlády a členové diplomatického sboru. Kardinála Berana vzpomněl v kázání ap. administrátor otec biskup Tomášek.

Generál řádu jezuitů P. Petr Arrupe skončil svou návštěvu v Polsku a tyto dny ~~projíždí~~ ^{projíždí} Československem. V Polsku navštívil Vratislav, Čenstochovu, Varšavu, kde měl tiskovou konferenci a setkal se s ^{kard. Wyžinskim a} zástupcem úřadu pro církevní záležitosti, ~~koncentrační~~ tábory v Oswiečimi a Majdanku; k pamětním deskám položil květinový věnec. V ČSR se P. Arrupe alespoň kratičce setká s českými a slovenskými jezuity.

ústav pro studium
totalitních režimů

RAVAT

Hans Küng, profesor pro dogmatickou teologii na universitě v Tübingen a poradce při drahém vatikánském koncilu, upozornil svými odvážnými a nekonvenčními studiemi o církvi, na dalekosáhlé kvašení a myšlenkový soudobé neklid v katolické teologii. K jeho vzrušujícím posledním dílům patří velmi podnětná kniha: Wahrhaftigkeit. Zur Zukunft der Kirche (Opravdovost. Zamýšlení nad budoucností církve).

Mnozí se lekli otevřeného a někdy i drsného přístupu tübingského teologa k velkým a palčavým otázkám církevní pokonciové obnovy. Künga musíme čist zevnitř. Pochopíme jeho vášnivě večný a křesťanský celý záměr, vyhmátneme-li nejhlubší uzel a žijícé srdce jeho teologického hledání a přemýšlení: a tímto srdcem je jeho velkorysá láska ke Kristově církvi a k člověku našeho věku.

Dnešní církev bezpochyby prochází kritickou situací. Intenzivně prožívá své úzkosti, svou historickou nouzi i své naděje. Hledá svůj autentický křesťanský postoj ke světu, v němž žije a v němž trpí i člověk, ke kterému je poslána. Vyjasňuje si svůj postoj k sobě a ke Kristu. Společným jemnovatelem duchovních proměn církve a veškerého neklidného hledání dnešní katolické teologie je podle Künga nezbytná potřeba opravdovosti. Opravdovost požaduje důsledně a naléhavě od církve právě dnešní člověk; měří ji podle tohoto kritéria; životaschopnost, budoucnost a naděje církve se prověřují na její opravdovosti.

Naše historická zkušenosť mluví zcela jasně a jednoznačně: upřímnost, ryzost, autenticita přesvědčují, stínují, oslovují opět moderního člověka, který je nejen unavený ale přímo alergický proti všem přetavávkám, zdání, lži, pozlátce, vnější samoučelné byrokratické organizaci bez vnitřního a hlukokého zakotvení v duchovní rovině. Právní prvky v církvi autoritativní výklad víry, papežské výnosy, vztah duchovního biskupa a duchovenstva k lidu, postavení laiků v církevní společnosti, kázeň atd. - toto vše je jistě nezbytné pro historický pobyt církve mezi národy této ze-

země. Ropzumný člověk a křesťan mající smysl pro konkrétní historické možnosti nežádají ~~ani po konci~~ ve jménu nějakého mlhavého spiritualismu, aby se církev proměnila v andělskou a abstraktní pospolitost. Žádají od církve a tedy i od sebe, protože i oni jsou církví, aby autorita, právo, a osobatné nezbytné vnější ústavní prvky nezastiňovaly a ~~ohrožovaly~~ největšině hodnoty křesťanství. Hledáme právem ~~zákonitým~~ ve všech organizačních a právních projevech církve opravdivost a hodnotovou průzračnost. Církev, která si chce zasloužit důvěru člověka a našeho neklidného a kritického věku, musí být ve své podstatě a ve svých projevech ze základu pravdivá.

Küngovu studii o teologické opravdivosti církve bychom mohli bez nadsázky nazvat výzvou k naději a ke křesťansky činné odpovědnosti. Jeho otevřená a odvážná kritika není chorobnou kritikou pro kritiku. Je vždy konstruktivní v plném a naprostém slova smyslu. Nezrazuje podstatu křesťanství, spíše naopak je vyznáním velké a nezkrácené věrnosti církvi. Plná věrnost církvi Kristově je předně věrností budoucnosti. Z Küngova kritického zamýšlení dýchá upřímná potřeba očisty, obnovy a obrody křesťanského života i na společenské rovině církve. Běží mu předně a hlavně o to, aby církevní splálenství opět zprůhlednilo. Živá a budoucností otevřená církev musí být průzračná sobě samé a proto bude též průzračná světu a člověka, k němuž přicháží s Kristovým posláním. Opravdová a průzračná církev se stane opět sacramentum, svátostí Kristovou: bude dávat, vyzařovat Krista do dějin a do duší, nebude zatemňovat jeho lidskobožskou tvář.

Uskutečňování opravdivosti, ryzosti, průzračnosti v církvi je neustálým úkolem všech věřících. Každodennost, zvyk, zpohodlnění, zpovrhnutí ohrožují každého člověka a každou lidskou společnost. Ohrožovaly a ohrožují i církev. Jakmile odumře v křesťanech smysl a cit pro to, co je pravé, základní, skutečné a podstatné, začne se zateňovat tvář církve; organizační vazby ustrnou, autorita se stane poručníkováním a poluvěšnost se zvrátí v pohodlný oportunismus, který se přizpůsobuje nejsnadnějšímu řešení.

Mesíc květen letos skončil sobotou, dnem který věřící tradičně zasvěcuje P. Marii, matce Boží a matce lidí. P. Marii chceme i my věnovali zvláštním způsobem hlavní část našeho dnešního pořadu. Nejdříve si poslechněte zprávy z katolického světa:

Svatý Otec Pavel VI. přijal ve zvláštní audienci členy oficiální delegace Světové luterské federace, která tyto dny je v Římě na pozvání sekretariátu pro jednotu křesťanů; delegaci vede generální tajemník Federace dr. André Appel. Ve francouzském proslovu Pavel VI. nejdříve vyslovil svou radost nad tím, že styky mezi katolíky a luterány, navázané za koncilu, pokračují a se rozvíjejí k oboplné spokojenosti; ~~Koncilu~~ se především prostřednictvím smíšené pracovní komise, která byla založena r. 1965 a každoročně, aby společně studovala, témata jako Evangelium a Církev; tato dvě temata patří k základním rozdílným a nevyřešeným tématům od let neblahého rozdělení za reformace. Pavel VI. potom připomněl slova společného prohlášení po prvním zasedání smíšené pracovní komise, že totiž nelze přecházet mládežním hluboké rozdíly mezi katolickou církví a církviemi luterskými. Z druhé strany ale doufáme, dodal sv. Otec, že za vedení Ducha svatého se otevřou před námi nové cesty a nové možnosti porozumění a společného náhledu; musíme však čelit těžkostem s trpělivostí, opravdovostí, upřímností a v ovzduší lásky. S důvěrou v lásku Otce nebeského k nám, v lásku která má svůj nejvznešenější výraz v Kristově kříži, mohli jsme se, abychom všichni se nechali vést k jednotě, jakou si přál Kristus Pán. "Sv. Otec se ještě zmínil o tom, že spolupráce mezi katolíky a luterány má své uplatnění také na poli praktické křesťanské lásky k bližnímu a končil přáním, aby i tato spolupráce pokračovala a se upevňovala k dobré všech lidí, kteří trpí, potřebují pomocí a mají právo na svědectví křesťanské lásky. "V tomto týdnu Ducha svatého si znova a tím více uvědomujeme, že jednota křesťanů přesahuje naše sily a naše lidské schopnosti. Proto složme svou naději v modlitbu Kristovu za jeho Církev, v lásku nebeského Otce a v sílu Ducha svatého.

Druhou audienci sv. Otec udělil předsednictvu a členům ~~xátky~~ Kroužků sv. Petra. Toto sdružení slaví letos 100. výročí svého založení. Pavel VI. rozvedl jejich heslo: Moflitba, činnost, oběť a pak členy ~~xátky~~ nabádal k obětavé práci pro církev a pro bližního.

Předsedou francouzské biskupské konference byl zvolen arc. z Paříže kard. Mgr. místopředsedou arc. z Nantes mons. Viala a v úřadě generálního sekretáře konference byl potvrzen pařížský světící biskup mons. Etchegaray.

K volbám došlo na plenárním zasedání biskupské konference, k eré se konalo ve středu a ve čtvrtek. Po prvé předsedu konference nevolili jen kardinálové, ale všichni biskupové; předseda konference zůstane ve funkci jen tři roky, pak musí být znovu zvolen a ~~XX~~^{XVII} funkci může vykonávat nanejvýš devět let. Na Zasedání bylo jednáno především o tématech, o nichž bude řeč na podzimním mimořádném biskupském synodu a pak o ~~minimální~~ pastoraci na Školách, ~~xpříkřesťským~~ hlavně na universitách.

Se svolením Svaté stolice byly prodány některé drahocenné předměty uchovávané v katolických kostelích ve Velké Británii; výtěžek bude dán ve prospěch chudých v Peru a Čile. Odevzdá jim to sám primas kard. Heenan, který dle tyto dny v Latinské Americe na návštěvě u anglických kněží a řeholníků, kteří tam pracují jako dobrovolní misionáři.

*X Přeježděl jsem
k ti vlastní lodi, kterou mám cílenou a plánovanou. Od
a zároveň pohledu svého blížnosti.*

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Lyric eleison- Kriste eleison - Lyric eleison - Kriste vyslyš nás -
Kriste uslyš nás - Otče s nebes Bože - smiluj se nad námi - Synu
Vykupiteli světa jeden Bože - smiluj se nad námi - Duchu svatý Bo
že smiluj se nad námi

Svatá Maria - oroduj za nás !

Byl jednou jeden svět, ve kterém tak jako v pohádkách bylo všechno -
domy, ulice, auta, televisory, plno hráček.... skutečné všechno -
jen chyběla máma....

Komu? Dětem, které ještě nebyly dětmi a už ani jimi nebudou, proto
že ženy se více libily nějové řády než malý nový tvoreček.

Dětem, kterým se říká děti jen proto, že jsou male a běhají
po ulicích s klíčem od bytu, jehož prázdnota pravubec není
lákavá.

Děti, které už nejsou děti a ani nebyly. Posedávají na schodech
a na chodnicích obalené kouřen cigaret s pohledem upřeným
do vlastního světa, který je anohem čistější a realnejší než
prádná realita těch, kteří je odsuzují....

Materství bylo pro tebe, Maria, tezkou zkouškou odvahy a sily. Bala
ses, ale velká naděje a důvěra ti pomohla. Strach se obrátil v ra-
nost. Smiluj se nad těmi, kteří netuší svět, ani nebudou mít o-
či, ani ruce, protože jsi žena, která počala být matkou, skončila dřív,
než se jí stala.

Je nesnadné odpovědět na otisku, kterou každý den dává dítě svému
otci a proč já nemám maníku? Protože si nášla jiného tatínka!

Dud naminkou Ty, kterou byla snoubenkou čistoty a manželkou jediné-
ho muže tak svatého jako Ty...

Maria Matko nejcistejší - smiluj se !

Jerž a Josef stále viděli tvůj úsměv na každé malichernosti v chod-
em domku. I v kapce vody, kterou jsi jim podala, když byli unaveni.
Děti jsou smutné a je jim zima.

Spojata hráček, televise, auto je nezahrejí. Matko, usmej se na ně z hvězd - dýročinouč pochody. ~~hru~~ - rozhlašení - novinky o světě - rozhlašení sítí Maria, tko ~~vidí~~ rádosti, sdílí jich s všecky - až tak bylo užití.

„Když vás můžu, když vás mohu,“ řekl Kristof. „Viděl jsem, že Matka, která jsi měla takový strach, kdysi byla tady. Byl jí pak nebyl nablízku a sledovala jsi ho tak na cestu kříže ...“

„Takže Kristova sleduj i ty, po kterých se, nikdo neptá, a nikdo je nechledá po západu slunce.“

„Maria, Matko Kristova, smlouvaj se!“

Jak jsi stácia na všechno! Být matkou nejen samotného Boha, ale i svých součastníků a celého lidstva. - Když totik žen nedokáže být matkou ani jediného nepatrného stvorení!

Nebeská Matko, vezni si zodpovědnost za nevinnost těch, jejichž po-
zemky jsou v oblasti, kde žijí selské mutky je nejsou schopny vychovat, protože samy jsou přilis
hluboké.

~~Prisovatek je také a zdánly semafor se nerozsvěcuje. I do ve třech letech vkráčil do labyrintu, sotva když z něj najde správný východ.~~

Moldíkřat jíž tvo ruká pozvedla své syny z údolí tmy - spomoz i tež -

V očích dnešních dětí je nedůvěra, protože svět dospělých je příliš pokrytecký. Dej jim něco ze tveplné mateřské pravdy.

1. sv. Marie, Matko nejcistejší! Sniluj pevně v plném duchu svého života
všichni milovníci a všechny všechny. Tak budeš všechny moudře.

Chtěli jsme milovat a chceme láskat. Ale nikdo nás tomu nenechil.

Chtěli jsme milovat a chcičem lásku. Ale nikdo nás tomu nenaucil.

Fak sedine a pohorujeme kolonijsouci, kteří nás provázejí po hrázi.

jin a nemají v ocích lásku. Pozehnej svého nejlepším tuto fontu.

najíci vitro, aby to mohlo vlastním plamenem oslavovat.

Hard, & the sky smiles on me.

31/5.69

185/2

Kyrie eleison - Kriste eleison - Kyrie eleiso - Kriste vyslyš nás -
Kriste uslyš nás - Otče s nebes Bože - smiluj se nad námi - Synu -
Vykupiteli světa jeden Bože - smiluj se nad námi - Duchu svatý Bože -
smiluj se nad námi M

Svatá Maria - oroduj za nás! M

Byl jednou jeden svět, ve kterém tak jako v pohádkách bylo všechno -
domy, ulice, auta, televizory, plno hraček ... skutečně všechno -
jen chyběla máma ...

Komu? Dětem, které ještě nebyly dětmi a už ani jimi nebudou, proto
že ženě se víc líbily nové šaty než malý nový tvoreček. Dětem, kterým
se říká děti jen proto, že jsou malé a běhají po ulicích s klíčem od
bytu, jehož prázdnota pravěk není lákavá.

Děti, které už nejsou děti a ani nebyly. Posedávají na schodech a na
chodnicích obalené kouřem cigaret s pohledem upřeným do vlastního světa,
který je mnohem čistší a reálnější než prázdná realita těch, kteří je
odsuzují.

Mateřství bylo pro tebe, Maria, těžkou zkouškou odvahy a síly. Bála ses,
ale velká naděje a důvěra ti pomohla. Strach se obrátil v radost.

Smiluj se nad těmi, kteří neuvidí svět, ani nebudou mít oči, ani ruce,
protože žena, která počala být matkou, skončila dříve než se jí stala.

Maria, Matko vtělení, smiluj se!

Je nesnadné odpovědět na otázku, kterou každý den dává dítě svému otci
"a proč já nemám maminku? Protože si našla jiného tatínka! Buď maminkou
Ty, která byla snoubenkou čistoty a manželkou jediného muže tak svatého
jaký Ty ...

Maria, Matko nejčistější - smiluj se!

Ježíš a Josef stále vídali tvůj úsměv na každé malichernosti v chudém domku.
I v kapce vody, kterou jsi jim podala, když byli unaveni.

Děti jsou smutné a je jim zima.

Spousta hraček, televise, auto je nezahřejí. Matko, usměj se na ně z hvěz-
dy rodinné pohody.

Maria, Matko radosti, smiluj se!

15/3

315. 69

Matko, která jsi měla takový strach, když Tvůj Syn Ti nebyl nablízku a sledovala jsi ho až na cestu kříže ... Matko Kristova sleduj i ty, po kterých se nikdo neptá a nikdo je nehledá po západu slunce.

Maria, Matko Kristova smiluj se!

Jak jsi stačila na všechno! Být matkou nejen samotného Boha, ale i svých současníků a celého lidstva - Když tolik žen nedokáže být matkou ani jediného nepatrného stvoření!

Nebeská Matko, vezmi si zodpovědnost za nevinnost těch, jejichž pozemské matky je nejsou schopny vychovat, protože samy jsou příliš hříšné.

Maria, Matko obdivuhodná, smiluj se!

Křížovatek je tolik a žádný semafor se nerážavěcuje. Kdo ve třech letech vkročil do labyrintu, sotva kdy najde správný východ. Kolikrát již tvá ruka pozvedla tvé syny z údolí tmy - pomoz i těmto dětem!
Maria, Matko dobré rady - smiluj se!

Matko, tvé chování vždy bylo jednoduché, otevřené, be z postranních myšlenek. Každé slovo plné a jasné, každý úsměv opravdový. V očích dnešních dětí je nedůvěra, protože svět dospělých je příliš pokrytecký. Dej jim něco ze své plné mateřské pravdy.

Maria, Matko nejčistější, smiluj se!

Chtěli jsme milovat a chceme lásku. Ale nikdo nás tomu nenaučil. Tak sedíme a pohoršujeme kolemjoucí, kteří nás provázejí pohrdáním a nemají v očích lásku. Rozehřej svým paprskem toto doutnající nitro, aby tě mohlo vlastním plamenem oslavovat!

Maria, Matko lásky smiluj se!

Tvůj Syn se stal Spasitelem světa. I ty máš svůj podíl na tomto jeho povolání, protože každá matka připravuje budoucnost svých dětí. Co budou s těmi, které dnes matku nemají?! Matko s velkým M zachraň jejich zítřek. Matko Spasitele - smiluj se!

Byl jednou jeden svět, kdy bylo všechno - domy, ulice, auta, televize, plno hraček, jen chyběla máma ... Zdálo by se - svět pohádek - jen kdyby to nebyl svět smutných dětí, jen kdy by to nebyla realita světa civilizace ... MARIA - MATKO SVETA SMILUJ SE NAD NAMI!